

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 13

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 APRIL 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	449
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	454
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	455
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	460
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	464
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	464
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	478
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	482
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	483
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	493
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	493
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	493
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	494
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	496

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 92
(zitting 1982-1983)
van 6 oktober 1983
van de heer F. VERMEIREN**

Staking overheidsdiensten — Balans

Ingevolge een oproep van de syndicale organisaties werd 's lands activiteit in de afgelopen dagen ernstig belemmerd door een staking in de overheidsdiensten.

De persmedia verspreidden zeer uiteenlopende cijfers omtrent de deelneming aan deze stakingsacties.

Graag mocht ik desbetreffend van de geachte Minister, met betrekking tot de administratieve diensten die onder zijn bevoegdheid ressorteren, de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hieronder een gecoördineerd overzicht te geven op zijn bovenvermelde vraag wat betreft de personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de parastatalen die onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

	Aanwezig	Geen vervoermiddel	Gestaakt
12/9	3.298	418	3
13/9	3.022	694	3
14/9	2.008	808	3
15/9	2.800	778	142
16/9	2.889	755	75
19/9	2.894	738	89
20/9	2.876	770	73
21/9	2.893	726	100
22/9	2.954	701	64
23/9	2.843	746	135

2. BRT

Op een personeelsbezetting van 2.510 personeelsleden, waren afwezig: (aantal personeelsleden)

	16.09.83	20.09.83	22.09.83
als staker	329	325	310
wegens staking van het openbaar vervoer	152	128	144

De overige personeelsleden oefenden de hen opgedragen taken normaal uit.

3. Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken

Datum	Aanwezig	Staking Openb. vervoer	Gestaakt
13.09.83	170	6	
14.09.83	170	6	—
15.09.83	167	6	3
16.09.83	139	8	29
19.09.83	166	8	2
20.09.83	166	8	2
21.09.83	172	2	2
22.09.83	171	1	4
23.09.83	176		

4. Openbare afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest

	12.09	13.09	14.09	15.09	16.09	19.09	20.09	21.09	22.09	23.09
Aanwezig	75	74	74	70	59	38	35	42	35	51
Afwezig onafh. van de wil van het personeelslid	3	4	4	8	8	12	12	15	12	17
In staking	0	0	0	0	11	28	31	21	31	10

5. Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking

1. het aantal personeelsleden die hun taak normaal uitoefenden : 45 ;
2. het aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken : 31 ;
3. het aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten: 40.

6. Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij

Op een personeelseffectief van 128 personeelsleden, waren om hierna volgende redenen afwezig :

- aantal personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer in de materiële onmogelijkheid verkeerden om het werk te bereiken :

Datum	Aantal personeelsleden dag
12 september 1983	3
13 september 1983	7
14 september 1983	9
15 september 1983	8
16 september 1983	10
19 september 1983	10
20 september 1983	8
21 september 1983	8
22 september 1983	8
23 september 1983	7

- aantal personeelsleden die gevolg gaven aan de oproep van de syndicaten en een verklaring aflegden dat zij staakten:

Datum	Aantal personeelsleden dag
12 september 1983	—
13 september 1983	—
14 september 1983	44
15 september 1983	18
16 september 1983	30
20 september 1983	28
21 september 1983	11
22 september 1983	12
23 september 1983	9

Vraag nr. 66
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — „Hernieuwd regionaal beleid”

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?

4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „ hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B.: Deze vraag werd aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Voor de verschillende Vlaamse arrondissementen kan men de structurele moeilijkheden op economisch vlak weergeven door de berekening van de werkloosheidsindex (de verhouding in procenten tussen de werkloosheidsgraad van het arrondissement en van het Vlaamse Gewest) en de evolutie van de beroepsbevolking per arrondissement voor de komende jaren.

Op deze wijze bekomt men een inzicht in het bestaande en te verwachten tewerkstellingstekort indien de werkgelegenheid stagneert. Men kan eveneens vaststellen dat sommige arrondissementen reeds gedurende vele jaren een beduidend hoger tewerkstellingstekort kennen in vergelijking met het Vlaamse Gewest wat m.i. wijst op een structurele achterstand van deze arrondissementen.

Rangorde van de Vlaamse arrondissementen volgens aangroeipercentage van de beroepsbevolking tijdens de periode 1982-1987

Arrondissementen	Aangroei van de beroepsbevolking 82-87	
	Absoluut	%
1. Turnhout	+ 13.498	+ 8,5
2. Maaseik	+ 6.223	+ 8,0
3. Brugge	+ 8.074	+ 7,5
4. Hasselt	+ 10.924	+ 7,4
5. Sint-Niklaas	+ 5.814	+ 6,6
6. Tongeren	+ 4.596	+ 6,5
7. Eeklo	+ 2.057	+ 6,2
8. Halle-Vilvoorde	+ 14.054	+ 6,1
9. Leuven	+ 9.872	+ 5,7
10. Mechelen	+ 5.679	+ 4,6
11. Kortrijk	+ 4.918	+ 4,3
12. Oostende	+ 2.132	+ 4,0
13. Dendermonde	+ 3.041	+ 4,0
14. Tielt	+ 1.184	+ 3,5
15. Roeselare	+ 1.978	+ 3,4
16. Gent	+ 6.226	+ 3,1
17. Aalst	+ 2.421	+ 2,1
18. Ieper	+ 832	+ 2,0
19. Veurne	+ 350	+ 1,9
20. Antwerpen	+ 6.210	+ 1,6
21. Oudenaarde	+ 448	+ 1,0
22. Diksmuide	+ 7	
Vlaanderen	+ 110.538	+ 4,7

Werkloosheidsindexen van de Vlaamse arrondissementen

Arrondissementen en provincies	1974	1976	1978	1981
Mechelen	82	82	93	67
Turnhout	108	137	141	98
Prov. Antwerpen	90	97	92	90

Werkloosheidsindexen van de Vlaamse arrondissementen

Arrondissementen en provincies	1974	1976	1978	1981
Hasselt	168	141	133	137
Maaseik	174	155	158	154
Tongeren	155	145	134	139
Prov. Limburg	168	146	140	142
Aalst	137	121	134	130
Dendermonde	105	109	108	102
Eeklo	82	89	81	100
Gent	84	94	100	103
Oudenaarde	61	77	74	81
Sint-Niklaas	90	81	76	69
Prov. Oost-Vlaanderen	97	98	100	101
Brugge	113	107	100	97
Diksmuide	92	91	100	110
Ieper	100	89	102	110
Kortrijk	21	53	73	84
Oostende	158	126	133	137
Roeselare	50	81	75	81
Tielt	45	61	73	77
Veurne	190	137	128	140
Prov. West-Vlaanderen	76	85	91	97
Halle-Vilvoorde	76	80	77	71
Leuven	110	111	111	107
Vlaams-Brabant	n.b.	n.b.	n.b.	86
Vlaanderen	100	100	100	100

De werkloosheidsindex voor een bepaald jaar werd berekend door de werkloosheidsgraad (in verhouding tot de tegen werkloosheid verze-kerden) van een bepaald arrondissement of een bepaalde provincie voor dat jaar te stellen tegenover de werkloosheidsgraad voor het Vlaamse Gewest voor dat jaar.

Naar aanleiding van het overleg met de nationale regering inzake het reconversiebeleid heeft de Vlaamse Executieve o.m. volgende principes voor- opgesteld :

- renovatie, reconversie, innovatie en vernieu- wing zijn begrippen die economisch dezelfde betekenis hebben: zij strekken ertoe het indu- strieel potentieel te ontwikkelen om finaal — zowel direct als indirect — nieuwe en duurza- me werkgelegenheid tot stand te brengen:
- gelet op de omvang van de werkloosheid en de verdere groei van de beroepsbevolking in Lim- burg is de Vlaamse Executieve van oordeel dat deze provincie in het reconversiebeleid in Vlaanderen de eerste — en zeer hoge — priori- teit moet krijgen. Maar ook andere subregio's hebben met bijna even zware problemen te kampen. Inzonderheid wordt hier gedacht aan de Kempen, het Hageland en de Westhoek, gebieden die trouwens door de EEG-Commis- sie eveneens als ontwikkelingszones zijn erkend zij het dan met een minder hoge steunintensi- teit.

De Vlaamse Executieve meent dat ook deze ge- bieden, alsmede regio's met een lage tewerkstel- lingscoëfficiënt voor een goede en evenwichtige oplossing bij het reconversiebeleid in Vlaanderen

in een te bepalen mate moeten betrokken wor- den.

2. Het overleg met de nationale regering wordt **ver- dergezet** teneinde nieuwe initiatieven op het vlak van industriële reconversie voor deze gebieden mogelijk te maken. Intussen worden alle mogelijke maatregelen genomen en ondersteund om aan de structurele problemen van deze regio's het hoofd te bieden via het maximaal benutten van be- staande ontwikkelingsimpulsen (ontwikkelings- zone, T-zone, SIMONA, opsloringsprogram- ma's).

3 en 4. De Vlaamse Executieve heeft meer in het bij- zonder met betrekking tot de acute socio-econo- mische problemen van de provincie Limburg een inventaris opgesteld van een reeks maatregelen die de leden van de Vlaamse regering zullen nemen teneinde de problemen van Limburg mee te hel- pen oplossen.

Deze inventaris bevat maatregelen die tot de be- voegdheid van de onderscheiden leden van de Vlaamse Executieve behoren. Een werkgroep van de Vlaamse Executieve zal deze inventaris verder concretiseren, prioriteiten bepalen en de uitwer- king ervan voorbereiden.

vraag **nr. 68**
van 29 maart 1984

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Proeftuin in de tuinbouw — Aanleg en subsidiëring

De uitbouw van een net van proeftuinen lijkt van uitzonderlijk belang voor de verdere uitbouw en het wetenschappelijk onderzoek binnen de sector tuin- bouw.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke pro- jecten vanaf 1980 werden goedgekeurd en welke be- dragen in deze periode per jaar toegekend werden.

Indien mogelijk vernam ik ook graag de weerslag van deze tussenkomsten op de tewerkstelling binnen deze projecten.

Antwoord

Aangaande de aanleg en subsidiëring van land- en tuinbouwproeftuinen verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de vraag nr. 26 van 16 januari 1984 van de heer N. De Batselier, lid van de Vlaamse Raad.

I.v.m. de tewerkstellingsweerslag kan ik het geachte lid meedelen dat het eigen personeel van deze VZW's gering is.

De onrechtstreekse weerslag van deze tussenkomsten op de tewerkstelling is evenwel van groter belang.

De vijf tuinbouwproeftuinen en -centra, waaraan sinds 1980 steun werd verleend, verschaffen technische bij- stand en voorlichting aan ongeveer 3.000 fruitteelt- bedrijven, 600 aardbeitelers, 4.000 witloofbedrijven, 120 champignonbedrijven en talrijke telers van indu- striegroenten.

Daarnaast werden tijdens die periode belangrijke nieuwe teeltgebieden en dito tewerkstelling gecreëerd, o.a. :

- de streek van Hoogstraten: Areaal aardbeiteelt is toegenomen met 900 ha;
- de streek van Tongeren: Areaal kleinfruitteelt is toegenomen met 120 ha;
- de streek van Roeselare: Tewerkstelling in champignonteelt en bijhorende bedrijven is toegenomen met 200.

Vraag nr. 69
van 30 maart 1984
van de heer W. KUIJPERS

Personeelskader van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg — Toelatingsvoorwaarden tot aanwervingsexamens

Het hoeft niet meer gezegd dat de bescherming van monumenten en landschappen in Vlaanderen gedurende vele beleidsjaren een onderontwikkelde materie was.

Het KB van 1 juni 1972, dat de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg voorzag alsmede het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en landschappen, stads- en dorpsgezichten was een eerste goede stap om een beleid te ontwikkelen.

Omwille van allerlei omstandigheden kwam de regering er niet toe om een „vast kader” uit te bouwen.

Niettegenstaande dat, werd er met de aanwezige ambtenaren, die verschillende statuten hadden (contractuelen, tijdelijken, tewerkgestelde werklozen enzovoort) goede resultaten geboekt. Eenieder in de Vlaamse Raad kan dit getuigen. De voorbije 12 jaar zijn voor heel wat landschappen en monumenten in Vlaanderen doorslaggevend, zelfs reddend geweest.

Op dit ogenblik wordt er gewerkt aan de uitwerking van een vast kader voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarin de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu (AROL) met de dienst Monumenten- en Landschapszorg, haar „thuis” moet vinden.

Het zou — naast de ondankbaarheid — volkomen verkeerd zijn om het aanwezige „personeelskapitaal” niet te laten deelnemen aan de betrokken toelatingsexamens.

Mogen wij dienaangaande bij de verantwoordelijke Ministers ten sterkste aandringen en hun beleidsinzichten vernemen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve namens mijzelf dd. 5 april 1984 heeft verstrekt op de mondelinge vraag betreffende dezelfde aangelegenheid van de heer Daan Vervaeke (Beknopt Verslag nr. 22, P. 6).

Vraag nr. 70
van 6 april 1984
van de heer J. ANSOMS

Centra voor Middenstandsopleiding — Sociaalrechtelijk statuut van de leraars

In de centra voor middenstandsopleiding heeft er de laatste jaren een verschuiving plaats in het lerarenbestand: waar het vroeger om een bij-activiteit ging, evolueert dit werk steeds meer naar het hoofdberoep voor de betrokkenen. .

Werkzekerheid en financiële zekerheid is dan voor de betrokkenen ook van groot belang. En aan dat alles ontbreekt het al eens.

Sommige leraars werden destijds aangeworven zonder schriftelijke arbeidsovereenkomst. De leraars worden per lesuur betaald, en genieten dus geen bezoldiging tijdens feestdagen en schoolvakanties. Soms kunnen zij voor deze periodes van inactiviteit geen werkloosheidsvergoeding krijgen. De vergoeding is zeker niet vorstelijk, wat deze leraars verplicht 50 uren en meer per week les te geven. Zij worden betaald door middel van voorschotten en de definitieve afrekening laat maanden op zich wachten, enz.

De onzekerheid bij deze leraars is dus groot en zij ondervinden vaak problemen om in regel te zijn en te blijven inzake sociale zekerheid.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen:

- a. is het probleem hem bekend;
- b. zo ja, welke maatregelen zal hij dan nemen om aan deze situatie een aanvaardbare oplossing te geven;
- c. overweegt hij het statuut van deze leraars wettelijk te regelen;
- d. stelt hij inzake subsidiëring van deze vorming aan het Instituut bepaalde voorwaarden m.b.t. het juridisch statuut van deze leraars;
- e. is het juist dat de minister enige bevoegdheid of vetorecht heeft t.a.v. de aanstelling van deze leraars ;
- f. heeft de geachte Minister maatregelen genomen om de rechten op werkloosheidsvergoeding en/of stempelcontrole te regelen voor deze leraars tijdens de vakantieperiode.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur en aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de opgeworpen problemen betreffende de centra voor middenstandsopleiding tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschapsminister van cultuur. Ik verwijs het geachte lid dan ook naar het antwoord dat door de bevoegde Gemeenschapsminister zal worden gegeven, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 72
van 9 april 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Rationeel energieverbruik (RE V) — Initiatieven Vlaamse Executieve en financiering

Op grond van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 behoort een belangrijk gedeelte van de industriële politiek tot de regionale bevoegdheidsfeer. Energiebeleid en industriële politiek zijn functioneel sterk met elkaar verbonden. Deze binding komt duidelijk tot uiting op het vlak van het rationeel energiebeleid.

In de wet van 8 augustus wordt de conceptie van het rationeel energieverbruik aan het nationaal beleid toegekend. Daarentegen zijn de Gewesten voor sommige aspecten van het REV-beleid bevoegd. Hiertoe behoren ondermeer de „distributienetten van warmte op afstand” alsook „de energierecuperatie door de nijverheid en andere gebruikers”.

Mijn vraag is nu welke initiatieven de Vlaamse Executieve op die concrete terreinen reeds heeft genomen en wat de financiële ruimte is voor REV-beleid in Vlaanderen sinds de begroting 1981.

Tevens zou ik graag weten, wat vanuit de industriële invalshoek de initiatieven zijn van de Vlaamse Executieve om een meer energiezuinig industriële politiek te bekomen.

Antwoord

1. Tot nog toe heeft de Vlaamse Executieve twee studies i.v.m. stadsverwarming gefinancierd nl. voor Oudenaarde en Leuven. Deze studies zullen op korte termijn geen aanleiding geven tot concrete realisaties.
2. In de begroting van het Vlaamse Gewest was oorspronkelijk een Fonds voor Energierecupererende Investerings voorzien. Gezien de nationale steunmaatregelen voor Rationeel Energiegebruik werd tot. nog toe dit Fonds niet operationeel gemaakt.
3. Vanuit de industriële invalshoek kan vermeld worden dat REG-investeringen positief genoteerd worden bij de behandeling van de dossiers voor Economische Expansiesteun. Gekoppeld aan de fiscale aftrek volgens KB nr. 48 kan voor een winstmakend bedrijf het voordeel oplopen tot bijna 50%. Aldus wordt de terugbetalingstermijn voor dergelijke investeringen aanzienlijk ingekort.

Vraag nr. 73
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter

duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De sociaal-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden ?
3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord dat werd verstrekt op zijn vraag nummer 66 van 22 maart 1984.

Vraag nr. 74
van 12 april 1984
van de heer J. VALKENIERS

Ontwerp-decreet „Kind en Gezin” — Stand van zaken

Het ontwerp-decreet „Kind en Gezin” ligt al sinds eind januari 1984 ter bespreking in de Commissie voor bijstand aan personen.

Kan de Minister mij zeggen welke de reden is dat deze aangelegenheid telkens op de lange baan wordt geschoven en nu opnieuw werd verplaatst naar de maand mei?

Kan de Minister mij zeggen of hij nog de hoop heeft dat dit ontwerp-decreet nog voor het zomerreces zal kunnen afgehandeld worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat ter zake zal verstrekt worden door de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, die in eerste instantie bevoegd is.

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**vraag nr. 139
van 1 maart 1984
van de heer J. VALKENIERS**

BR T-radio — Berichtgeving Voerstreek

In de Kinderkrant van de BRT-radio op zondag 29 januari werd bericht over de Voerstreek. De voorstelling van de zaak kwam zeer vreemd over. Zo werd bij voorbeeld gezegd dat de overheveling van die streek naar de provincie Limburg gebeurde omdat aangenomen werd dat de meerderheid van de Voere-naars Nederlandstalig waren. De rest was navenant.

Zoals iedereen nu toch al zou dienen te weten is de Voerstreek wezenlijk Vlaams; zelfs de RTBF weet dat er voor 1963 geen Franstalige scholen waren.

Wie is verantwoordelijk voor die nonsens? Kan de BRT dan niet één keer objectief zijn?

Is het de bedoeling er de overheveling van Voeren naar Luik bij de jonge Vlamingen in te pompen? Zoniet, worden de opstellers van het programma door Franstalige groepen betaald voor de kosteloze propaganda voor hun stellingen?

Graag vernam ik het standpunt van de Minister?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid rechtstreeks de tekst van de gewraakte uitzending geworden.

De door het lid van de Vlaamse Raad gewraakte zin was :

„Vroeger hoorde Voeren bij de Waalse provincie Luik, maar er werd aangenomen dat er een meerderheid van Nederlandstaligen woonde. Daarom werd de streek bij de Vlaamse provincie Limburg gevoegd“.

Deze formulering was gebaseerd op volgende overweging :

Eén van de gegevens — naast historische en politieke (hoe kwam de Voerstreek ooit bij de provincie Luik terecht?) — is een talentelling (de laatste) uit 1947 (gepubliceerd in 1954) zodat 15 jaar later (bij de overheveling in 1962), voorzichtigheids- en objectiviteitshalve voor een streek die al jaren in een Waalse provincie lag, gesteld mag worden dat er wordt aangenomen dat er een meerderheid van Nederlandstaligen woont. Deze zin dient dus gezien in het licht van de daaropvolgende zin over de overheveling in 1962. Ook omdat even later de paragraaf volgt over het niet te ontkennen feit dat bij iedere gemeenteraadsverkiezing in Voeren een meerderheid van de kiezers voor een terugkeer naar de Waalse provincie Luik bleek te stemmen.

Bij een onbevooroordeelde lectuur van de betrokken tekst dient men toch vast te stellen dat de geschiedenis van de Voerkwestie behoorlijk objectief is weergegeven.

Weliswaar is aan te nemen dat het geachte lid van de Vlaamse Raad niet gelukkig is met bepaalde formuleringen zoals de zinsnede „omdat aangenomen werd dat er een meerderheid van Nederlandstaligen woonde“. Men had wellicht beter onderstreept dat „Voeren vroeger bij de Waalse provincie Luik hoorde ondanks het feit dat de Voerstreek altijd onmiskenbaar wezenlijk Vlaams is geweest“.

Het ware ook beter geweest te benadrukken dat Happart vlakaf weigert Nederlands te spreken.

Maar men dient er inderdaad ook rekening mee te houden dat de betrokken uitzending voor kinderen bestemd is en men in dergelijke korte eenvoudige teksten niet altijd even genuanceerd kan zijn.

Behoudens die opmerkingen wat de vormgeving betreft dient men toch toe te geven dat:

1. de historische gegevens vrij correct zijn weergegeven;
2. de standpunten van de twee taalgemeenschappen evenwichtig werden toegelicht.

In de tekst is geen verborgen bedoeling waar te nemen om „de overheveling van Voeren naar Luik bij de jonge Vlamingen in te pompen“ zoals het geachte lid van de Vlaamse Raad insinueert, zij 't in de vragende vorm.

KINDERJOURNAAL

Zondag 29 JANUARI 1984

Het lijkt wel of Nederlandssprekenden en Franssprekenden elkaar de neus willen afbijten. Die indruk krijg je althans als je het politieke gehakketak bekijkt rond José Happart, de burgemeester van Voeren. Voor Vlaamsgezinden is Happart een zondebok, een Vlamingenpester en voor Waalsgezinden is hij een verdediger van Waalse belangen. Hoe kon eigenlijk een franstalige burgemeester worden van een Limburgse gemeente? En hoe zit de zaak Voeren in elkaar? Dat is een ingewikkelde politieke geschiedenis die telkens weer moet worden verteld eer je van de zaak iets snapt. Voeren is een gemeente ten noorden van Luik, net aan de Nederlandse grens. De streek telt een vierduizendtal inwoners, vooral landbouwers, verspreid over zes dorpen die grotendeels in het dal van de Voer liggen. De Voer is een kleine bijrivier van de Maas. Vandaar ook de benaming Voeren of Voerstreek. Vroeger hoorde Voeren bij de Waalse provincie Luik, maar er werd aangenomen dat er een meerderheid van Nederlandstaligen woonde. Daarom werd de streek bij de Vlaamse provincie Limburg gevoegd. In ruil voor deze overheveling werden het Westvlaamse Komen en Moeskroen bij de Waalse provincie Henegouwen gevoegd. Deze ruil werd in 1962 op ministerpapier gezet, toen men in België een grens trok tussen het Waalse en het Vlaamse gebied. Nochtans zou deze politiek vastgelegde taalgrens geen vrede brengen tussen Vlamingen en Walen. In Voeren stemde bij iedere gemeenteraadsverkiezing een meerderheid van de inwoners voor een terugkeer naar de provincie Luik. Retour a Liège, Fourons-Wallons — werd er geroepen. Dit schoot dan weer in het verkeerde keelgat van Vlamingen, al of niet inwoner van de Voerstreek. Tal van betogingen werden gehouden. De deelnemers noemden dit wandelingen, vaak volgde er een ge-

vecht tussen Vlaams- en Waalsgezinden. De belangrijkste leider van de Waalsgezinden is José Happart, een fruitkweker. Van hem wordt gezegd dat hij meegedaan heeft aan gewelddadige acties tegen Vlamingen, maar hij heeft geen enkele veroordeling opgelopen die dit zou bevestigen. José Happart behaalde bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen genoeg stemmen om burgemeester van Voeren te worden. De Voerenaars hebben Happart dus democratisch verkozen. Maar, zeggen bepaalde Vlamingen, een man die liever een vuist naar ons opsteekt, kunnen wij niet als burgemeester van alle Voerenaren aanvaarden. Bovendien kent hij niet genoeg Nederlands. En dit in een Vlaamse gemeente, aldus de vlaamsgezinden. Laatst moest Happart zijn kennis van de plaatselijke landstaal in Hasselt gaan bewijzen, maar hij liet zijn dikke van Dale in de kast staan en zei dat hij helemaal niets moest bewijzen. Nu zit de regering met een vraagstuk: kan of mag Happart nu al of niet als burgemeester aanblijven?

Vraag nr. 217
van 30 maart 1984
van de heer W. KUIJPERS

Personeelskader van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg — Toelatingsvoorwaarden tot aanwervingsexamens

Het hoeft niet meer gezegd dat de bescherming van monumenten en landschappen in Vlaanderen gedurende de vele beleidsjaren een onderontwikkelde materie was.

Het KB van 1 juni 1972, dat de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg voorzag alsmede het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en landschappen, stads- en dorpsgezichten was een eerste goede stap om een beleid te ontwikkelen.

Omwille van allerlei omstandigheden kwam de regering er niet toe om een „vast kader” uit te bouwen.

Niettegenstaande dat, werd er met de aanwezige ambtenaren, die verschillende statuten hadden (contractuelen, tijdelijken, tewerkgestelde werklozen enzovoort) goede resultaten geboekt. Eenieder in de Vlaamse Raad kan dit getuigen. De voorbije 12 jaar zijn voor heel wat landschappen en monumenten in Vlaanderen doorslaggevend, zelfs reddend geweest.

Op dit ogenblik wordt er gewerkt aan de uitwerking van een vast kader voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waarin de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu (AROL) met de dienst Monumenten- en Landschapszorg, haar „thuis” moet vinden.

Het zou — naast de ondankbaarheid — volkomen verkeerd zijn om het aanwezige „personeelskapitaal” niet te laten deelnemen aan de betrokken toelatingsexamens.

Mogen wij dienaangaande bij de verantwoordelijke Ministers ten sterkste aandringen en hun beleidsinzichten vernemen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve,

Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

De vraag die het geachte lid stelt behandelt precies dezelfde materie als de mondelinge vraag van collega D. Vervaeke, gesteld in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad op 5 april 1984.

Voor het antwoord verwijs ik dan ook naar het antwoord op bovengenoemde mondelinge vraag. Het zal rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt worden.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 23
van 5 december 1983
van de heer I. VAN BELLE

Openbare verlichting in gemeenten — Besparingen

Zoals u wellicht bekend is, werd er ten titel van besparing, door sommige gemeentebesturen het initiatief genomen om, vanaf een bepaald uur, de openbare verlichting gedeeltelijk te doven in hun gemeenten.

Kan ik van de geachte Minister vernemen voor wat betreft het arrondissement Gent-Eeklo :

1. welke gemeenten deze maatregel getroffen hebben;
2. of de **doving**, in het algemeen, voldoende selectief gebeurde;
3. of, door de genomen maatregel, het aantal verkeersongelukken verhoogd is of niet. Zo ja, in welke mate.

Aanvullend antwoord

Aansluitend bij mijn voorlopig antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, deel ik hem hierna de gevraagde inlichtingen mee zoals ze mij werden verstrekt door de heer Goeverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

De gemeentebesturen van het arrondissement Gent-Eeklo die maatregelen hebben getroffen in verband met de doving van de openbare verlichting zijn Assenede, Deinze, Eeklo, Evergem, Gavere, Gent, Knesselare, Lochristi, Maldegem, Moerbeke, Nevele, Oosterzele, Sint-Laureins en Zomergem.

De gemeenten De Pinte, Destelbergen en Nazareth zijn in onderhandeling met de elektriciteitsmaatschappij met het oog op besparingen inzake de openbare verlichting.

De genomen maatregelen zijn de volgende:

- het verwijderen van een lamp uit armaturen met twee lampen;
- het verminderen van de lichtsterkte;

- het invoeren van een nieuwe uurregeling voor het aansteken en doven van de **verlichtingstoestellen**.

Vraag nr. 56
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Retributie - Administratieve instellingen voor geleverde prestaties

Volgens de administratieve rechtspraak en rechtsleer moeten de Staat, de provincies en de gemeenten en mutatis mutandis alle andere publiekrechtelijke personen, ook al zouden zij door bepaalde wetten geheel of gedeeltelijk vrijgesteld zijn van de gemeentebelasting, de gemeentelijke retributie betalen voor bewezen diensten.

Als de openbare rechtspersoon niet bereid is de retributie te betalen, dient de gemeente te weigeren de gevraagde inlichting te geven. Een aantal gemeenten hebben in dit kader een retributie ingediend voor het opzoeken en bezorgen door de gemeenteraad van eender welke administratieve inlichtingen, met inbegrip met name van het opmaken van eender welke algemene statistieken.

Uit de praktijk bij een aantal gemeentebesturen blijkt nu dat diensten van bij voorbeeld de procureur-generaal, Nationaal Instituut voor de Statistiek, Kadaster en Belastingen met andere woorden praktisch elke openbare dienst geen enkele betaling verricht, maar wel eist dat men de inlichtingen verschaft.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Is het niet logisch, dat in de lijn van de omzendbrieven, opgesteld door de toeziende overheden, waarin gesteld wordt dat men bij het opmaken van de gemeentebegrotingen rekening moet houden met het feit dat eender welke administratieve instelling een retributie moeten eisen voor de geleverde prestaties. In welke mate beoordeelt de Minister deze omzendbrieven als een vrijblijvend theoretisch uitgangspunt of effectieve daad?
2. Welke maatregelen denkt de Minister te nemen om hierin verandering te brengen?
3. Moet een gemeentebestuur dat deze retributie heeft ingesteld volledig stoppen met de dienstverlening aan eender welke openbare dienst?

Antwoord

In mijn omzendbrief van 28 juli 1983 betreffende het opstellen van de gemeentebegrotingen voor 1984, wordt er onder meer op gewezen dat de gemeenteraad een redelijke vergoeding voor de verstrekking van prestaties moet vragen die zoveel mogelijk de werkkosten dekt. Het gaat hier evenwel om dienstverstrekingen waarvan de belanghebbende, naar eigen wens al of niet gebruik maakt.

Dit is niet het geval voor de door het geachte lid bedoelde prestaties. Deze betreffen immers een verplichte meewerking van het gemeentebestuur aan taken van openbare orde of van algemeen belang. In deze gevallen is er geen sprake van retributierecht.

vraag nr. 57
 van 22 maart 1984
 van de heer J. GABRIELS

Gemeenten — Verlies per inwoner — Verschillen in Vlaanderen, Wallonië en Brussel

Blijkens cijfers, medegedeeld door uw kabinet, is het verlies per inwoner in de Vlaamse gemeenten 1.544,0 F, in de Waalse gemeenten bedraagt dit 7.649,0 F en in Brussel 13.997,0 F.

Deze cijfers spreken voor zichzelf, ware het niet dat Vlaanderen hier andermaal de goedkoopste en zuinigste is geweest inzake het besteden van geld in gemeentelijk ke zaken.

Mag ik van de Minister vernemen hoe het te verklaren is dat de verliezen zo enorm verschillend zijn in de drie landsdelen?

En welke maatregelen men denkt te nemen om ter zake de nodige verandering aan te brengen?

Antwoord

Uit de jongste statistische gegevens, verschaft door het Ministerie van binnenlandse zaken blijkt dat de gewone dienst van de gemeentebegrotingen voor 1982 afsloot met een algemeen tekort van 1.485 F per inwoner van de Vlaamse, van 7.503 F per inwoner van de Waalse en van 13.958 F per inwoner van de Brusselse gemeenten.

Ten einde de relatief gunstige toestand van de gemeentefinanciën in het Vlaamse Gewest nog te verbeteren heb ik in mijn omzendbrieven voor het opmaken van de gemeentebegrotingen voor 1983 en 1984 daartoe strekkende onderrichtingen gegeven en heb ik aan vele deficitaire gemeenten toegestaan onder bepaalde voorwaarden een saneringslening op te nemen.

Het komt mij niet toe een oordeel uit te spreken over het beheer van de gemeenten waarover ik het administratief toezicht niet uitoefen of over het beleid van de overheden die belast zijn met dat administratief toezicht.

Vraag nr. 59
van 30 maart 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

Gemeentebelasting — Aanvulling op de personenbelasting

De gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen keurde op advies van de bestendige deputatie een gemeenteraadsbeslissing niet goed, houdende heffing voor 1984 van een aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, ten belope van 7 % (t.o.v. 1983 een verhoging met 1%).

In de overweging stelt de BD o.m. dat de begroting van voormelde gemeente met een boni is ingediend, dat na onderzoek wellicht nog zal oplopen.

Deze veronderstelling wordt niet verder gemotiveerd en de evolutie laat trouwens vermoeden dat zij ongegrond zal zijn.

Andere overwegingen hebben betrekking op bespa-

ringen en een goedgekeurde verhoging van gemeentelijke opcentiemen op onroerende voorheffing.

In een laatste overweging wordt aangevoerd dat de heffing van 7 % derhalve niet beantwoordt aan de eisen van een gezond financieel beleid: dat een tarief van 6% financieel en budgettair meer aangewezen is voor 1984. temeer daar hierdoor het begrotingsevenwicht niet zal verstoord worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

of het aan een deputatie toekomt te stellen dat het boni van een begroting „wellicht” nog zal oplopen :

of een deputatie het recht heeft de politieke keuze van een gemeente inzake het vastleggen van belastingmateries en heffingen te bepalen en zich op die wijze in de plaats te stellen van de gemeenteraad die eigen politieke motiveringen heeft bij het bepalen van zijn keuze. ondermeer te belasten naar draagkracht;

op welke wijze de gemeente haar keuzevrijheid ter zake kan behouden.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna een antwoord te vinden op de drie delen van zijn vraag:

1. Ja, indien de deputatie daartoe redenen heeft.
2. Behalve in bij art. 133 van de gemeentewet bepaalde gevallen kan de bestendige deputatie zich niet in de plaats stellen van de gemeenteraad inzake het vaststellen van belastingverordeningen.
Gemeenteraadsbesluiten betreffende de heffing van belastingen zijn evenwel slechts uitvoerbaar nadat zij goedgekeurd zijn door de bevoegde toezienende overheid. Voorafgaand aan de goedkeuring, brengt de bestendige deputatie hierover een gunstig of ongunstig advies uit, rekening houdend met de wettelijkheid, het algemeen en het gemeentelijk belang van de belasting.
3. Binnen de perken van het administratief toezicht. in eerste orde uitgeoefend door de bestendige deputatie. wordt de gemeentelijke keuzevrijheid niet aangetast.

Vraag nr. 60
van 4 april 1984
van de heer A. STEVERLYNCK

Gemeenten met deficitaire begroting — Saneringsprocedure

1. Mag ik van de geachte Minister vernemen voor de jaren 1983 en 1984:
 - a. welke gemeenten een deficitaire begroting hebben ingediend, en voor welk bedrag;
 - b. welke gemeenten daarvan hun begroting niet-temin hebben goedgekeurd gezien en welke belastingen en voor hoeveel zij hadden gestemd;
 - c. welke gemeenten daarvan een hervormingsbesluit werden opgelegd, met de reden. en welke hun belastingvoorzieningen waren;

d. met aanduiding van welke gemeenten er een saneringslening, en voor hoeveel, hebben bekommen.

2. Tegen de goedkeuring van de gemeentelijke begroting is de gouverneur verplicht in beroep te gaan als deze deficitair is. Moet op verzoek het gemeentebestuur daarbij niet gehoord worden? Moet er in de overwegingen van het eventueel hervormingsbesluit geen melding gemaakt worden van de aangebrachte argumenten ter verdediging? Als dat inderdaad zou moeten en het is niet gebeurd, welke verdere verhaalmiddelen (zoals b.v. Raad van State) bestaan er dan nog tegen dergelijk hervormingsbesluit?
3. Welke is de juiste wettelijke waarde van de richtlijnen door de Gemeenschapsminister opge maakt? Deze zijn soms tegenstrijdig aan nationale volmachtsbesluiten, en in „De gemeente”, blad van de Vereniging der Belgische Steden en Gemeenten (nr. 1, 1984) wordt dan ook besloten : „Die vaagheid vereist dus het nodige voorbehoud bij het beoordelen van de omzendbrieven... Er kunnen alleen maar enkele grote lijnen uit nage trokken worden”. Mag daaruit besloten worden dat deze richtlijnen toch voor interpretatie vatbaar zijn, en dat daaromtrent niet eenzijdig door de Minister kan beslist worden.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder, gerangschikt per provincie, de onder punt 1 gevraagde gegevens te vinden. Deze hebben uitsluitend betrekking op de begrotingen voor 1983 van de gemeenten waarover ik het toezicht uitoefen. De gegevens voor 1984 zijn nog niet beschikbaar, vermits de goedkeuringsprocedure voor verschillende begrotingen nog aan de gang is.

Inzake de belastingen werden in de tabellen uitsluitend de belangrijkste belastingbronnen opgenomen, namelijk de aanvullende belasting op de **personenbelasting** en de onroerende **voorheffing**. Wat de andere belastingen betreft werden de deficitaire gemeenten verplicht alle rendabele belastingen op de door de onderrichtingen vastgestelde maximale aanslagvoeten te heffen. Bij het onderzoek van de begrotingen wordt door de toezichthoudende overheid in de eerste plaats nagegaan of de onderrichtingen inzake het opmaken van de begrotingen zijn nageleefd. **Hervormingsbesluiten** hebben dan ook in regel als uitgangspunt de begrotingen in overeenstemming te brengen met de onderrichtingen of maatregelen te doen nemen waardoor een equivalent bedrag aan besparingen kan worden bereikt teneinde het begrotingstekort te verminderen.

De onderrichtingen hebben uiteraard geen kracht van wet, doch ze bevatten de praktische en concrete beleidsregelen van de overheid ten aanzien van de gemeentebegrotingen en -financiën en zijn dan ook richtinggevend bij de uitoefening van het wettelijk administratief toezicht.

Het beroep dat ingevolge artikel 77 van de gemeentewet en artikel 24 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit door de gouverneur wordt ingesteld tegen deficitaire begrotingen geeft aanleiding tot een onderzoek waarvoor zowel ter

plaatse als per brief alle inlichtingen en gegevens kunnen worden ingewonnen om een gefundeerd oordeel te kunnen uitspreken over het beroep. Hoewel niet verplicht, wordt in de meeste gevallen ter plaatse overlegd, zodat ook het standpunt van de gemeente wordt gehoord, vooraleer de begroting definitief wordt vastgesteld overeenkomstig de artikelen 77 en 141 van de gemeentewet. Het hervormingsbesluit dient uitsluitend de overwegingen te bevatten die aan de basis liggen van de aangebrachte wijzigingen. Tegen dit hervormingsbesluit staat in alle gevallen beroep open bij de Raad van State.

Wat tenslotte de verwijzing van het geachte lid betreft naar een artikel uit het tijdschrift „De Gemeente“ merk ik op dat de auteur van dat artikel niet wijst op de vaagheid van de begrotingsonderrichtingen, zoals het geachte lid suggereert, maar wel naar

het relatief karakter van de onderrichtingen ten aanzien van de gemeenten die een saneringsplan hebben ingediend. Deze saneringsplannen bevatten inderdaad doorgaans specifieke maatregelen die verschillen van gemeente tot gemeente en die nogal eens afwijken van de begrotingsonderrichtingen die van algemene aard zijn. Deze onderrichtingen moeten derhalve worden aangevuld met de specifieke maatregelen die in de verschillende saneringsplannen zijn opgenomen.

Hieruit kan dan ook met worden besloten dat de begrotingsonderrichtingen voor interpretatie vatbaar zouden zijn, maar wel dat zij op zichzelf onvoldoende zijn bij de beoordeling van de specifieke toestanden in de gemeenten die een saneringsplan volgen om zo spoedig mogelijk hun begrotingsevenwicht te herstellen.

Provincie Antwerpen — Begroting 1983

	Tekort	Hervoming	Onroerende voorheffing	Personenbelasting	Saneringslening
Antwerpen	15.030.493.886	ja	2.300	6%	—
Arendonk	20.534.059	neen	2.200	6%	10.978.000
Balen	119.587	neen	2.000	6%	16.549.000
Boom	39.129.199	neen	2.500	6%	19.708.000
Bornem	56.018.608	neen	1.800	6%	55.065.000
Essen	19.935.454	neen	1.600	8%	
Geel	4.468.813	neen	1.740	6%	—
Heist-op-den-Berg	15.117.020	neen	1.650		
Hemiksem	43.112.404	ja	2.200	5%	25.374.000
Herselt	11.984.648	neen	2.200	6%	11.594.000
Laakdal	23.826.268	ja	1.650	8%	
Mechelen	412.556.000	ja	4.000	10%	162.466.000
Mol	23.865.978	neen	2.100	6%	18.701.000
Nijlen	7.851.682	neen	1.600	6%	
Turnhout	205.333.2 15	ja	2.000	7%	66.585.000
Westerlo	89.346.9 15	neen	2.600	9%	31.773.000
Willebroek	69.111.731	ja	2.100	8%	
Wuustwael	13.798.401	ja	1.482	8%	—

Provincie Brabant — Begroting 1983

Aarschot	84.331.430	neen	2.500	9%	49.842.000
Affligem	35.022.093	ja	2.000	6%	39.251.000
Halle	50.709.751	ja	1.300	7%	
Herent	12400.235	ja	877	7%	
Heme	3.774.644	ja	2.000	8%	
Grimbergen	6.748.134	ja	1.550	8%	
Kampenhout	14.454.436	ja	1.900	6%	10.010.000
Leuven	136.245.634	ja	1.870	7%	
Liedekerke	37.944.000	ja	2.000	6%	30.181.000
Machelen	79.307.683	ja	2.100	6%	77.347.000
Roosdaal	13.591.300	ja	1.600	7%	14.888.000
Vilvoorde	110.778.367	neen	1.950	8%	42.737.000
Zoutleeuw	5.256.743	neen	2.200	6%	—

Provincie Limburg — Begroting 1983

Beringen	27.675.5 10	ja	1.900	8%	—
Bilzen	8.632.415	neen	1.900	8%	—
Borgloon	14.484.214	ja	2.000	8%	
Diepenbeek	15.545.899	neen	1.990	8%	15.404.000
Dilsen	13.990.180	ja	1.950	8%	
Genk	183.834.530	ja	2.600	12%	86.464.000
Halen	4.816.710	ja	1.850	6%	
Heers	1.755.500	neen	2.000	7%	1.724.000
Kortesseem	9.194.485	neen	1.950	7%	10.672.000
Maaseik	17.106.530	neen	1.900	6%	20.379.000
Maasmechelen	99.674.886	ja	1.900	7%	64.532.000
Peer	8.644.63 1	ja	1.950	8%	
Riemst	29.98 1.678	ja	2.100	6%	22.001.000
Tongeren	49.229.398	ja	2.050	6%	
Zonhoven	20.765.000	neen	1.900	6%	22.945.000

	Tekort	Hervorming	Onroerende voorheffing	Personenbelasting	Saneringslening
Provincie Oost-Vlaanderen — Begroting 1983					
Assenede	6.950.284	ja	1.950	7%	—
Buggenhout	15.702.946	ja	1.250	8%	21.748.000
Zomergem	17.740.209	ja	1.850	7%	7.433.000
Zottegem	37.923.207	ja	2.500	8%	33.085.000
Oosterzele	17.519.747	ja	2.000	8%	—
Sint-Gillis Waas	5.983.512	ja	1.500	8%	—
Wetteren	6.404.866	ja	2.000	9%	—
Lokeren	62.398.265	ja	2.000	8%	—
Haaltert	2.247.230	ja	1.700	8%	—
Lierde	6.052.900	ja	2.000	6%	—
Kruikebeke	13.203.662	ja	1.700	8%	—
Beveren	26.997.895	ja	2.100	8%	—
Zelzate	2.120.955	neen	1.663	8%	27.603.000
Aalter	13.107.245	ja	2.000	8%	—
Lebbeke	7.664.276	ja	1.850	8%	—
Dendermonde	60.484.484	ja	2.250	8%	—
Gent	3.169.314.853	ja	1.860	6%	—
Sint-Laureins	6.112.425	ja	2.300	8%	5.155.000
Geraardsbergen	53.560.505	ja	2.500	9%	29.170.000
Eeklo	66.137.357	ja	2.000	8%	42.052.000
Aalst	328.855.861	ja	2.500	9%	200.537.000
Oudenaarde	6.071.377	ja	2.000	7%	31.792.000

	Tekort	Hervorming	Onroerende voorheffing	Personenbelasting	Saneringslening
Provincie West-Vlaanderen — Begroting 1983					
Anzegem	11.776.252	neen	2.000	7%	—
Avelgem	4.812.820	neen	2.500	6%	—
Blankenberge	3.014.279	neen	2.500	8%	—
Damme	30.367.391	ja	2.500	8%	20.556.000
De Panne	5.662.011	neen	2.150	6%	—
Harelbeke	56.000.851	ja	1.800	7%	35.786.000
Ichtegem	32.247.738	ja	2.550	7%	19.353.000
Izegem	39.509.036	neen	1.950	7%	44.556.000
Koekelare	6.229.417	neen	2.500	7%	8.743.000
Langemark-Poelkapelle	6.665.194	ja	2.500	8%	6.136.000
Lichtervelde	2.764.143	neen	2.100	6%	—
Meulebeke	13.641.678	neen	2.500	7%	5.742.000
Oostende	421.429.845	neen	2.400	6%	337.642.000
Oostrozebeke	1.335.169	neen	2.000	6%	4.442.000
Pittem	5.110.023	neen	2.250	7%	—
Roeselare	68.143.531	ja	1.700	8%	—
Wervik	75.783.684	neen	2.750	8%	53.679.000
Zedeigem	48.415.486	ja	2.100	8%	51.875.000
Zonnebeke	9.842.314	ja	2.550	6%	14.004.000

Vraag nr. 61
van 5 april 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Gemeentepersoneel — Niet-statutair personeel

Steeds meer en meer doen de gemeenten beroep op tewerkstellingsmogelijkheden hun verschaft via de RVA.

De budgettaire moeilijkheden en allerlei door de regering opgelegde maatregelen verplichten de gemeenten ertoe beroep te doen op tewerkgestelde werklozen, DAC-projecten en BTK'ers.

Steeds meer en meer stelt zich de vraag welke gemeentelijke instantie bevoegd is deze personen aan te werven, nl. de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen.

In dit licht wordt dan ook geregeld gewezen op het art. 84, § 2 van de gemeentewet, bepalend dat de gemeenteraad de personeelsleden benoemt wier benoeming niet bij wet geregeld wordt.

Diverse kanalen maken evenwel gewag van het feit dat het artikel 84, § 2 van de gemeentewet verwijst naar het statutair dienstverband van het personeel, met andere woorden dat de raad het statutaire personeel benoemt binnen de perken van het gemeentelijk personeelsstatuut.

Mutatis mutandis stelt men dus dat de „andere” tewerkstellingsvormen, dewelke duidelijk géén statutair verband hebben, niet begrepen zijn binnen de terminologie „benoemen” zoals bedoeld in voormeld artikel 84, § 2.

Daarenboven wordt als stelling aanvaard dat bij de aanvaarding van de begroting, waarin begrepen de personeelslasten van de tewerkgestelden in de niet-statutaire functies, de raad zijn akkoord betuigt met die tewerkstelling en dat bijgevolg in die zin kan benutten.

Kan de geachte Minister mij mededelen of deze benadering juist is en in dat verband de juiste draagwijdte geven van het woord „benoemt” zoals gebruikt in artikel 84, § 2 van de gemeentewet?

Mocht de Minister met die benadering niet akkoord gaan kan hij dan mededelen welke concrete **stappen** een college van burgemeester en schepenen dient te volgen bij een noodzakelijke indienstneming van niet-statutair personeel.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 84, § 2 van de gemeentewet benoemt de gemeenteraad de personeelsleden wier benoeming niet bij de wet wordt geregeld. Hij kan die bevoegdheid aan het college van burgemeester en schepenen opdragen, behalve voor de doctoren in de genees-, heel- en verloskunde en de doctoren in de veeartsenijkunde, die hij met bijzondere opdrachten in het belang van de gemeente belast, en de leden van het onderwijzend personeel.

Gezien voor de werklozen, voor de tewerkgestelden in het BTK en DAC niets specifiek ter zake bij de wet is bepaald, is de gemeenteraad dan ook bevoegd voor de indienstneming van deze werknemers, voor zover hij deze bevoegdheid niet aan het college van burgemeester en schepenen heeft opgedragen.

Vraag nr. 64
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De sociaal-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord op vraag nr. 58 van 30.3.1984 die door het geachte lid werd gesteld. Ik kan alleen maar bevestigen dat de betrokken materie tot de bevoegdheid van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en tewerkstelling, overeenkomstig de

bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982, houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve.

Ik verwijs derhalve het geachte lid naar het antwoord dat zal worden verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 23
van 1 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Causaliteit zuigelingensterfte — Diversiteit Europese problematiek

Ik verneem dat de zuigelingensterfte in België sterk is verminderd. In de jaren 1960 stond België aan de spits inzake geboorten- en zuigelingenverzorging. In 1982 kwam België, wat deze aangelegenheid betreft, ver achter de **Skandinavische** landen, Nederland, Zwitserland, Frankrijk en zelfs Japan. In 1982 lag het aantal doodgeboren kinderen of overlijdens in de loop van de eerste week per 1.000 geboorten 25 tot 50 % hoger dan in genoemde landen. Er wordt voorspeld dat de zuigelingensterfte in België binnenkort geen probleem meer zal zijn.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Kan mij deze plotse verbetering inzake de daling van de zuigelingensterfte worden verklaard?
2. Finland kent een zuigelingensterfte van 6,5 % en België op dit ogenblik nog 12% of bijna het dubbele. Aan wat is dit te wijten?

Wat hebben de Finnen meer of minder om aan zo'n prima cijfer te geraken?

Antwoord

1. De daling van de kindersterfte in de jaren '60 is vooral te wijten aan het synergetisch samenspel van de medische infrastructuur, het geschoold personeel, de sanitaire en hygiënische leefsituaties, e.d.m. De stagnatie die daarop volgde is vermoedelijk te wijten aan het feit dat er te weinig aandacht besteed werd aan de niet-technische aspecten. De eigen verantwoordelijkheid voor de gezondheid moest meer en meer op de voorgrond kunnen komen opdat er een volgende indijking zou gebeuren. Deze veranderingen in kennis, houdingen en gedragingen moeten echter integraal deel uitmaken van een welzijnsgericht beleid, opdat de bevolking als geheel naar verbeteringen zou kunnen toewerken. Daarbij zal er echter expliciete aandacht nodig zijn voor de belangrijke **sociaal-culturele** determinanten, welke n.m. volgens specifieke deelpopulaties differentiële kenmerken vertonen. Zoals reeds door het NWK via haar Hoog

Medisch Comité een rapport (1) liet opmaken dat gericht was tot het nemen van maatregelen ter preventie, moet een follow-up aanpak verder de aandacht hierop gaande houden. De realisatie van de vele maatregelen kan slechts met een coördinatieactie vruchten blijven afwerpen.

- Zoals blijkt uit een studie van A.M. Bolander (2) is de toestand van elk land zeer specifiek. Vele factoren samen bepalen de eigenheid van een bevolking en laten niet toe van zomaar patronen van elders over te nemen. Zo is de drastische daling van de fertiliteit en het veralgemeend gebruik van effectieve anticonceptiva in deze Noordelijke landen er de oorzaak van dat er relatief zeer veel aandacht uitgaat naar dit, zeer dikwijls enig, kind.

Daarnaast is in deze ethnisch homogeen gebleven bevolking sinds een halve eeuw grote aandacht besteed geworden aan de toegankelijkheid van de medische voorzieningen, m.n. door een sterk verlaagde drempel, decentralisatie, e.d.m.

De pre-natale zorg is o.a. daardoor zeer groot, en vormt aldus een ideale basis voor de latere obstetrische en pediatrie hulpverlening. Recentelijk is men er ook bijkomende aandacht gaan schenken aan de implementatie van de bekomen inzichten uit het zeer volledige register m.b.t. de congenitale afwijkingen.

Nota: de cijfers in de vraag van de heer F. Geyselings moeten als pro mille en niet als procent gelezen worden.

Vraag nr. 24
van 1 maart 1984
van de heer D. VERVAET

Begroting 1982, 1983 en 1984 — Kredieten bestemd voor Brussel

Hoeveel en welke kredieten van uw budget, voor de jaren 1982, 1983 en 1984, gaan naar Brussel?

Kunt u deze kredieten splitsen in:

- nominatieve inschrijvingen;
- kredieten die krachtens reglementen en decreten naar Brussel vloeien, in franken en in procenten t.o.v. het totaal voorzien krediet voor elke post;
- de investeringskredieten.

Welke kredieten gaan naar bi-communautaire instellingen?

N.B. : Deze vraag wordt eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

De kredieten bestemd voor persoonsgebonden aangelegenheden, ingeschreven in de begroting van de

Vlaamse Gemeenschap voor de jaren 1982, 1983 en 1984 zijn bestemd voor de ganse Vlaamse Gemeenschap. Aldus is het niet mogelijk een opsplitsing te maken tussen de aanwending van de kredieten voor instellingen en/of personen die zich op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of Brussel situeren.

Wat de kredieten voor de bi-communautaire instellingen betreft, dien ik u te verwijzen naar de Nationale Ministers van onderwijs die hiervoor bevoegd zijn.

Vraag nr. 29
van 14 maart 1984
van de heer L. HANCKE

Fonds 81 — Vertraging uitkeringen

Het is u bekend dat instellingen erkend door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — het zgn. „Fonds 81” hun subsidies met vertraging uitbetaald krijgen. Vooral in de startperiode brengt dit instellingen in ernstige liquiditeitsproblemen. In **afwachting** van de uitkeringen zijn ze genoodzaakt leningen aan te gaan bij kredietinstellingen.

Het „Fonds 81” betaalt de intrestlasten vanwege deze leningen als dusdanig niet terug. Hiervoor doen vele instellingen een beroep op giften van derden (particulieren of caritatieve organisaties).

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. hoe lang het momenteel duurt eer een nieuwe erkende instelling de eerste uitkeringen van het Fonds 81 ontvangt;
2. hoeveel de som (jaarlijks en in franken) aan intrestlasten bedraagt die (over gans Vlaanderen genomen) door instellingen aan privé-banken wordt betaald, louter en alleen vanwege opgenomen overbruggingskredieten, enerzijds voor de financiering van werkingskosten, anderzijds voor de financiering van bouwprojecten (verbouwing en nieuwbouw) ;
3. hoeveel deze uitgaven procentueel bedragen t.o.v. de totale uitkeringen voor werkings- en bouwkosten.

Antwoord

1. In antwoord op zijn vraag betreffende de uitkeringen door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de tijdspanne tussen de datum van erkenning en deze van de eerste uitkering door het Fonds, kan beïnvloed worden door meerdere factoren die inherent zijn aan een startperiode: zoals de moeilijkheid voor de inrichting om tijdig de vereiste basisgegevens te kunnen verstrekken, uiteraard ook het gebrek aan administratieve ervaring van de verantwoordelijken van de inrichtingen.

Ik wens evenwel te onderstrepen dat mijn diensten alles in het werk stellen om de betrokken instituten zo volledig en zo snel mogelijk te begeleiden op functioneel, administratief en financieel vlak.

(1) Het kind, 1977, 2, p. 92-108.

(2) A.M. Bolander: Trends of perinatal and infant mortality in Sweden and other Nordic countries, in INED - IUSSP - Séminaire sur l'influence des politiques sociales et de santé, Paris, 1983, 16 p.

Zo wordt hen bij de erkenning automatisch een volledige documentatie ter beschikking gesteld, die desgewenst ter plaatse verduidelijkt wordt door de bevoegde ambtenaren. Dit alles om zo snel mogelijk een voorlopige dagprijs te kunnen vaststellen waarop dan kostenstaten kunnen worden ingediend.

2. Over de hoegrootheid van de interestlasten verschuldigd wegens opgenomen overbruggingscredieten ben ik niet ingelicht, daar deze kostenelementen niet gesubsidieerd worden door het Fonds 8 1, en die niet vermeld worden in de dagprijsdossiers.
3. Het is mij derhalve ook niet mogelijk op de derde vraag een antwoord te verstrekken.

vraag nr. 30
van 16 maart 1984
van de heer E. DERYCKE

OCMW's in het Vlaamse land — Statuutloze verenigingen

Binnen vele OCMW's in het Vlaamse land werken bepaalde feitelijke-statuutloze verenigingen, die zich bezig houden met de organisatie van recreatieve en ontspanningsactiviteiten voor bejaarde, en (of) gehandicapte patiënten en bewoners binnen de instellingen van de OCMW's.

Deze verenigingen zijn een noodzakelijke aanvulling geworden voor de meeste raden van de OCMW's, die vaak niet de tijd, de inzet en (of) de financiële middelen hebben om voorvermelde activiteiten op het getouw te zetten.

Bepaalde van deze feitelijke verenigingen spijzen hun werking met de opbrengsten voortvloeiende uit de exploitatie van b.v. koffiehuisen, drankgelegenheden of winkeltjes binnen de muren van het OCMW zelf

Vaak worden hiertoe personen tewerkgesteld die betaald worden door de feitelijke vereniging. Voormelde personen zijn vaak sociaalrechtelijk niet in orde.

Hoe ziet u, mevrouw de Gemeenschapsminister, het juridisch statuut en de werking van voormelde verenigingen, ten einde een maximale conformiteit te waarborgen met de vigerende administratieve, sociale en financiële wetgeving?

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de OCMW, met toepassing van artikel 61 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, een beroep kunnen doen op de medewerking van personen, van inrichtingen of diensten, opgericht hetzij door openbare besturen, hetzij op privé-initiatief, die in staat zijn de middelen aan te wenden tot verwezenlijking van de verschillende oplossingen die zich opdringen, met de eerbiediging van de vrije keuze van de betrokkene.

Met hetzelfde doel kan het centrum overeenkomsten sluiten, hetzij met een ander OCMW, een ander openbaar bestuur of een instelling van openbaar nut, hetzij met een privé-persoon of een privé-instelling

De door het geachte lid bedoelde statuutloze verenigingen zijn dan waarschijnlijk ook privé-diensten of -personen waarmee het OCMW een overeenkomst heeft afgesloten, tot realisering van een van haar wettelijke opdrachten.

De Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg is evenwel niet bevoegd zich uit te spreken over het statuut of de interne werking van bedoelde verenigingen of personen.

Tenslotte kan ik het geachte lid nog mededelen dat een vereniging opgericht door een of meer centra, onderling of samen met andere rechtspersonen, met toepassing van artikel 118 en volgende van hogergevoemde organieke wet, steeds onder de vorm van een vereniging van publiek recht dient te gebeuren.

Vraag nr. 31
 van 16 maart 1984
 van de heer J. VALKENIERS

MPI's — Vermindering van het opvoed(st)ersteam

De ervaring wijst uit dat wanneer het opvoed(st)ersteam van een leefgroep met gedragsmoeilijke kinderen met één full-time functie wordt verminderd, na een zeer korte tijd al, de belangrijkste materiële maar vooral pedagogische opdrachten niet meer uitgevoerd kunnen worden en dat de druk op de andere opvoed(st)ers in belangrijke mate toeneemt.

Om aan zulke onhoudbare en pedagogisch onverantwoorde situatie een oplossing te kunnen bieden, is een derogatie dan niet mogelijk op de vervangingsstop voor MPI's waar de populatie ten minste voor 25% uit kinderen met karakterstoornissen (categorie 14) bestaat?

Antwoord

De pedagogische opvang is afhankelijk van het aantal personeelsleden per gehandicapte. Het uitgangspunt van de maatregelen in verband met de vervangingsstop was dat de personeelsomkadering die de inrichting heeft bereikt in 1980 ook vandaag een opvang moet mogelijk maken; in vergelijking met 1980 mag de omkadering zelfs met 6% stijgen.

Als bijkomende garantie werd gesteld dat vervangingen mogelijk blijven indien drievierden van de functies niet worden bezet, of indien de inrichtingen voor al niet-schoolgaanden opvangen.

Tot op heden werden geen algemene gegevens medegedeeld die een algemene uitzonderingssituatie toelaten voor de karaktergestoorden, zoals gevraagd door het geachte lid.

Elke inrichting kan eventueel wel een uitzondering aanvragen op de vervangingsstop omdat om toevallige redenen het jaar 1980 soms geen juist referentiejaar kan zijn.

Vraag nr. 32
van 16 maart 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Arrondissement Mechelen — Gezinsvervangende tehuizen voor kinderen

Mag ik de volgende inlichtingen vernemen?

1. Welke zijn de erkende (gesubsidieerde) gezinsvervangende tehuizen voor kinderen in het arrondissement Mechelen?
2. Hoeveel kinderen verblijven er per tehuis en welk is de normaal voorziene bezetting?
3. Hoeveel van deze kinderen zijn er geplaatst door tussenkomst van het Jeugdbeschermingscomité of de Jeugdrechter van het arrondissement Mechelen?

Antwoord

Ik heb de eer u hieronder, in tabelvorm, het antwoord op uw vragen te doen toekomen.

Erkende gezinsvervangende tehuizen (categorie IV)	Aantal geplaatste minderjarigen op 29.2.1984	Erkende capaciteit (eigen kinderen inbegrepen)	Geplaatst door jeugdrechtbank Mechelen	Geplaatst door jeugdbeschermingscomité Mechelen
1. Home J. Germer v. Dewitstraat 37 2671 Hingene	5	10	3	0
3. Dennenhof Mechelsestraat 14 2500 Lier	5	10	3	0
3. Beukenhof Mechelsestraat 14 2500 Lier	5	10	5	0
4. Zonnehuis Kuitegemstraat 3 2688 Sint-Amands	8	10	0	0

Vraag nr. 36
van 2 april 1984
van de heer J. ANSOMS

OCMW-rusthuizen — Opvang van zwaar hulpbehoevende bejaarden

Door budgettaire maatregelen in de sector der ziekenhuizen worden hulpbehoevende bejaarden steeds meer in de richting van OCMW-rusttoorden georiënteerd. Maar ook hier is men aan besparingen allerhande toe.

Dit alles brengt zware en verstrekkende gevolgen met zich mee, zowel voor de resident zelf als voor het personeel dat de verzorging en verpleging op zich moet nemen. Zelfs het administratief- en onderhoudspersoneel wordt met meer en zwaardere werken belast, wat niet ten goede komt aan de verzorgingsbehoefte van residenten.

De meeste van deze instellingen kunnen niet in aanmerking komen voor omvorming naar een verzorgingstehuis omdat zij niet gekoppeld zijn aan een

ziekenhuis met afbouw van ziekenhuisbedden. Nochtans zijn enkele van deze rustoorden erkend als rustoord voor bejaarden en zouden zij in feite als verzorgingsinstelling in aanmerking moeten genomen worden.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister.

1. Zijn deze rustoorden verplicht om gelijk welke bejaarde op te nemen?
2. Zijn er criteria waarbij de bejaarde met zware zorgen kan geweigerd worden?
3. Zo ja, waar moeten deze mensen dan naartoe? Wat met terminale residenten?
4. Welke normen van personeelsbezetting moet men dan volgen?

Antwoord

1. Art. 1 van het koninklijk besluit van 2 mei 1972 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor het verlenen van toelagen voor het bouwen of het verbouwen van rustoorden voor bejaarden (Belgisch Staatsblad 30 mei 1972) bepaalt onder 1°) dat de inrichting zodanig zal zijn aangepast en uitgerust dat ze aan de eisen voldoet om bejaarden op te nemen die moeten worden geholpen bij het verrichten van de essentiële handelingen van het leven en/of op wie bijzonder toezicht moet worden gehouden; de verbintenis dient aangegaan de voorkeur te geven aan personen uit voormelde categorieën. Hieruit blijkt dat bij de opname de graad van invaliditeit, integendeel niet mag worden ingeroepen om een bejaarde af te wijzen.
2. In dit verband verwijs ik naar de omzendbrief van 27 december 1973 van de toenmalige Minister van volksgezondheid gericht aan de heren Provincie-gouverneurs (ter kennisgeving aan de heren Voorzitters van de toenmalige Commissies van Openbare Onderstand) betreffende de huisvesting van gehandicapte bejaarden in rustoorden.

Hierin wordt duidelijk gesteld dat niet kan worden aanvaard dat de Commissies van Openbare Onderstand thans de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn die zelf een rustoord beheren zich systematisch van de minder-validen ontdoen.

Zij hebben integendeel de morele verplichting zich derwijze te organiseren dat deze er bij prioriteit worden opgenomen, met voorrang van diegenen die het zwaarst gehandicapt zijn.

3. Volgens dezelfde omzendbrief hebben de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn die over geen rustoord beschikken en die in hoofdve van hun verantwoordelijkheid tot taak hebben te zorgen voor de plaatsing van een bejaarde, de verplichting zich te verzekeren of al de gewenste waarborgen voorhanden zijn betreffende de hoedanigheid van de inrichting waaraan hun beschermeling wordt toevertrouwd. Van deze regel kan niet worden afgeweken die uiteraard ook geldt wanneer al de beschikbare bedden in het eigen rustoord bezet zijn.
4. Wat de personeelsbezetting betreft moet de inrichting ten allen tijde over voldoende personeel be-

schikken, bevoegd om aan de bejaarden de passende verzorging te verstrekken, alsmede over het nodige personeel voor het onderhoud en de zindelijkheid van de lokalen.

Bovendien moet bij dag en bij nacht in de inrichting een verantwoordelijke persoon aanwezig zijn die zonder verwijl elke oproep kan beantwoorden (Hoofdstuk IV 1°) en 2°) van het koninklijk besluit van 22 maart 1968 tot vaststelling van de normen waaraan de rustoorden voor bejaarden moeten voldoen) (Belgisch Staatsblad 30 april 1968).

H. SCHILTZ **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN** **EN BEGROTING**

Vraag nr. 5
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio3 — „Hernieuwd regionaal beleid ”

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen

1. Is de Minister' ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „hernieuwd regionaal beleid" tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. Ik ben er mij uiteraard van bewust dat Limburg als provincie de grootste achterstand heeft opgelopen inzake economische ontwikkeling en tewerkstelling in verhouding tot de demografische evolutie. Wanneer de analyse wordt doorgevoerd tot op arrondissementeel niveau blijkt dat sommige arrondissementen, zoals Turnhout, zich in dezelfde toestand bevinden.
2. Ik heb mij samen met mijn collega's van de Vlaamse Executieve uitgesproken voor een aantal globale en specifieke maatregelen om de gestelde problemen in Limburg te verlichten.
3. Voor wat de punten 3 en 4 betreft kan ik u mededelen dat de Executieve op basis van de door de leden van de Executieve ingediende suggesties en beleidsopties een inventaris heeft gemaakt van maatregelen die als actieschema kunnen dienen. Een werkgroep van de Executieve dient deze suggesties te onderzoeken.

Op basis hiervan wordt een actieplan opgesteld.

Van de zijde van de Gemeenschapsminister van financiën en begroting werd een nota ingediend.

Ik wijs er evenwel op dat het potentieel aan bevoegdheden, middelen en bijgevolg te nemen maatregelen hoofdzakelijk in handen van de centrale regering berust.

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat o.m. de gehele problematiek van de Kempische Steenkoolmijnen als „nationale" materie onder de verantwoordelijkheid valt van de nationale regering.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-** **LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN** **NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 220
(zitting 1982-1983)
van 11 oktober 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Limburg — Ruilverkavelingen

Mag ik de geachte Minister verzoeken te antwoorden op de volgende vragen.

1. Kan voor Limburg de lijst gegeven worden van de uitgevoerde, de in uitvoering zijnde en in onderzoek zijnde of geplande ruilverkavelingen met daarbij telkens de oppervlakte, de kostprijs en de datum van de akte of de datum van de instelling van het comité en voor de in uitvoering of in onderzoek zijnde ruilverkavelingen, de voorziene aanvang van de werken en het voorziene einde?
2. Kan mij tevens voor elke uitgevoerde ruilverkaveling meegegeeld worden hoe groot het aantal gerooide hoog- en laagstammige bomen en hagen is evenals het aantal verdwenen holle wegen en aardewegen?

Kan er tevens gezegd worden het gemiddeld aantal grondstukken, het gemiddeld aantal grondstukken per eigendom, het aantal eigenaarsgroepen met

één grondstuk en het aantal ingesloten grondstukken die in de provincie Limburg betrokken waren bij de ruilverkavelingen, zowel vóór als na de ruilverkavelingen?

3. Werden en worden landschapsecologen en biologen opgenomen in of gecontacteerd door ruilverkavelingscomités? In ontkennend geval, wordt hun aanwezigheid in de toekomst voorzien? Zo niet, waarom?

Het behoud van natuur en landschap dient immers bij de uitwerking van een ruilverkaveling een eerste vereiste te zijn!

Aanvullend antwoord

Vraag 1

Gegevens over de ruilverkavelingsobjecten in Limburg op 31.12.1983

1.1. Uitgevoerde ruilverkavelingen

Naam van komitee	Oppervlakte ha	Instelling Komitee	Akte of le akte	Kostprijs werken miljoen F
Gingelom	135	28.10.58	21.2.62	11.7
Hees	331	19.09.58	14.11.63	10.5
Vlijtingen	781	10.09.58	22.06.64	24
Boekhout	228	20.2.62	17.12.64	4.8
Riemst	309	21.02.61	20.12.65	8.9
Borlo	136	06.01.61	30.12.65	12
Guigov en Mielen I	142	09.09.24	06.16.12.66	6.5
Mielen II	562			16.5
veldwezelt	637	13.06.61	20.10.67	17.8
Rosmeer	340	18.08.66	16.10.68	7.8
Mem bruggen	475		29.12.69	19.6
Vroenhoven	468	11.03.66	04.20.11.70	13.8
(deel Limburg)	945	17.1.60	27.10.70	31.3
Gellik	598	21.02.64	26.11.71	14.8
Herk-de-Stad	579	27.09.66	18.12.72	40.5
Rukkelingne-Loom	793	28.11.69	10.12.73	77.9
Waltwilder	696	12.04.68	27.06.75	46
Montenaken	1.122	18.04.69	08.07.75	11.4
Herderen	868	03.10.67	18.03.77	13.9
Millen	879	20.02.70	07.03.78	54.4
Gelmen	867	19.11.71	27.12.80	13.2
Walshoutem	301	16.11.73	23.12.81	11.4
(deel Limburg)				
Velm	1.379	21.11.75	02.06.82	68.2
Vreren	1.491	10.12.76	27.12.82	69
Kinrool	1.146	31.05.74	23.12.82	54.-
Kerkom-Aalst	60	13.01.81	15.06.83	4.4
Mal	951	27.04.76	30.08.83	67.-
Ophoven	1.327	09.11.73	22.12.83	47.3

1.2. In uitvoering zijnde ruilverkavelingen op 31.12.1983

Naam van komitee	Oppervlakte	Instelling Komitee	Werken	
			Aanvangsdatum	Einddatum
Jeuk	790	04.06.75	1978	1983
Brustem	1.084	25.02.77	1981	-
Rutten	1.559	05.09.79	1981	-
Heers	1.079	12.02.80	1983	-
Horpmaal	972	02.02.81	1984	-
Schakkebroek	1.115	10.11.82	1985	-
Widoioe	1.459	10.11.82	1985	-

1.3. Ruilverkavelingen in onderzoek op 31.12.1983

Naam	Geschatte bruto-oppervlakte
Schulensbroek	2.000 ha
Rijkhoven	2.000 ha
Gremelslo	1.000 ha
Vliermaal	2.000 ha
Kolmont	1.000 ha

Vraag 2.1

	Eenheden	Velm	Vreren	Kinrooi	Kerkom-Aalst	Ophoven	Mal
Gerooide hoogstamboomgaarden	ha	2.3	8.3	-	0.1		8.0
Gerooide laagstamboomgaarden	ha	3.0	1.5		0.1		0.5
Gerooide hagen	km	4.4	4.36	14.3		3.2	6.8
Gedempte holle wegen (oude vuilnisbelten)	km	2.4	1.5		0.4		1.6
Afgeschafte aardewegen	km	-	1.03	2.2	0.2	3.2	2.1

Vraag 2.2.

Statistische gegevens over ruilverkavelingen in Limburg tot 31.12.1983

	Toestand vóór ruilverkaveling	Toestand na ruilverkaveling
1 Eigendom		
- Herverkavelde oppervlakte	20.608 ha	20.608 ha
- Aantal eigendommen (*)	22.736	-23.736
- Grondstukken (**) in eigendom	58.138	27.865
- Gemiddeld aantal grondstukken per eigendom		1,22
- Gemiddelde oppervlakte per grondstuk	2,56	
- Ingesloten kavels	35 a 45 ca	73 a 96 ca
- Eigenaars met één grondstuk	27.614	313
2. gebruik	10.045	17.290
- Aantal gebruikers	9.966	9.966
- Aantal grondstukken in gebruik (**)	50.132	17.350
- Gemiddeld aantal grondstukken per gebruik	5,03	1,74
- Gemiddelde oppervlakte per grondstuk	41 a 12 ca	1 ha 18 a 77 ca
- Ingesloten kavels	22.896	152
- Gebruikers met één grondstuk	3.213	6.515

(*) Met eigendommen wordt verstaan: afzonderlijke private- of publiekrechtelijke eigenaars, ofwel groepen van eigenaars (onverdeeldheden). Met eigenaar wordt verstaan elke afzonderlijke private of rechtspersoon. Het aantal eigenaars is uiteraard merkbaar groter dan het aantal eigendommen.

(**) Groepen van percelen behorende aan één eigendom of één gebruiker.

Vraag nr. 15 van 18 november 1983 van de heer J. DE MOL

Verleende subsidies aan de intercommunale DDS (Berlare Donk) — Terugvordering

In mijn schriftelijke vraag (nr. 164) van 4 augustus 1983 vroeg ik speciale aandacht voor een aantal werken, in het geplande recreatie- en groengebied te Ber-

lare-Donk, die totaal in tegenstrijd zijn en waren met het subsidiëringsbesluit van 24 december 1976 en met de bestemming van het gewestplan.

Uit uw antwoord blijkt dat de provinciale directie van de stedenbouw de nodige vaststellingen gedaan heeft wat betreft de inbreuken 5 en 6, zijnde het aanbrengen van een 80-tal houten palen en het aanleggen van een slip-way.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

Heeft de provinciale directie van de stedenbouw eveneens de nodige vaststellingen gedaan wat betreft volgende inbreuken?

- het vellen van honderden, niet kaprijpe, gezonde jonge bomen (september 1979) naderhand werd op de plaats van de geveldde bomen een zandbed van ongeveer 6 m breedte en ongeveer 150 m lengte aangebracht. Deze werken (ontbossing en reliëfwijziging) werden door DDS niet aan de Dienst Groenplan gemeld;
- aanleggen van een nieuwe dijk tussen twee eilandjes in het Donkmeer (voorjaar 1979);
- opspuitingswerken in het gesubsidieerde gebied (augustus 1980-april 1981);
- vellen van 25 niet kaprijpe canadapopulieren (mei 1981).

Waarom werden deze werken niet aan de Dienst Groenplan gemeld?

Het melden van het groenplan van alle werken was niet alleen verplicht, maar tevens moesten al deze werken in samenspraak met het Groenplan gebeuren; dit is niet het geval geweest niettegenstaande dit een ontbindende voorwaarde was.

Waarom werd op grond van deze niet-naleving de subsidies niet teruggevorderd?

De overtredingen 5 en 6 waren op 4 augustus 1983 (naar aanleiding van een klacht van februari 1983) nog in onderzoek. Hoe ver is dat onderzoek gevorderd?

Welke stappen werden door de Dienst van het Groenplan ondernomen om naleving van het koninklijk besluit van 24 december 1976, te bekomen? Wat is het standpunt van de Dienst van het Groenplan aangaande de voorvermelde overtredingen en het niet consulteren van de dienst?

Hebt u ondertussen de toelage al teruggevorderd?

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn inhoudelijk antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 164 van 4 augustus 1983.

Vraag nr. 88
van 2 februari 1984
van de heer J. DE MOL

Industrieterrein Hoogveld te Dendermonde — Zandwinning

Onlangs raakte een plan bekend waarin de Intercommunale DDS een voorstel tot zandwinning in het industrieterrein formuleerde. Deze zandwinning zou dienen voor de aanleg van een spoorwegbrug (lijn Dendermonde-Brussel), delen van de ring rond Dendermonde en de verbreding van de Mechelse steenweg (RW 16).

Uit informatie verstrekt door de Diensten Bruggen en Wegen en door de heer Olivier, Minister van openbare werken, blijkt dat de voor de aanleg van de spoorwegbruggen en de ring rond Dendermonde, de bestaande zandwinning Sint-Onolfspolder wordt aangeduid. In het aannemingscontract wordt ten behoeve van deze werken, gratis zand ter beschikking van de aannemer gesteld.

Deze zandwinning is in strijd met het gewestplan Dendermonde (koninklijk besluit 7.11.1978) dat als bestemming industriegebied voorziet. Het ligt tevens in de bedoeling om na de zandwinning de put op te vullen met inerte materialen. De hinder die voortvloeit voor de vlakbij gelegen woonwijk lijkt dan ook legio te zijn.

1. Het verlenen van een vergunning voor zandwinning in een industrieterrein is manifest in strijd met de bestemming van het gewestplan. Volgens welke „interpretatie” kan tegen de bestemming van het gewestplan worden ingegaan?
2. Het verlenen van de vergunning op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 (Belgisch Staatsblad van 10.2.1973) kan hier bezwaarlijk toegepast worden.
 - a) Ontzandingen worden in de limitatief opgesomde lijst niet vermeld.
 - b) Er is voldoende zand beschikbaar in de nabijgelegen Sint-Onolfspolder. dus geen absolute en dwingende noodzaak (in tijd en ruimte).
 - c) Het nut voor de gemeenschap is zeker niet bewezen: de Intercommunale DDS probeert hiermee enkel zich te verrijken.
 - d) De zandwinning en het later opvullen. brengt de hoofdbestemming duidelijk in 't gedrang.

Deze interpretaties werden door uw diensten opgesteld en verspreid via het DOC 800707.

Meent u niet dat de hier aangevoerde argumentatie pleit tegen het verlenen van deze vergunning?

3. Welke bij komende argumentatie kan gebruik worden om het uitzonderingsprincipe vervat in artikel 20, toch te hanteren?
4. Om deze vergunning, die in strijd zou zijn met het gewestplan af te leveren, kan men zich op artikel 44, § 2 noch op artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 (gewijzigd bij diverse wetten) baseren. Op grond van welke artikelen van de wet op de stedenbouw of van het koninklijk besluit van 28 december 1972, zal men zich baseren om deze vergunning toch af te geven?
5. Om welke reden werd gunstig advies verleend door uw diensten aan deze zandwinning (vergadering van de Vaste Commissie voor Ontgrondingen d.d. 23.11.1983)? Welke motieven hebben hier meegespeeld?

6. De Vaste Commissie voor Ontgroningen bracht eerst een negatief advies uit over deze zandwinning. In de vergadering van 23.11.1983 werd plots een ander advies uitgebracht op basis van elementen die niets met het nut van deze zandwinning te maken hadden. Wenst u of uw diensten dit gewijzigd advies te volgen of zal de vergunning geweigerd worden op grond van de niet-bewezen nuttigheid?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Uit het verslag dat me door AROL wordt voorgelegd, blijkt dat na vergadering met alle betrokken instanties momenteel wordt afgezien van de zandwinning in het industrieterrein Hoogveld.

De vragen van het geachte lid zijn m.i. dan ook zonder voorwerp.

Vraag nr. 95 van 15 februari 1984 van de heer J. DE MOL

Woonuitbreidingsgebieden — Realisatiegraad

Met het oog op het opmaken van een Structuurplan Vlaanderen, is het nodig, als aanvulling van de inventaris voor onbebouwde percelen, te kunnen beschikken over de realisatiegraad van de reservegebieden. Deze twee inventarissen zouden u in staat moeten stellen om het reserveringsgebied te versterken.

Uw diensten zouden in 1983 gestart zijn met het inventariseren van de realisatiegraad van de woonuitbreidingsgebieden. Deze inventaris zou via de Provinciale Directies Stedebouw, in samenwerking met de gemeenten en de bouwmaatschappijen worden opgemaakt. Naast de loutere realisatiegraad zou tevens de huidige eigendomsstructuur van de woonuitbreidingsgebieden worden onderzocht?

Wordt deze inventaris opgemaakt? Hoe ver is deze inventaris reeds gevorderd?

Zullen alle Provinciale Directies Stedebouw deze inventaris opmaken?

Zijn er Provinciale Directies die niet over voldoende personeel beschikken om deze inventaris op te maken? Hoe zal, voor deze provincies, de inventarisering gebeuren?

Wanneer voorziet u de realisatie van deze inventaris?

Welke verspreiding zal aan deze inventaris worden gegeven?

Zal ondermeer, op basis van deze inventaris, een werkelijk reserveringsbeleid gevoerd worden? Op welke wijze zal dit reserveringsbeleid worden uitgewerkt?

Voorziet u het weglaten van een groot aantal woonuitbreidingsgebieden als middel tot het voeren van het reserveringsbeleid?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Door AROL-hoofdbestuur, wordt een studie ondernomen om na te gaan in hoeverre de woonuitbreidingsgebieden verwezenlijkt zijn. Daarvoor wordt door het hoofdbestuur de nodige informatie ingewonnen bij de provinciale directies. Deze studie is momenteel aan de gang. Deze studie wordt uitgevoerd in het kader van het actuele personeelsbestand. Hierdoor is de medewerking, die de provinciale directies kunnen verlenen, geconditioneerd door de beschikbare krachten en de andere taken die de directie te vervullen heeft. Hierdoor is het ook niet mogelijk een timing waarbinnen deze studie kan uitgevoerd worden, voorop te stellen.

Het betreft een initiatief van AROL zelf; er kunnen geen vooruitzichten inzake de verspreiding en publicatie worden vooropgesteld.

Er kan niet vooruitgelopen worden op de mogelijke besluiten die uit deze studie kunnen getroffen worden.

Deze studie kan, uit oogpunt van beleid, gezien worden als een element in het kader van de voorbereiding van de structuurplannen. Zo kan de globalisatie op niveau Vlaanderen mogelijk een indicatie geven i.v.m. de voorbereiding van de beleidsvisie op dat niveau. Evenzo kan de globalisatie op niveau van de provincie een aanduiding geven i.v.m. de formulering van beleidsvisies op niveau van de provincies. De gegevens per gemeente kunnen voor de gemeente gebeurlijk een aanduiding geven m.b.t. de beleidsvisie op gemeentelijk niveau. Het weglaten van woonuitbreidingsgebieden impliceert een wijziging van bodembestemming. Dit kan slechts gebeuren door een wijziging van het gewestplan of in sommige gevallen door een gemeentelijk aanlegplan.

Momenteel zijn er, wat de gewestplannen betreft, geen indicaties die er op wijzen dat een globale in herziening stelling absoluut noodzakelijk is.

Vraag nr. 99 van 20 februari 1984 van de heer J. DE MOL

Rotselaar — Weekendverblijven

In de gemeente Rotselaar zouden er 510 weekendverblijven geplaatst zijn; in het cijfer 510 zijn een onbekend aantal verplaatsbare caravans, niet inbegrepen. Volgens gegevens zouden 9/10 van deze weekendverblijven illegaal opgericht zijn.

1. Zijn deze gegevens juist?
2. Welke maatregelen voorziet u om de wettelijkheid t.a.v. deze illegale weekendverblijven te herstellen?
3. Hoeveel weekendverblijven bevinden zich in de landschappelijk en ecologisch waardevolle gebieden?

4. Wanneer zal het protocolakkoord weekendverblijven dat met de milieuverenigingen werd gesloten geactualiseerd en uitgewerkt worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. De huidige gemeente Rotselaar bestaat uit 3 deelgemeenten, Wezemaal, Werchter (min het gehucht Wakkerzeel) en Rotselaar.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de gemeente blijkt dat de spreiding van de week-end verblijven over de deelgemeenten als volgt is:

Wezemaal	90
Rotselaar	100
Werchter	219

Deze gegevens zijn gebaseerd op de regularisatieaanvragen die werden ingediend naar aanleiding van de oproep van november 1974.

Er is geen informatie beschikbaar i.v.m. de week-endverblijven die nadien werden opgericht. Naar verluidt zou dit aantal relatief gering zijn.

2. Momenteel wordt een onderzoek gedaan naar bepaalde aspecten m.b.t. het globale verschijnsel der week-endverblijven. Pas wanneer alle gegevens bekend zijn, zal met kennis van zaken een globaal beleid m.b.t. de week-endverblijven kunnen uitgestippeld worden.

Tevens kan verwezen worden naar mijn antwoord op de mondelinge vraag van de heer F. Geyselings.

3. In de gemeente Rotselaar bevinden zich op het grondgebied van de deelgemeente Wezemaal, naar uit ingewonnen inlichtingen blijkt, 7 week-endverblijven in een beschermd landschap. In de gemeente zijn geen reservaatgebieden aangeduid.
4. De besluiten uit de gezamenlijke principiële verklaring van de Koning Boudewijnstichting, de Bond Beter Leefmilieu, het nationaal comité der week-endverblijven en het toenmalig Staatssecretariaat voor de ruimtelijke ordening, werden in de mate van het mogelijke en voor zover het de centrale overheid betreft, maximaal uitgevoerd. Hierbij kan de aandacht gevestigd worden op de belangrijke initiatieven in verband met de stads- en dorpsherwaarderingsoperaties. Deze hebben tot doel de steden en dorpen beter leefbaar te maken zodat de druk op de open ruimten daardoor kan verminderd worden. Kunnen bovendien vermeld worden: het rondschrijven naar de provinciale directies en de gemeentebesturen waarin gevraagd wordt medewerking te verlenen aan de beginselen die in de principiële verklaring zijn geformuleerd en de deelname aan de informatiecampaagne. Tevens werd aan AROL opdracht gegeven voor elke belangrijke nieuwe overtreding, aan de gerechtelijk ke instanties toepassing te vragen van de dwangsom.

Andere initiatieven die een budgettaire weerslag hebben zoals de verwerving van waardevolle natuurgebieden, kunnen slechts worden uitgevoerd

voor zover de financiële middelen voorhanden zijn.

Abstractie gemaakt van deze principiële verklaring wordt bovendien, in het kader van de good-will operatie gezocht naar een gepaste administratieve formule, die zou toelaten aan eigenaars van weekendverblijven, waarvan het verblijf gelegen is in een natuurreservaat of een beschermd landschap, een voorstel te doen, om hun verblijf over te plaatsen naar een zone voor verblijfsrecreatie.

Dergelijke formule stuit echter op verschillende moeilijkheden van administratieve aard, moeilijkheden welke momenteel nader worden onderzocht, met het vooruitzicht hieraan een passende oplossing te kunnen geven.

Vraag nr. 105 van 2 maart 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Nertsenkwekerijen in Vlaanderen — Milieuhinder

Nertsenkwekerijen brengen heel wat milieuhinder met zich. Omdat de verantwoordelijke overheid niet altijd de noodzakelijke maatregelen treft om allerlei hindernissen ongedaan te maken, is het evident dat omwonenden zich steeds meer gaan verzetten tegen zulke inplantingen. Zulke situaties worden spoedig overal bekend met het gevolg dat er ook reeds verzet rijst tegen geplande vestigingen, elders in het land.

Ik krijg kennis van het bestaan van een nertsenkwekerij te Begijnendijk, waarvoor geen exploitatievergunning zou bestaan. Er wordt in de omgeving een erge stank waargenomen. De nertsenkweker maakt thans plannen om zich te gaan vestigen te Heist-op-den-Berg (Zonderschot). Hier werden de eerste werken aangevat nog vóór de vergunning werd afgegeven.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beschikt de nertsenkwekerij te Begijnendijk over een geldige exploitatievergunning? Zo ja, wanneer werd ze afgegeven en voor hoeveel jaar? In ontkenkend geval, wat werd er van overheidswege gedaan om deze illegaliteit ongedaan te maken?
2. Te Begijnendijk veroorzaakt deze nertsenkwekerij ergerlijke stankhinder. Wat werd er gedaan om de buurtbewoners hiervan te verlossen?
3. De nertsenkweker wenst thans te verhuizen naar Heist-op-den-Berg, waar reeds de werken zijn aangevat. Wordt hiervoor een exploitatievergunning afgegeven? Zo ja, wanneer?

Werd er rekening gehouden met de argumenten van de bevolking?

4. Er wordt gezegd dat de werken reeds waren aangevat terwijl er nog geen vergunning bestond. Kan mij verklaard worden waarom zulke illegale situaties mogen blijven voortduren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Wat de gemeente Begijnendijk betreft werd midden 1982 door de gemeentelijke politie een vaststelling gedaan i.v.m. het uitbaten van een nertsen- en vossenkwekerij. Uit het verder onderzoek is gebleken dat deze uitbating gebeurde in de gebouwen die zonder vergunning werden opgetrokken zodat deze bouw-overtreding werd overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

Wat de gemeente Heist-op-den-Berg betreft, is momenteel een bouwaanvraag en een aanvraag tot hinderlijke inrichting tot het bouwen en uitbaten van een nertsenkwekerij ingediend. Deze aanvragen zijn momenteel nog in onderzoek.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat niet met de bouwwerken werd begonnen, wel werd het betrokken perceel omringd door een afsluiting.

Vraag nr. 110
van 20 maart 1984
van de heer J. LECLERCQ

... Appelzak " te Knokke- Heist — Bestemming

Volgens bepaalde inlichtingen in de pers zou het departement van openbare werken de bouw overwegen van een strekdam, ter hoogte van Knokke-Heist, door de „Appelzak” om de ontzanding op het strand van Knokke-Heist tegen te gaan. Deze strekdam, al dan niet aan te leggen beneden de waterlijn, zou vertrekken ter hoogte van de „Swimming Pool” in het zoute.

In aansluiting hierbij zouden private groepen een jachthaven en een paaldorp uitbouwen, aangevuld met een aantal vakantiewoningen in de recreatie-zone.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het project van het departement van openbare werken hem bekend is;
2. of de hierbij aansluitende projecten van private groepen hem bekend zijn;
3. of dergelijke plannen stroken met de bestemming die aan het betrokken gebied, via het gewestplan, werd gegeven.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat, om een aantal kust- en zeeproblemen te kunnen oplossen, bepaalde waterbouwkundige werken werden vooropgesteld. Er bestaan inzichten om aan deze waterbouwkundige werken, tevens de aanleg van een jachthaven te koppelen. Het betreft hier echter enkel inzichten, die voor zover bekend geen concrete vorm hebben gekregen. Bij gebrek aan nadere gegevens of concrete pro-

jecten, is het dan ook onmogelijk een standpunt in te nemen.

Vraag nr. 111
van 20 maart 1984
van de heer J. LECLERCQ

Zwinbosjes te Knokke- Heist — Recreatiegebied

Volgens inlichtingen die mij van diverse zijden bereiken, zou het plan bestaan om in het natuurgebied ten zuiden van de Zwinbosjes in Knokke-Heist een groot golfterrein aan te leggen.

Dit natuurgebied bestaat thans uit een aantal weiden op het grondgebied van het vroeger vliegveld. Het statuut van dit gebied zou moeten gewijzigd worden van natuurgebied in recreatiegebied.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of hij van het bestaan van een dergelijk plan afweet;
2. zo ja, of bij hem een aanvraag werd ingediend, en door wie, om het statuut van dit gebied om te zetten in natuurgebied;
3. of een ontwerp van decreet in die zin in voorbereiding is.

N.B. : Dezelfde vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat er momenteel geen concrete plannen bestaan tot het inrichten van een golfterrein in een gebied ten oosten van Knokke in de nabijheid van het Zwin.
2. Er is geen bouw- of verkavelingsaanvraag of stedenbouwkundig attest bekend.
3. Hier wordt blijkbaar het klasseringsbesluit bedoeld. Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Vraag nr. 112
van 21 maart 1984
van de heer R. DECLERCQ

Bufferzone tussen woongebied van Knokke- Heist en haven van Zeebrugge — Bestemming

Tegenstrijdige verklaringen, persberichten en brieven van verantwoordelijke instanties blijven verwarring scheppen betreffende het behoud van de bufferzone tussen het woongebied van Knokke-Heist en de haven van Zeebrugge.

Ook de Minister van openbare werken schijnt, gelet op de investering, de gronden voorzien als bufferzone te willen bestemmen als havengebied.

In zijn antwoord op de vraag nr. 47 van 26 januari 1983 van een collega schrijft Minister Akkermans :

„ Van zodra mij alle adviezen in verband met het ontwerp Bijzonder Plan van Aanleg bekend zijn, wordt het mij mogelijk een definitief standpunt omtrent de vraag van de Minister van openbare werken in te nemen”.

Graag vernam ik van de heer Minister of:

- de hogerbedoelde adviezen in verband met het ontwerp-BPA reeds bekend zijn;
- welk het standpunt is van de heer Minister betreffende de bufferzone;
- hoever het staat met de plannen van een jachthaven op de oostelijke dam van de haven.

Antwoord

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de gemeente het voornemen had een 5-tal bijzondere plannen van aanleg op te stellen ter vervanging van het vroegere saldoplan. Een van deze BPA's is het kwestieuze aanlegplan „ Bufferzone”. Een voorontwerp werd voor advies voorgelegd aan de regionale commissie van advies, welke het met zijn bemerkings terug heeft overgemaakt aan de gemeente.

Daar het dossier van het BPA nog op niveau van de gemeente verkeert, is het me niet mogelijk een standpunt ten overstaan van de gestelde problematiek in te nemen.

Vraag nr. 113 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Ruilverkaveling Kasteel van Betho — Bestemming

Een aantal organisaties in Tongeren protesteren tegen de plannen van de ruilverkaveling om de omgeving van het Kasteel van Betho in de ruilverkaveling op te nemen van Widoioe.

Vragen die zich opdringen zijn:

1. Ligt het in de opdracht van een ruilverkavelingscomité om wandel- en fietspaden aan te leggen in een stadspark?
2. Het bestaande wegdek aldaar volstaat. Moet dit vervangen worden en waarom?
3. De voorgestelde verharding past niet in het kader en is esthetisch onverantwoord. Waarom ze dan uitvoeren?
4. Acht de Minister het niet noodzakelijk het geheel aldaar te beschermen als landschap en niet op te nemen in de ruilverkaveling?
5. Acht men overleg met de bevoegde organisaties, namelijk Leefmilieu Tongeren en het Geschied- en Oudheidkundige genootschap aldaar niet noodzakelijk?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat uit de gestelde vraag vooreerst blijkt dat hij toch wel enigzins verkeerd werd ingelicht.

Het Kasteel van Betho met het park en de nabij gelegen „Beukenberg” zijn niet opgenomen in de ruilverkaveling Widoioe.

Het kavelplan van deze ruilverkaveling werd vastgelegd bij ministerieel besluit van 2 maart 1983 en is krachtens de wettelijke bepalingen ter zake niet meer voor wijziging vatbaar.

Op de specifieke vragen van het geachte lid wens ik de volgende antwoorden te geven :

1. Neen, aangezien het niet in de bedoeling ligt stadsparken op te nemen in ruilverkavelingsprojecten. Dit belet niet dat ruilverkavelingscomités hun medewerking kunnen verlenen bij de aanleg of de revalorisatie van de paden in het landelijk gebied.
2. Het is niet duidelijk welke weg bedoeld wordt. Voor zover de vraag betrekking heeft op de bestaande grindweg, die de kasteelhoeve verbindt met de landerijen van dit bedrijf, kan gesteld worden dat het ruilverkavelingscomité Widoioe niet overweegt de wegverharding te wijzigen. Wel wordt overwogen de populieren, die de weg afzomen, eventueel te vervangen door beuken. Dit zou desgevallend gebeuren in het raam van het landschapsontwikkelingsplan.
3. Zonder voorwerp. Zie vorig punt.
4. Een gebeurlijke bescherming behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van cultuur. Zie verder punt 1.
5. Alleen het ruilverkavelingscomité Widoioe is bevoegd om alle beslissingen te nemen in verband met de uitvoering van deze ruilverkaveling. Dit comité is op multidisciplinaire wijze samengesteld en bevat ondermeer twee leden, respectievelijk benoemd op voordracht van de Minister bevoegd inzake natuurbehoud en van de Minister bevoegd inzake landschapszorg. Dit comité is autonoom en kan overleg plegen met alle mogelijke instellingen en verenigingen.

Vraag nr. 115 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Belgische Geologische Dienst — Draagwijdte diverse studies

Door de Belgische Geologische Dienst worden een aantal interessante studies vooropgesteld die van belang kunnen zijn voor het leefmilieu in het algemeen.

Door de Belgische Geologische Dienst werden ondermeer kaarten tot stand gebracht over de krijtlagen die in zuid-oost Limburg voorkomen.

Verder is er ook sprake van volgende studies:

- Studie van de invloed van de mergelontginningen op de kwaliteit van het grondwater;
- de invloed van de afvalstortplaats en de steenlagen van de steenkoolmijnen op de kwaliteit van het grondwater;
- de omvang en de verplaatsingssnelheid van de verontreinigingswolken en de invloed van de toekomstige mijnexploitatie en mijnverzakkingen op het grondwater en de grondwaterstromingen;
- invloed op het grondwater door de omvangrijke zand- en grindexploitaties.

1. Wat is de relevantie van deze studie?
2. Op welke termijn zullen deze studies uitgevoerd worden en wie is hiervan opdrachtgever?
3. Welke onderzoeken werden tot op heden op dit vlak uitgevoerd door welke instanties of onderzoeksinstituten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie mededelen.

Deze studie kan wat de ruimtelijke ordening betreft van een zeker belang zijn in het kader van het structuurplan voor Vlaanderen, maar kan blijkbaar ook nuttige informatie verschaffen in het kader van het structuurplan voor de provincie Limburg.

2. en 3. De Belgische Geologische Dienst ressorteert onder de administratie van het mijnwezen, welke behoort tot het Ministerie van economische zaken. Deze vragen behoren tot de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken.

Vraag nr. 117 van 27 maart 1984 van de heer J. DE MOL

Natuurreservaat „ de Doode Bemde ” te Sint-Joris-Weert — Bescherming

Een verzoek tot bescherming van het natuurreservaat „ de Doode Bemde” te Sint-Joris-Weert (Oud-Heverlee) werd ingediend. Dit natuurreservaat sluit aan bij het reeds bij koninklijk besluit van 27 november 1978 beschermde landschap in de omgeving van het Kasteel d'overschie in Neerijse. Het unieke natuurreservaat „ de Doode Bemde” wordt door allerlei werken in zijn bestaan bedreigd.

Uit inlichtingen blijkt dat men overweegt om in het natuurreservaat een wachtbekken aan te leggen. Het hoeft nauwelijks gesteld te worden dat hierdoor het natuurgebied totaal zal verwoest worden.

1. Is het juist dat in dit natuurreservaat een wachtbekken wordt voorzien?

Welke andere waterbouwkundige werken worden voorzien?

2. Meent u niet dat het uitzonderingsartikel 20 van het KB van 28 december 1972 hierop niet van toepassing is?
3. Hoe kan de aanleg van een wachtbekken en andere werken in het natuurreservaat verantwoord worden?
4. De door het gewestplan aangegeven bestemming „ natuurreservaat “ blijft onvoldoende waarborgen te bieden voor het behoud van dit waardevolle gebied. Een bescherming als landschap dringt zich dan ook op. Welk advies zult u aan uw collega Poma geven in verband met de bescherming van dit landschap?

Antwoord

1. Er bestaan inderdaad plannen, om in het natuurreservaat „de Doode Bemde” in Sint-Joris-Weert een wachtbekken aan te leggen voor het tijdelijk bergen van de hoogwaterdebieten van de Dijle. De werken zouden beperkt blijven tot de aanleg van het wachtbekken;
2. De studie van het dossier is nog niet ver genoeg gevorderd, om zich al uit te spreken over de opportuniteit om in het onderhavige geval het artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen eventueel van toepassing te stellen;
3. Het ontwerp tot aanleg van het wachtbekken werd opgemaakt, omdat een studie die enkele jaren geleden door een gespecialiseerd studiebureau in opdracht van de Belgische Staat is uitgevoerd, heeft uitgewezen dat het ontworpen wachtbekken het enige middel blijkt te zijn om de stad Leuven op afdoende wijze tegen overstromingen te beschermen;
4. Momenteel is de Universitaire Instelling Antwerpen, in opdracht van het Vlaamse Gewest, bezig met een studie van de invloed die de aanleg van het wachtbekken op het natuurgebied kan uitoefenen. Mijn advies in verband met een bescherming als landschap van het natuurgebied zal dus uiteraard afhankelijk zijn van de uitslag van die studie.

Vraag nr. 118 van 27 maart 1984 van de heer J. DE MOL

Ter Heide — Structuurplan

Voor enkele maanden werd beslist om de ontzavelingsput te Rotselaar uit te bouwen als een soort recreatiecentrum. Een structuurplan „ Ter Heide” genaamd, werd opgemaakt door het vroegere DABRO (nu AROL).

1. Welke toeristische uitbouw wordt voorzien?
2. Welke infrastructures worden gepland?
3. Welke overheid en administratie is belast met de uitvoering van de toeristische uitbouw?

4. Welke fasering wordt voor deze uitbouw voorzien?
5. Met welke middelen zal de ontwikkeling van dit project worden gefinancierd?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid op de parlementaire vraag nr. 67 van 27 maart 1984.

Vraag nr. 119 van 28 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Bosbeek (Oeter) — Kostprijs normalisatiewerken

In 1982 werd het gedeelte van de Bosbeek (Oeter) tussen de grens van Neeroeteren en de Wurfelder-molen te Maaseik „genormaliseerd”.

Kan de heer Minister mij laten weten welke de werkelijke kostprijs was van deze werken (aanbestedingsprijs + bijwerken)?

Antwoord

De kostprijs van de door het geachte lid bedoelde werken bedraagt volgens de ingediende en aanvaarde facturen van de aannemer in totaal 2.760.766 F (BTW inclusief).

Vraag nr. 121 van 28 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Voorzieningspeil in kleine plattelandskernen

In een groot aantal plattelandskernen is het voorzieningspeil relatief laag, dit wil zeggen afwezigheid van lagere school, winkel, bushalte, café, postkantoor enzovoort.

Gebrek aan voldoende voorzieningen heeft vaak tot gevolg dat deze plattelandskernen hun inwonersaantal zien afnemen.

Gemeenten zijn vaak niet bij machte om deze ontwikkelingen te stoppen. Met name de landelijke en provinciale overheid zou in samenwerking met de gemeentelijke overheid een specifiek klein-kernen beleid moeten voeren.

Het blijkt evenwel dat hiervoor bij de nationale en regionale overheid weinig belangstelling bestaat.

Graag had ik vernomen:

1. Bestaat er voldoende inzicht en kennis bij de nationale en regionale overheid inzake plattelandskernen met een slecht voorzieningenpatroon?

2. Welk specifiek beleid hoopt de overheid te voeren om hierin een gunstige kentering tot stand te brengen?
3. Meent de nationale of regionale overheid dat dit uitsluitend tot de bevoegdheid en de mogelijkheid behoort van de gemeentelijke overheid om hierin verandering te brengen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gesignaleerde probleem me een typisch vraagstuk lijkt dat kan onderzocht worden in het kader van het structuurplan. Wat de algemeenheid betreft kan dit probleem aan bod komen in het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen. In het provinciaal structuurplan kan het gestelde probleem concreter uitgediept worden en kan rekening worden gehouden met streekgebonden factoren. In het gemeentelijk structuurplan, kan zeer specifiek wat de betrokken gemeente betreft, een aan de plaatselijke omstandigheden aangepaste oplossing worden uitgewerkt.

Vraag nr. 122 van 2 april 1984 van de heer P. PEETERS

Lepelswaer te Steendorp — Onteigening

Voor de Lepelswaer in Steendorp, deelgemeente van Temse, worden sedert jaren geen bouw- noch verkavelingsvergunningen meer afgegeven.

Deze toestand van onzekerheid, versterkt door geruchten van onteigeningen, betekent een ware catastrofe voor de personen die een perceeltje bouwgrond kochten waarmee zij nu niets meer kunnen aanvangen.

Kan de geachte Minister mededelen of de Lepelswaer in Steendorp al dan niet zal onteigend worden?

Zo ja, wanneer zullen de eigenaars dan hun onteigeningsvergoeding ontvangen?

Zo neen, waarom worden dan geen bouw- noch verkavelingsvergunningen meer afgegeven?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat binnen het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, geen onteigeningsplannen voorzien zijn in het betrokken gebied.

Mogelijks gaat het om in het vooruitzicht gestelde onteigeningen in het kader van het Sigma-plan, meer bepaald i.v.m. de verhoging van de Scheldedijken.

Bouwaanvragen die gelegen zijn in de nabijheid van de Schelde worden voor advies voorgelegd aan het bestuur van de waterwegen, dienst der Zeeschelde.

Mogelijks is het weigeren van bouw- en verkavelingsvergunningen te wijten aan het ongunstig advies van het bestuur der waterwegen.

De aangelegenheid van de Scheldedijken behoort tot de bevoegdheid van het bestuur der waterwegen dat ressorteert onder het Ministerie van openbare werken.

Vraag nr. 123
van 4 april 1984
van de heer J. DE MOL

Vallei van de Kleine Nete (Lier) — Bescherming

De bescherming van de vallei van de Kleine Nete (Lier-Emblem) is dringend noodzakelijk, omdat steeds nieuwe bouwovertradingen vastgesteld worden. Volgens ingewonnen inlichtingen zou u, of heeft u een negatief advies gegeven over dit beschermingsbesluit.

1. Hoeveel bouwovertradingen werden in dit gebied de laatste vijf jaar vastgesteld?
3. Welke gevolgen zullen aan deze bouwovertradingen worden gegeven?
3. Is het juist dat deze bouwovertradingen gedurende reeds meer dan 15 maanden zonder enige verdere administratieve afhandeling werden gelaten?
4. In hoeveel en in welke gevallen zal de afbraak, de meerwaarde, de dwangsom en/of de regularisatie worden gevraagd?
5. Is het juist dat u voor de bescherming van dit landschap een negatief advies gaf? Is het juist dat u zich steunde op het feit dat het gewestplan voldoende bescherming bood? Vormen de vele bouwovertradingen juist geen logenstraffing van deze stelling?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wat de punten 1 tot en met 4 betreft, worden de nodige gegevens aan het bestuur gevraagd.

Wat punt 5 betreft werd volgend advies verstrekt t.a.v. het klasseringsvoorstel: „De voorgestelde beperkingen houden geen rekening met de planologische voorschriften op de bestemmingen van het vastgesteld gewestplan. Voorgesteld wordt de rangschikking te beperken tot het gebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, het renovatiegebied en eventueel het parkgebied”.

Ter verduidelijking kan worden medegedeeld dat het klasseringsvoorstel betrekking had op een uitgestrekt gebied waarin volgens het gewestplan Mechelen, uiteenlopende bestemmingen voorkomen, zoals overstromingsgebied, natuurreservaat, renovatiegebied, parkgebied, gebied voor verblijfsrecreatie, bosgebied, agrarisch gebied.

De erfdiensbaarheden die door het klasseringsvoorstel zouden opgelegd worden moeten m.i. voldoende rekening houden met deze uiteenlopende bestemmingen.

Vandaar dat voorgesteld werd het gebied waarop het klasseringsvoorstel betrekking zou hebben te beperken tot die gebieden waarvoor, buiten de bescherming reeds voorzien door de bestemming in het gewestplan, een bij komende bescherming door klassering als landschap zin kan hebben zoals b.v. het natuurreservaat.

Vraag nr. 124
van 4 april 1984
van de heer J. DE MOL

Demergebied — Waterbeheersingswerken

De grootschaligheid van vele waterbeheersingswerken heeft meermaals aanleiding gegeven tot gefundeerde kritiek. Vele van deze werken schieten meestal voorbij aan het doel dat ze zich stellen. Zowel in de openbare vergadering als in de Commissie ruimtelijke ordening heeft u gesteld, dat het grootschalig karakter van deze werken moet herdacht worden; een meer aangepaste werkwijze moet ontwikkeld worden. U stelde tevens dat deze werkwijze moest rekening houden met de landschappelijke en ecologische waarde van het gebied.

Niettegenstaande deze beleidsopstelling blijkt dat nog steeds grootschalige waterbeheersingswerken worden gepland. Een typisch voorbeeld vormen de rechttrakingen, normalisaties en hertraceringen van de Winge, de Grote Motte en de Grote Laakbeek; tevens worden een tiental wachtbekkens voorzien in de valleien van de Winge, Grote Motte en de benedenloop van de Demer.

1. Worden de door het studie bureau Stabo uitgewerkte, grootschalige waterbeheersingswerken, door u onderschreven? Welke wijzigingen zal u aan deze werken aanbrengen? Welke alternatieven voorziet u?
2. Voor deze grootschalige en meestal landschaps- en ecologisch, verstorende werken, wordt meestal als doekje voor het bloeden, een ecologische studie voorzien. Werd voor dit gebied voorzien in de opmaak van een ecologische studie? Zo ja, wat waren hiervan de resultaten? Zo nee, wanneer wordt er een ecologische studie voorzien?
3. Uit ervaring met de problematiek rond de saneringswerken van de Pas- en Steenbeek bleek ook dat een eenvoudig verhelpen aan de knelpunten, de meeste problemen oploste. Werd voor het Demergebied ook een knelpuntproblematiek opge maakt? Denkt u niet dat — gezien de ervaring waar ook grootschalige werken gepland worden — een analyse van de knelpuntenproblematiek, een meer aangewezen en goedkope werkwijze zou zijn?
4. Wat is de kostprijs van het huidige ontwerp van de waterbeheersingswerken in het Demergebied? Welke fasering wordt voor deze werken voorzien?
5. In de Commissie ruimtelijke ordening hebt u gesteld dat de grootschaligheid van vele saneringswerken zal moeten herdacht worden. Hoe passen deze waterbeheersingswerken in deze filosofie?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op zijn onderscheiden vragen:

1. en 5. Het door de CV Stabo in opdracht van het Vlaamse Gewest uitgewerkt voorontwerp van verbetering van de waterbeheersing in het stroomgebied van „De Winge”, „De Grote Motte” en „De Grote Laak”, dat in het najaar van 1983 werd ingediend, is thans nog in onderzoek bij de Landelijke Waterdienst.

Ik kan het geachte lid derhalve nog niet mededelen, in hoeverre ik dat voorontwerp kan onderschrijven of in welke zin het eventueel zou dienen te worden gewijzigd.

2. De voor de aanleg van wachtbekkens voorgestelde gebieden en de naast de waterlopen gelegen grondstroken maakten inderdaad het voorwerp uit van een ecologische studie.

Volgens deze studie kunnen twee van de elf gebieden die voor de aanleg van een wachtbekken werden voorgesteld, wegens de aanwezigheid van zeldzame en kwetsbare ecotopen hiervoor niet in aanmerking komen; de aanleg van een wachtbekken in de overige negen gebieden daarentegen zou onder ecologisch opzicht geen bezwaren opleveren.

Wat de naast de waterlopen gelegen grondstroken betreft, heeft de studie uitgewezen dat de beekbegeleidende vegetaties potentieel minder interessant zijn dan men zou kunnen verwachten; alle aanwezige lineaire elementen van die vegetaties zouden dan ook moeten worden behouden of, indien nodig, vervangen; ook zou er moeten voor gezorgd worden dat in de gebieden met een potentieel ecologische waarde de huidige grondwaterstanden ongewijzigd blijven.

3. De uitwerking van het sub 1 bedoelde voorontwerp werd voorafgegaan door een studie van de bestaande toestand. Die studie heeft precies tot doel gehad een duidelijk inzicht te verkrijgen in de onderscheiden knelpunten die een goede waterbeheersing in de weg staan en heeft overigens tot grondslag gediend voor het opmaken van het voorontwerp.
4. De kostprijs van de ontworpen werken zou volgens de door de ontwerper opgemaakte raming ongeveer 200 miljoen frank bedragen. Aangezien het voorontwerp thans nog in onderzoek is, staat in verband met de fasering van de ontworpen werken uiteraard nog niets vast.

Vraag nr. 125
van 4 april 1984
van de heer J. DE MOL

Omgeving „Van Vluanderensmolen” — Bescherming

Op 17 februari 1984 meldde u aan uw collega Poma dat u met het voorgelegde besluit met betrekking tot de bescherming van de omgeving van de „Van Vluanderensmolen” niet akkoord kon gaan; volgens

u voldoet dit ontwerpbesluit niet aan de „bepaalde” vormvereisten. Volgens u is de bescherming als dorpsgezicht in strijd met het gewestplan Gentse en Kanaalzone.

In dit voor bescherming vatbaar dorpsgezicht werden verschillende bouwvergunningen aangevraagd die in tegenstrijd zijn met de bescherming van het dorpsgezicht; zo ondermeer de aanvraag tot inplanting van een nieuw serrebedrijf en de bouwaanvraag tot het oprichten van een graan-elevator.

1. In de huidige afbakening van het beschermd gebied is enkel in de omgeving van de Sint-Annakapel een klein gedeelte van de woonzone opgenomen; tevens zou een klein deel woonuitbreidingsgebied in deze afbakening gelegen zijn. Indien u dit als argumentatie aanvoert om te stellen dat de bescherming in strijd is met het gewestplan, is dit totaal onjuist; indien men deze redenering volgt, komen de meest bedreigde landschappen, monumenten..., niet voor bescherming in aanmerking.

Is het juist dat u om deze reden een advies en überhaupt een gunstig advies weigert aan het ontwerpbesluit tot bescherming van de „Van Vlaanderensmolen”? Op welke juridische gronden is deze weigering gebaseerd?

2. Lijkt het u niet aangewezen om geen bouwvergunning af te geven in dit ontwerp van beschermd landschap?
3. Is de bouwaanvraag Van Damme — aanvraag tot inplanting van een nieuw serrebedrijf — op verschillende punten — (de aanvrager is geen eigenaar van de gronden en is geen tuinbouwer van beroep) in dit ontwerp van beschermd landschap niet totaal onaanvaardbaar?
4. De aanvraag tot het bouwen van een graan-elevator lijkt het eventueel te beschermen dorpsgezicht totaal te bezwaren. Meent u niet dat deze bouwaanvraag een onomkeerbare situatie schept voor een eventuele bescherming van het dorpsgezicht? Lijkt het u niet aangewezen om te voorkomen dat men voor dit voldongen feit geplaatst wordt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. Het desbetreffende dossier werd op 11.1.1984 aan de Gemeenschapsminister van cultuur overgemaakt met vermelding dat het voorstel tot bescherming geen rekening houdt met het advies van de provinciale directie stedebouw en dat het voorstel op meerdere plaatsen in strijd is met de bepalingen van het gewestplan Gentse en Kanaalzone.

Tevens werd de aandacht gevestigd op het feit dat uit de behandeling der dagelijkse dossiers is gebleken dat aanvragen tot inplanting van nieuwe tuinbouwbedrijven in dit gebied door de dienst Monumenten- en Landschapszorg ongunstig werden geadviseerd.

Aan de Gemeenschapsminister van cultuur werd dan ook gevraagd duidelijk te specificeren of het inderdaad de bedoeling van het bescher-

mingsbesluit is geen nieuwe tuinbouwbedrijven in dit gebied meer toe te laten. Zo hiervoor geopteerd wordt, moet dit m.i. dan ook duidelijk in het beschermingsbesluit worden ingeschreven.

2. Bouwaanvragen moeten behandeld worden binnen het kader van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw; de aanvragen moeten derhalve worden onderzocht op het stuk van de gebruikelijke stedenbouwkundige en planologische aanwijzingen die voor het betrokken gebied gehanteerd worden. Het feit dat er voornemens bestaan om een bepaald gebied te beschermen is geen reden om systematisch bouwaanvragen te weigeren. Wel wordt, zo nodig, de aanvraag voor advies voorgelegd aan de dienst voor monumenten- en landschapszorg.
3. Gelet op hetgeen voorafgaat werd de door het geachte lid geciteerde bouwaanvraag voor advies aan de Gemeenschapsminister van cultuur overgemaakt. Tot op heden is het standpunt in deze zaak niet gekend.

Een standpunt betreffende deze bouwaanvraag kan maar worden ingenomen nadat alle gegevens bekend zijn.

4. Om dezelfde redenen werd de aanvraag tot oprichting van 2 silo's voor advies aan de Gemeenschapsminister van cultuur overgemaakt.

Het standpunt wordt afgewacht.

Vraag nr. 126
van 4 april 1984
van de heer F. GEYSELINGS

GARO — Samenstelling van nieuwe Commissie

Ik verzoek de Minister te antwoorden op de volgende vragen.

1. In een aantal gemeenten is de oude gemeentelijke Commissie van advies voor ruimtelijke ordening na de gemeenteraadsverkiezingen van 1982 nog niet vervangen door een nieuwe Commissie. Kan de oude Commissie ondertussen nog geldig vergaderen totdat de samenstelling van de nieuwe Commissie door de Minister wordt bevestigd?
2. Bij ontstentenis van het bestaan van een gemeentelijke Commissie van advies voor ruimtelijke ordening (GARO) geeft de regionale Commissie voor ruimtelijke ordening een advies over een BPA. Sluit dit advies een later advies van de ondertussen opgerichte gemeentelijke Commissie uit?
3. Na de gemeenteraadsverkiezingen liep het mandaat van de leden van de GARO's af. De nieuwe GARO's met hun vernieuwde samenstelling kunnen andere opvattingen huldigen over de gemeentelijke ruimtelijke ordening.

Kan de nieuwe GARO een advies geven over BPA's, waarover de vroegere GARO een advies gegeven heeft en die nog niet zijn goedgekeurd bij

KB? Zo ja, houdt de Minister rekening met een eventueel gewijzigd advies?

Antwoord

Gevolgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw stelt geen duurtijd vast van het mandaat van de leden van de gemeentelijke commissies van advies, die in toepassing van art. 19 van de wet worden opgericht.

Als regel van goed bestuur geldt dat de commissie geldig blijft vergaderen tot de dag dat het mandaat van de leden wordt vernieuwd of andere leden worden benoemd.

2. De tussenkomst van de commissie van advies is wettelijk verplicht in de goedkeuringsprocedures van de gemeentelijke plannen van aanleg. Het 5de lid van art. 21 bepaalt dat het ontwerp-plan samen met de bezwaren, de opmerkingen en het proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek wordt voorgelegd aan de bevoegde commissie van advies.

Het 6de lid bepaalt dat de gemeenteraad kennis neemt van de uitslag van het onderzoek. De gemeenteraad kan beslissen het plan definitief aan te nemen dan wel het te wijzigen.

Uit deze bepalingen blijkt duidelijk dat de commissie van advies in de eerste plaats advies uitbrengt ten behoeve van de gemeenteraad die ten aanzien van het plan een beslissing moet nemen: het plan aannemen of wijzigen. Wanneer de gemeenteraad het plan aanneemt wordt de goedkeuringsprocedure verdergezet volgens de bepalingen van art. 23. De wet voorziet niet dat, indien nadien een nieuwe commissie wordt opgericht, het plan opnieuw aan het advies van de nieuwe commissie moet worden onderworpen.

3. De gemeentelijke commissies van advies waarvan de samenstelling, ingevolge gemeenteraadsverkiezingen gewijzigd werd, kan binnen het kader van de goedkeuringsprocedure van het gemeentelijk plan van aanleg advies geven wanneer dit door de gemeente aan de adviescommissie wordt voorgelegd.

Indien de gemeenteraad het advies wenst te kennen van de gemeentelijke commissie van advies, waarvan de samenstelling gewijzigd werd nadat de commissie een advies heeft gegeven binnen het kader van de procedure zoals bepaald in art. 23 van de wet, en het plan ondertussen nog niet is goedgekeurd, kan de gemeente aan de hogere overheid voorstellen de goedkeuringsprocedure te stoppen in het vooruitzicht deze te herbeginnen. Dit betekent dat de gemeente dan het desbetreffend dossier kan terugvragen om het voor te leggen aan de vernieuwde gemeentelijke commissie van advies. Daarna moet de gemeenteraad opnieuw besluiten tot aanneming of verwerping van het plan en de procedure verder zetten.

Vraag nr. 127
van 4 april 1984
van de heer F. GEYSELINGS

BPA — Afwijking van het gewestplan

Mij zijn twee gevallen bekend van BPA's waarbij het verzoek tot de opmaak ervan kwam van privé-persoonen. De gemeentelijke beleidsmensen gingen op dit verzoek in en de privé-persoonen stonden gedeeltelijk in voor de kosten van de opmaak van het BPA. In beide gevallen ging het om een afwijking van het gewestplan.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen?

1. Is wat hier voorafgaat een geoorloofde handelwijze?
2. Vindt de Minister deze handelwijze sociaal verantwoord? Niet iedereen kan het zich financieel veroorloven om in te staan voor de ontwerp-kosten.
3. Kan hier sprake zijn van onduidbare vermenging van belangen? Politici verklaren zich namelijk bereid om het privé-belang van de aanvrager te laten prevaleren op het algemeen belang (vastgelegd in de gewestplannen).
4. Moet al dan niet paal en perk aan zulke praktijken worden gesteld? Wordt door het scheppen van precedenten de basis van een goede ruimtelijke ordening niet aangetast? Straks stapt iedereen die het zich financieel kan permitteren naar de gemeentelijke beleidsmensen met het verzoek om een aanpassing van het gewestplan in zijn (geldelijk) voordeel. Is het gevaar niet reëel dat zulke praktijken tot een ruimtelijke chaos leiden? Het doel van de gewestplannen was nochtans dit te voorkomen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening bevat geen bepalingen in verband met de kosten van opmaak voor het opstellen van BPA's. Daar het een gemeentelijk plan van aanleg betreft, wordt dit plan opgesteld door toedoen van de gemeente, die het BPA zelf kan laten opstellen door haar technische dienst, of een ontwerper met deze opdracht gelasten.

Het verhalen van de kosten, verbonden aan het opmaken van deze plannen is een aangelegenheid die buiten het kader van de toepassing van de wet op de stedenbouw valt. Deze aangelegenheid is trouwens niet eigen aan het specifieke domein van de stedenbouw, vermits gelijkaardige problemen zich kunnen stellen in andere aangelegenheden zoals het opstellen van wegenplannen, wegverbeteringsplannen, rioleringsplannen e.d. waarvoor de gemeente gebeurlijke kosten van opmaak eventueel zou verhalen op de boord-eigenaars.

De voorgedij-overheid dient er over te waken dat door de handelingen van de gemeente het algemeen beleid niet wordt geschaad. Er kan echter niet à priori wor-

den gesteld dat door het verhalen van de kosten van de opmaak verbonden aan het opstellen van een bijzonder plan van aanleg, het openbaar belang wordt geschaad. Het aanvaarden van het gemeentelijk plan van aanleg dient immers te gebeuren door de gemeenteraad, die er de politieke verantwoordelijkheid voor neemt nadat het plan onderworpen werd aan een openbaar onderzoek en voor advies werd voorgelegd aan de bevoegde commissie van advies. Het alleenstaand feit van het verhalen van de kosten van opmaak is nog geen aanduiding dat het bijzonder plan van aanleg zodanig zou zijn opgemaakt dat het algemene belang wordt geschaad.

Hoe dan ook moet het opstellen van een BPA gesteund zijn op een stedenbouwkundige noodzaak en dit afgezien van het eventueel belang van particulieren.

Vraag nr. 128
van 6 april 1984
van de heer W. KUIJPERS

IMEC-inplanting — Bescherming Remisebos Heverlee

De inplanting van het Interuniversitair Micro-elektronica Centrum (IMEC), als opleidings- en onderzoeksgeheel, is logischerwijze aangewezen op de buurt van de grootste universiteit in Vlaanderen nl. de Katholieke Universiteit te Leuven.

Van daaruit alleen al, is deze inplanting ten zeerste welkom. Anderzijds gebeurde de uitzwerping van de KUL buiten de Leuvense stadsgordel veelal op een te weinig geplande wijze met al de ruimtelijke-orderingsgevolgen vandien. Daarenboven dreigen de vrijgekomen, dikwijls „historisch waardevolle” gebouwen zonder bestemming ten prooi te vallen aan verkrotting (in de universitaire steden van Groot-Brittannië weet men dikwijls uitbreiding en bescherming van het historisch erfgoed op één beleidsnoemer te plaatsen).

Het voormalige Arenbergbezit uit de 16de eeuw, met zijn unieke park en bosbouw, in de Voer- en Dijlevallei, wordt nu in Heverlee, voor wat het Remisebos betreft, tussen het eigenlijke kasteelpark en het Egenhovenbos, zwaar aangetast door een mogelijke IMEC-inplanting.

Graag vernam ik dan ook van de Minister:

- a. of er bij hem en sedert wanneer een inplantingsplan ter zake bekend is?

Zo ja, werd er reeds een bouwaanvraag verricht?

- b. Werd er een voorstudie verricht, op basis van het gewestplan ten aanzien van het inplantingsoord, rekening houdend met :

— de eventueel te reffecteren gebouwen (mede te bekijken doorheen de te verwachten demografische terugloop van het studentenaantal) voor de technische diensten van Imec?

— met de ecologische waarde van de terreinen en hun omgeving?

Zo ja, welke waren hiervan precies de besluiten?

Wie nam aan deze voorstudie deel?

Zo neen, zal de Minister deze studie voorschrijven, samen met een raadpleging van alle betrokken groepen?

- c. Heeft de Minister kennis genomen van de voorstellen van de Studie- en actiegroep Arenbergcampus?

Zo ja, welke is zijn oordeel hierover?

Zo neen, zal hij deze studiegroep bij dit beleidsvoorbereidend deel betrekken?

- d. In welke mate, wanneer en hoe, werd tot nu toe:

- de . . . Leuven 2000"-studie bij dit plan betrokken;
- de stedelijke overheid in hoofde van het College van Burgemeester en Schepenen en de betrokken gemeenteraadscommissie geraadpleegd?
- Werden andere gespecialiseerde ruimtelijke ordeningsinstanties geraadpleegd. zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Een inplantingsplan evenmin als een bouwvraag zijn bekend op het kabinet.
2. Voor het ontbreken van nauwkeurige informatie is het niet mogelijk het project nauwkeurig te situeren en na te gaan of er al dan niet overeenstemming is met de bestemming voorzien in het gewestplan. Een definitief standpunt kan trouwens maar worden ingenomen nadat alle gegevens betreffende deze aangelegenheid bekend zijn.
3. Door de werkgroep Campus Arenberg werd op 20 februari 1984 een verklaring betreffende de inplanting van IMEC aan het kabinet overgemaakt. Deze zal onderzocht worden van zohaast alle gegevens omtrent deze zaak bekend zijn.
4. Vermits nopens deze zaak geen bouwvraag bekend is, kan deze ook niet worden voorgelegd aan de gemeentelijke overheid.

Vraag nr. 130 van 6 april 1984 van de heer P. PEETERS

Weg met openbaar karakter op privé-eigendom — Bevoegdheid van de gemeente inzake wegeniswerken

De wegen in de verkaveling Ter Bronnen en Fazantendal in Kampenhout bevinden zich sedert het ontstaan van deze verkavelingen in de dertiger jaren in een erbarmelijke en onberispbare toestand. Sedert jaren poogt het wijkcomité het gemeentebestuur ervan te overtuigen dat dringende wegenis- en rioleringswerken geboden zijn. Momenteel hebben zij hun vraag herleid tot het meest essentiële, nl. de herasfaltering

van de hoofdas. Het gemeentebestuur is echter van mening dat het dit werk niet mag uitvoeren daar de weg op privé-grond is gelegen en toebehoort aan de verkavelingsmaatschappij (die reeds meer dan 20 jaar in vereffening is).

Kan de geachte Minister mededelen of een gemeentebestuur wegeniswerken mag laten uitvoeren aan een weg met een duidelijk openbaar karakter (ophaling huisvuil, postbedeling, rijkswachtpatrouilles, . . .), die nochtans, *sensu strictu*, op privé-eigendom is gelegen? Zo neen, welke oplossing acht de geachte Minister in casu dan mogelijk?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, wat het openbaar karakter van door particuliere personen aangelegde wegen aangaat, de openbare bestemming een openbare erfdiensbaarheid van gebruik schept, dit zolang die bestemming duurt, ten bate van het publiek in 't algemeen en van de aangelanden in 't bijzonder. De openbare besturen kunnen op en in die wegen werken uitvoeren die het instandhouden van de weg, of de verbetering ervan, tot doel hebben.

Vraag nr. 131 van 6 april 1984 van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-SCHE

Oprichten van windmolen voor elektrische huisverwarming — Voorwaarden

Graag vernam ik van de geachte Minister de voorwaarden tot oprichting van een windmolen om te voldoen aan de stedenbouwkundige voorschriften.

Kan de gemeente hierover een beslissing treffen, of moet deze aanvraag overgemaakt worden aan de provinciale directie van de stedenbouw?

Zijn er voor dergelijke installaties bijkomende uitbatingvereisten, vooral in verband met de afstand tot de perceelsgrenzen, geluids- en visuele hinder.

Ligt het in de bevoegdheid van de betrokken gemeente om hier bijkomende voorwaarden te stipuleren, op welke basis gesteund?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De windmolens en eolische raderen voor de opwekking van elektrische energie zijn door hun aard constructies die onder toepassing vallen van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Het KB van 16 december 1981 (BS van 5 februari 1982) bepaalt o.m. onder art. 1, 17e, dat bouwvragen tot het plaatsen van een pyloon voor een zend- en ontvangstmast of voor een eolisch rad voor het opwekken van elektrische of mechanische energie, met een maximum hoogte van 15 m en ingeplant op ten minste 4 m van de perceelsgrenzen vrijgesteld zijn

van het advies van de gemachtigde ambtenaar. Dit betekent dat de procedure volgens art. 46 wordt gevolgd. Dit houdt in dat bouwaanvragen voor dergelijke constructies rechtstreeks door de gemeente behandeld worden, zonder rechtstreekse tussenkomst van de gemachtigde ambtenaar.

Vermits de gemeente autonoom over de bouwaanvraag statueert, zonder advies van de gemachtigde ambtenaar, is het aan de gemeente ook te evalueren of dergelijke constructie stedenbouwkundig en planologisch verantwoord is. Gaat het om constructies die hoger zijn dan 15 m of ingeplant worden op minder dan 4 m van de perceelsgrenzen dan dient hiervoor de procedure volgens art. 45 gevolgd. Dit betekent dat de gemeente het dossier van de bouwaanvraag voor advies dient voor te leggen aan de gemachtigde ambtenaar. althans voor zover het perceel niet gelegen is in een BPA of een goedgekeurde verkaveling, in welk geval de gemeente de aanvraag ook weer autonoom behandelt.

In alle gevallen kan, buiten de bepalingen van het advies van de gemachtigde ambtenaar, de gemeente bij komende bepalingen opleggen, voor zover deze van stedenbouwkundige of planologische aard zijn.

In de gevallen dat de gemeente autonoom beslist over de bouwaanvraag, wordt een kopij van de beslissing gestuurd naar de gemachtigde ambtenaar die gebeurlijk de bouwvergunning kan schorsen zo de bepalingen van het BPA of de verkaveling door de vergunning geschaad worden of zo (in geval van een „klein werk”) de door de gemeente afgegeven vergunning stedenbouwkundig of planologisch niet kan aanvaard worden of wettelijke bepalingen schendt.

Volledigheidshalve kan vermeld worden dat, zo het gaat om een „klein werk” (constructie lager dan 15 m en meer dan 4 m verwijderd van de perceelsgrenzen er geen tussenkomst vereist is van een ontwerper (architect). gelet op de bepalingen van het besluit van 13 juli 1983 van de Vlaamse Executieve.

De aandacht kan gevestigd worden op de bepalingen van het KB van 16 december 1981 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen (BS van 4 februari 1982). Volgens art. 1 van dit besluit dienen bouwaanvragen tot het oprichten op minder dan 4 m van de perceelsgrenzen van pylonen voor een zend- of ontvangstmast of voor een eolisch rad bestemd voor het opwekken van elektrische of mechanische energie, met een hoogte van 15 m of meer. onderworpen aan de openbaarmaking.

Wat de uitbating van opwekkers van energie betreft, zoals elektrische generatoren, onafgezien of ze aangedreven worden door windkracht of andere energie, kan worden opgemerkt dat tot een nominaal vermogen kleine dan 100 kilowatt geen vergunning vereist is. Voor generatoren met een vermogen van 100 tot en met 1000 kilowatt gaat het om een inrichting 2de klasse van het ARAB en vanaf 1000 kilowatt om een inrichting 1ste klasse. Deze inrichtingen zijn onderworpen aan een uitbatingsvergunning volgens de bepalingen van het KB van 18 mei 1973 (BS van 4 juli 1973). Deze materie behoort tot de bevoegdheid van Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Vraag nr. 132
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De sociaal-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 116 van 22 maart 1984.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 21
van 24 februari 1984
van de heer G. MARMENOUT

Woonerf „ Scharebrugstraat ” de Blankenberge — Opbouw van 103 eensgezinswoningen, 8 bejaardenflats, 1 buurtcentrum, 2 winkels en 20 appartementen

Vier bouwprojecten zijn in afwerking (1/3 1004/82.02
1/3 1004/82.04 — 1/31004/83.01 —
1/3 1004183.02).

Voor twee bouwprojecten. reeds lang door de bevoegde diensten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting goedgekeurd, werd nog geen machtiging verleend om de werken in aanbesteding te geven.

Het betreft:

1. 20 huurwoningen, woninggroepen 2, 3, 8 en 11, geraamd op 3 1.86 1.064 F. (oranje gekleurd);
2. 19 huurwoningen, woninggroepen 4, 9 en 13, geraamd op 3 1552.791 F. (geel gekleurd).

Zoals op bijliggend plan kan worden nagegaan, gaat het om uitvoeringen verspreid over het woonerf. Ingevolge het feit dat beide bovenvermelde bouwprojecten nog in openbare aanbesteding moeten gegeven worden werden riolerings- en waterleidingswerken voor onbepaalde termijn geschorst . . . , werken die slechts terug kunnen worden aangevat, nadat de funderingen van beide projecten zijn uitgevoerd.

Gezien deze omstandigheden zullen de 64 eensgezinswoningen 2 bejaardenflats, winkel en buurtcentrum niet verhuurd kunnen worden en meer dan een jaar onafgewerkt leegstaan . . . met andere woorden verkrotten . . .

Ik zou dan ook van de geachte Minister willen vernemen of beide laatste werken van het betrokken woonerf bij prioriteit werden opgenomen in het beschikbaar budget voor het eerste semester 1984 en machtiging werd verleend om de werken in openbare aanbesteding te geven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er in 1982 werd gestart met de uitvoering van het woonerf „Scharebrugstraat” te Blankenberg. Twee groepen van respectievelijk 19 en 21 woningen werden toen besteld.

Ondanks de beperkte budgettaire mogelijkheden werden er in 1983 nog 2 groepen van respectievelijk 32 en 20 woningen besteld. Een groep van 20 woningen waarvoor het aanbestedingsdossier klaar kwam in november 1982 en een laatste groep waarvan het dossier „basisaan besteding” in juni 1983 werd goedgekeurd moeten inderdaad in 1984 worden opgericht om de uitrusting van de wijk mogelijk te maken met het oog op de verhuring van de eerst gebouwde groepen. Deze uitrusting kan pas aangelegd worden na de volledige voltooiing der bouwwerken gezien het hier een woonerf betreft.

Op 6 april 1984 heb ik mijn akkoord gegeven met het door de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voor het 1ste semester voorgesteld uitvoeringsprogramma, waarin de bouw van 20 en 19 woningen in het woonerf „Scharebrugstraat” te Blankenberg zijn opgenomen.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft dan ook machtiging gegeven tot aanbesteding der werken en de opening van de inschrijvingen werd vastgesteld op 19.4.1984.

Vraag nr. 22

van 24 februari 1984

van de heer E. VANKEIRSBILCK

Sociale huisvesting — Budgettaire last

De statistieken betreffende de budgettaire last van de sociale huisvestingspolitiek (tijdens het dienstjaar ter uitbetaling voorgelegde sommen) vermelden de tussenkomsten voor de verlaging van de huurprijs of de hypothecaire last van de twee nationale maatschappijen.

Deze tussenkomsten hebben overwegend betrekking op:

1. de intrestverschillen ten voordele van deze maatschappijen ;
2. de uitgaven voor de wegeaanleg.

Kan de geachte Minister mij de jaarlijkse budgettaire last van deze beide soorten uitgaven mededelen enerzijds ten voordele van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en anderzijds ten voordele van de Nationale Landmaatschappij vanaf 1980 tot heden?

Antwoord

Aan het geachte lid heb ik de eer volgend antwoord op de door hem gestelde deelvragen te geven:

1. Wat de intrestverschillen ten voordele van de twee nationale bouwmaatschappijen betreft, werden vanaf 1980 tot heden effectief volgende bedragen uitbetaald door het Vlaamse Gewest (in miljoen F).

	NMH	NLM
1980	1785.6	—
1981	4552.7	10,-
1982	4554.6	215.4
1983	4103.2	—
1984	1306.-	-

2. De uitgave voor wegeaanleg (d.w.z. de volledige infrastructuur: wegen, riolen, waterleiding, beplanting en openbare verlichting) kende sinds 1980 volgende evolutie :

1980:	2.155.369.322 F
1981:	1.885.211.016 F
1982:	1.784.999.684 F
1983:	1.699.364.657 F

In deze bedragen is overigens geen specifiek krediet gereserveerd voor elk der nationale maatschappijen. Naar rata van het klaarkomen van de projecten en de stand der woningbouw wordt uit het globaal krediet geput.

Vraag nr. 23

van 27 februari 1984

van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Sociale woningbouw — Bergruimte

Verwijzend naar mijn parlementaire vraag nummer 168 aan de heer Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, zou ik de heer Minister willen vragen in hoeverre hij enig initiatief in overweging neemt om in de sociale woningbouw meer ruimte te laten voorzien voor berging. Een lukrake wildbouw in de zones voor koeren en hovingen dient vermeden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid volgend antwoord te verstrekken.

De sociale woningen die opgericht worden in opdracht van de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen beschikken normaal over een berging of garage-berging.

In gevallen waar dit niet zo is, in oudere wijken, kunnen de erkende vennootschappen voorstellen de woningen daarmee uit te rusten in het kader van een renovatieoperatie. De huurders of de eigenaars van sociale woningen hebben, zonder toestemming van de erkende vennootschap niet het recht op eigen initiatief verbouwwerken uit te voeren.

Wat de Nationale Landmaatschappij betreft, kan worden aangestipt dat zij eertijds bij elke kleine landeigendom een stel van tenminste 7 m² en een autobergplaats van 18 m² bouwde.

Nu de stal voor kleinvee niet meer verplicht is en ook niet meer gewenst door de bewoners, worden die 7 m², wat de woningen opgericht in groepsbouw betreft, geïntegreerd in de woning als berg-wasplaats, zodat in iedere woning ten minste 25 m² bergruimte voorzien is. Voor de particuliere bouwheer is er een maximum oppervlakte van 40 m² voorzien voor berging. Bovendien mag een stal van maximum 15 m² nuttige oppervlakte gebouwd worden voor het houden van kleinvee.

Bij de opgerichte woningen mag door de eigenaar zelf een tuinhuisje in lichte materialen (maximum 6 m² oppervlakte) gebouwd worden.

De opgelegde beperkingen zijn echter niet van die aard dat het wooncomfort van de kleine landeigendommen in het gedrang wordt gebracht.

Tegen de lukrake wildbouw in de zones voor koeren en hovingen werd reeds in 1983 door de Nationale Landmaatschappij een maatregel genomen.

Er werd bepaald dat de inplantingsplannen die ter goedkeuring worden voorgelegd, de zone moeten aanduiden waarbinnen oprichting van eventuele bijgebouwen mogelijk is.

Voor de controle op de al of niet naleving van deze regel is de Nationale Landmaatschappij echter niet bevoegd. De gemeentebesturen en bepaalde ambtenaren zijn hiervoor wettelijk bevoegd.

Zij dienen erover te waken dat de bouwactiviteiten van de burgers in overeenstemming zijn met de wettelijke verordeningen.

Vraag nr. 26
van 16 maart 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Bouwpremie-aanvragen — Evolutie

Vorig jaar besloot de Vlaamse Executieve de bouwpremies aanzienlijk op te trekken om de activiteiten in de particuliere bouwsector te stimuleren.

Gaarne verkreeg ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de evolutie van de door stedenbouw gunstig geadviseerde bouwpremie-aanvragen (attesten A) per maand en per provincie sedert het in voege treden van het verhoogde premiestelsel?

2. Welke conclusies kunnen hieruit afgeleid worden i.v.m. de efficiëntie van deze maatregel?
3. Beantwoorden de resultaten aan de beoogde doelstellingen en in voorkomend geval in welke mate?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de cijfers inzake het afgeven van formulieren A worden opgemaakt en bijgehouden door de Administratie van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud. Deze aangelegenheid ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega, de heer Akkermans.

Wel kan ik het geachte lid melden dat aan de hand van de ingediende bouwpremieaanvragen grosso modo een geleidelijke stijging van het aantal aanvragen van april tot november 1983 wordt vastgesteld met een piek van 3.125 aanvragen in december 1983.

Het lijkt dus geen twijfel dat de verhoogde bouwpremie zeer positief bij de kandidaat-bouwers is overgekomen. Dit resulteerde in een beduidende stijging van het aantal bouwpremieaanvragen in het Vlaamse Gewest waardoor de tewerkstelling in de zwaar getroffen bouwsector alleszins kon worden bevorderd.

Vraag nr. 27
van 20 maart 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH- woningen — actualisering van de kostprijzen

Op 24 februari jongstleden verscheen in het Belgisch Staatsblad het besluit van 16 februari 1984 van de Vlaamse Executieve tot vaststelling van de coëfficiënten voor het berekenen van de geactualiseerde kostprijs van de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister naar aanleiding hiervan omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Mag hieruit geconcludeerd worden dat de erkende bouwmaatschappijen zoals normaal voorzien op 1 juli e.k. de huurprijzen van de door hen verhuurde woningen dienen te herzien en aan te passen?
2. Blijft het KB van 18 december 1979 inzake de reglementering voor het Vlaamse Gewest van het huurstelsel betreffende de sociale huurwoningen met het oog op deze huuraanpassing op 1 juli a.s. onveranderd van toepassing?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. In uitvoering van de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 december 1979, houdende reglementering voor het Vlaamse Gewest van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de

door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren, moeten inderdaad om de twee jaar de erkende vennootschappen overgaan tot de actualisering van de kostprijzen van hun woningen volgens de actualisatiecoëfficiënten die bij ministerieel besluit worden vastgesteld. Het ministerieel besluit van 16 februari 1984 stelt deze coëfficiënten vast voor de volgende herziening op 1 juli 1984.

Op grond van de nieuwe geactualiseerde kostprijzen worden vervolgens de basishuurprijzen vastgesteld die individueel aangepast worden aan het inkomen en de gezinssamenstelling van iedere huurder.

2. Het geciteerde KB van 18/12/1979 blijft van kracht voor de herziening op 1 juli a.s.

Vraag nr. 28
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Splitsing Nationale Landmaatschappij — Oprichting Vlaamse Maatschappij

Het is een verheugende vaststelling dat 29 erkende maatschappijen van de Nationale Landmaatschappij de oprichting hebben geëist van een Vlaamse Maatschappij, wat neerkomt op de splitsing van de Nationale Landmaatschappij.

Graag had ik vernomen op welke wijze de Minister hieraan het nodige gevolg wenst te geven.

Antwoord

In uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zullen, in samenloop met de uitvoering van de wettelijke afschaffingsbepalingen betreffende de Nationale Landmaatschappij, ten gepaste tijde, bij decreet van de Vlaamse Raad de nodige opvangsstructuren voorzien worden.

Vraag nr. 29
van 22 maart 1984
van de heer J. VALKENIERS

Evolutie bouwpremie-aanvragen — Aanvragen drie landsgedeelten

Tijdens de eerste elf maanden van 1983 kreeg de Vlaamse administratie 12.818 aanvragen voor een bouwpremie binnen, tegen nauwelijks 1.720 bij de Waalse en 16 bij de Brusselse. Vergeleken met dezelfde periode van 1982 liggen de aanvragen in Vlaanderen 34% hoger. Het aantal aanvragen lag in Vlaanderen in 1982 nog nauwelijks onder het aantal dat in 1979 werd bereikt.

Graag vernam ik hoe deze cijfers verder zijn geëvolueerd en kende ik de beleidsopties van de Minister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid hieronder de evolutie van de bouwpremieaanvragen mede te delen ingediend in het Vlaamse Gewest sinds 1979.

	1979 :	13.118
	1980 :	12.659
	1981 :	10.741
	1982 :	9.566
	1983 :	12.818
januari	1984 :	582
februari	1984 :	733

Hieruit blijkt inderdaad dat het aantal aanvragen in 1983 dat van 1979 dicht benadert en dat t.o.v. de jaren 1981 en 1982 een merkelijke stijging tijdens het afgelopen jaar is waar te nemen.

Die stijging is in grote mate toe te schrijven aan een reeks beleidsbeslissingen o.m. de verzekering tegen inkomensverlies en tegen werkonbekwaamheid, de gevoerde bouwcampagne en de verhoging van de bouwpremies.

De evolutie zal door mij nauwlettend gevolgd worden.

Vraag nr. 30
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — „Hernieuwd regionaal beleid”

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeierende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?

3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?

4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „ hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te melden dat het beantwoorden van de door hem gestelde vragen niet tot mijn bevoegdheid behoort.

R. DE WULF GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 41
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — „ Hernieuwd regionaal beleid ”

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?

3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?

4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „ hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 44
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De sociaal-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?

2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?

3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Inzake gezondheidszorg hebben een aantal regio's in Vlaanderen inderdaad een achterstand ten overstaan van andere regio's.

Deze achterstand met invloed op de tewerkstelling komt hoofdzakelijk voor in de ziekenhuissector. Het voornaamste probleem in deze sector is dat van het ontoereikend aantal ziekenhuisbedden in een aantal ziekenhuisregio's ten overstaan van de door de programmatiecommissie voorziene behoeften aan ziekenhuisbedden. Deze onregelmatige situatie dient volgens mij, in de ziekenhuisregio's waar zij zich voordoet, te worden weggewerkt. Echter, de door de nationale regering getroffen maatregelen en met name de koninklijke besluiten nrs. 59 en 60 blokkeren het beddenaantal in de ziekenhuizen op het beddenbestand van 1 juli 1982.

Binnen het door de nationale overheid tot stand gebracht huidig wettelijk kader is het voor de Vlaamse Gemeenschap bijgevolg niet mogelijk om een oplossing uit te werken.

Een soepeler houding van de nationale regering ter zake zou een selectievere toepassing van de maatregelen mogelijk maken en mij toelaten het probleem van het ontoereikend aantal ziekenhuisbedden in een aantal regio's op te lossen.

Voor verder antwoord op de vraag van het geachte lid verwijs ik naar het antwoord verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 43
van 28 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Tanderil en Buta-zolidine — Schadelijke neveneffecten

Uit Amerikaans onderzoek is gebleken dat de medicijnen Tanderil en Buta-zolidine bij gebruik zeer gevaarlijk ke uitwerking kunnen hebben. De gevolgen zijn ondermeer leukemie, interne bloeding of doorboorde zweren. De meningen over beide medicijnen zijn verdeeld in ons land.

Iets wat trouwens voor een groot aantal medicijnen geldt, al naargelang de producent en de verdiensten, die het opbrengt.

Andermaal roept dit een aantal vragen op over medicijnen, die gebruikt worden zonder er in feite de gevolgen van te kennen op de volksgezondheid.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoeveel medicijnen, die nieuw op de markt werden gebracht of mogelijk zouden ingevoerd worden, zijn er reeds door de geneesmiddelencommissie afgewezen geworden sedert 1970?

Welke geneesmiddelen betrof het hier? Door welke producent gemaakt? Welke redenen werden er ingeroepen om bepaalde geneesmiddelen niet toe te laten op de Belgische markt?

2. Hoeveel geneesmiddelen zijn er sinds 1970 uit de markt genomen omdat uit zuiver en toegepast wetenschappelijk onderzoek was gebleken dat ze schadelijk zijn voor de volksgezondheid?

Op basis waarvan werden ze dan uit de markt genomen ?

3. Welke maatregelen denkt de Minister te treffen in verband met de medicijnen Tanderil en Buta-zolidine in verband met het gebruik hiervan, vermits de producent zelf toegeeft dat er voorzichtiger moet omgesprongen worden?

Is het niet uiterst merkwaardig dat men lange tijd een medicijn toelaat en dat dan plots door onderzoeken of door politieke actie een medicijn dubbel kritisch gaat bekeken worden?

4. Is de Minister zich voldoende bewust dat een aantal geneesmiddelen in plaats van genezend eerder riekmakend werken met alle gevolgen vandien?

Is er volgens de Minister voldoende controle en nazicht op de toepassing van geneesmiddelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat het hier een materie betreft die uitsluitend behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 117
zitting 1981-1982
van 29 september 1982
van de heer E. COOREMAN

Rouw van waterzuiveringsstations — Subsidiëring

Mag ik vernemen voor welke bedragen er werd geïnvesteerd door:

- 1° de gemeenten
- 2° de bedrijven

in uitvoering van de wet op de waterzuivering? (dd. 26/3/1971).

Voor welk bedrag werden er reeds toelagen uitbetaald en voor welk bedrag moet er nog worden uitbetaald?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat voor de subsidiëring van de bouw van waterzuiveringsstations vanaf 1971 in het Vlaamse Gewest een, niet geactualiseerd, bedrag werd vastgelegd van :

- 1. 26 miljard voor de openbare besturen en waarvan ongeveer 20 miljard uitbetaald is:
- 2. 3,3 miljard voor de privé-sector waarvan ongeveer 1,6 miljard uitbetaald is.

Ik wens het geachte lid er op te wijzen dat de uitbetaling van een gedeelte van de toegekende subsidies niet kan gebeuren, omdat het Rekenhof niet heeft geïviseerd.

In de mate van het mogelijke zoekt de administratie naar oplossingen voor de betwiste dossiers, wat echter vaak een tijdrovende aangelegenheid is.

Vraag nr. 234
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer G. BEERDEN

Onderwijs met beperkt leerplan en kunstonderwijs — Normen werkings- en uitrustingskosten

Graag vernam ik van de heer Minister betreffende de kantons Beringen, Hasselt, Herk-de Stad, St. Truiden en Genk, per kanton, de hiernavolgende inlichting.

- 1. In welke onderwijsinrichtingen worden leergangen met beperkt leerplan en/of leergangen in het kunstonderwijs verstrekt met vermelding van de leervakken ?
- 2. Welke waren voor de schooljaren 1981/1982 en 1982/1983 de aantallen leerlingen en leerkrachten en administratiepersoneel ?
- 3.. Welke waren voor dezelfde jaren per onderwijsinrichting de toegekende weddetoelagen, de werkings- en uitrustingskosten?
- 4. Op grond van welke normen worden de werkings- en uitrustingskosten toegewezen en wanneer werden ze uitbetaald?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn voorlopige gedeeltelijke antwoorden op de vraag nr. 234 dd. 28/9.1983, zend ik

het geachte lid de hiernavolgende beschikbare bijkomende gegevens in verband met de in rand vermelde aangelegenheid:

1. Inrichtingen voor muziekonderwijs met beperkt leerplan per kanton:

— Beringen:

a) Gemeentelijke Muziekacademie te Beringen, inrichting van 1 ste categorie met bijafdelingen te Houthalen, Helchteren, Heusden-Zolder, Leopoldsburg en Lummen; deze laatste behorend tot het kanton Herk-de-Stad. De opsplitsing van toelagen per bijafdeling kan praktisch niet worden doorgevoerd.

b) Gemeentelijke Muziekschool te Tessenderlo met bijafdeling te Ham (inrichting van de 2e categorie)

— Hasselt:

Stedelijk Muziekconservatorium te Hasselt, inrichting van de categorie met bijafdeling te Zonhoven:

— Herk-de-Stad: geen

— Sint-Truiden:

Stedelijke Muziekacademie te Sint-Truiden, inrichting van de categorie.

— Genk:

Stedelijke Muziekacademie te Genk, inrichting van de categorie met bijafdelingen te Diepenbeek en Oplabbeek.

2. De leervakken die aan voorgaande inrichtingen verstrekt worden staan vermeld op de tabellen der schoolbevolking (zie bijlage).

3. Gedurende de schooljaren 1981-1982 en 1982-1983 werden de hiernavermelde aantallen leerlingen en leerkrachten geteld.

Het administratief personeel van de muziekinstellingen van de categorie wordt van Staatswege niet gesubsidieerd en kan bijgevolg niet geteld worden.

De Gemeentelijke Muziekacademie te Tessenderlo, muziekinstelling van de 2e categorie, ontvangt wel staatstoelagen voor het administratief personeel.

	Aantal leerlingen 1981-1982	Aantal leerkrachten 1981-1982	Aantal leerlingen 1982-1983	Aantal leer- krachten 1982-1983
Beringen	1 555	57	1 615	51
Hasselt	1 341	46	1 328	47
Sint-Truiden	774	28	825	31
Genk	2 283	54	1 995	61
Tessenderlo	386	14	408	19

Het administratief personeel van Tessenderlo:

1981-1982: 3

1982-1983: 3

4. Hieronder volgt een overzicht van de toegekende werkings- en uitrustingsstoelagen.

	Uitrustingsstoelagen		
	1981	1982	1983
Beringen	188 992	206 212	/
Hasselt	/	/	/
Sint-Truiden	175'862	/	/
Genk	/	/	/

	Werkingsstoelagen	
	1981-1982	1982-1983
Beringen	915 408	1 031 211
Hasselt	747 844	842 986
Sint-Truiden	554 200	596 777
Genk	1 332 036	1 446 129

5. Werkings- en uitrustingsstoelagen worden toegekend op basis van de bepalingen van de artikelen 32 en 34 van de wet van 29 mei 1969 en de koninklijke besluiten van 15 december 1969 en 22 oktober 1969.

De Gemeentelijke Muziekschool van Tessenderlo krijgt geen werkings- en uitrustingsstoelagen daar een muziekinstelling van 2e categorie niet onder toepassing valt van het schoolpact.

De opdracht tot uitbetaling van de in punt 4 vermelde bedragen werd gegeven op de hiernavolgende tijdstippen. De feitelijke storting van de verschuldigde bedragen volgt normalerwijze 6 weken na de uitbetalingsopdracht.

— Uitrustingsstoelagen

Beringen:	188.992	(11.8.82)
	206.272	(29.06.1982)
Sint-Truiden:	175.862	(04.08.1981)
Hasselt:	geen	
Genk:	geen	

— Werkingstoelagen

	voorschot	saldo
1981-1982	02.06.1982	05.11.1982
1981-1983	20.07.1983	nog niet betaald

6. Weddetoelagen

De Administratie voor kunstonderwijs kan geen juiste gegevens verstrekken over de weddetoelagen van het personeel van de muziekinstellingen van de categorie waarvoor enkel de weddetoelagen aan 100% vastgesteld worden.

De dienst Financiën en Begroting, afdeling Weddetoelagen, werd verzocht, de gevraagde gegevens mede te delen.

De weddetoelagen toegekend aan de Gemeentelijke Muziekacademie te Tessenderlo (inrichting van 2e categorie) bedragen:

voor het dienstjaar 1981: 5.371.819 fr.

voor het dienstjaar 1982: 5.408.775 fr.

Vraag nr. 115
van 28 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Bouw van waterzuiveringsstations — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke bedragen werden in de periode 1975- 1980 besteed voor de subsidiëring van de bouw van waterzuiveringsstations?
2. Hoe kan het dat het destijds beschikbare subsidiebedrag in de eerste jaren niet werd opgebruikt terwijl anderzijds sommige bedrijven zeer lang op hun subsidies dienden te wachten?
3. Volgens welk plan en welke voorwaarden verliep het toekennen van deze subsidies?

antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad volgend antwoord op zijn bovenvermelde vraag geven.

Het totaal der toegekende subsidies per vastleggingsjaar bedraagt :

1975 :	49.255.000 fr.
1976 :	1.526.298.000 fr.
1977 :	641.686.000 fr.
1978 :	820.109.000 fr.
1979 :	62.290.000 fr.
1980 :	226.202.000 fr.

Volgens de vigerende richtlijnen vervat in de koninklijke besluiten (zie punt 3) werden de subsidies aan de bedrijven toegelend.

Volgens aanvraag en in uitvoering van het koninklijk besluit dd. 9 april 1975, gewijzigd bij koninklijk besluit dd. 5 november 1976 en 11 augustus 1977 betreffende de rijksbijdrage in de aanvullende investering waartoe een reeds gevestigde industriële onderneming voor de speciale behandeling van haar afvalwater verplicht is, werden aan deze bedrijven subsidies toegekend.

Vraag nr. 127
van 7 maart 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Grensgebied Maasland — Urgentiediensten

In het synthesesdocument van de „Interministeriële werkgroep Limburg” wordt gesteld dat de grensligging van het Maasland met in de onmiddellijke omgeving een concentratie van chemische nijverheid (DSM Geleen) een specifieke onderlinge afstemming van de urgentiediensten in het grensgebied vereist, zodat in geval van nood de juiste beslissingen worden getroffen.

Ter zake vernam ik graag:

1. of dergelijke onderlinge afstemming van de urgentiediensten reeds heeft plaatsgegrepen;
2. zo ja, welke urgentiediensten hierbij werden betrokken :

3. zo neen, wanneer ter zake initiatieven zullen worden genomen.

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid te wijzen op het feit dat de bevoegdheid over de urgentiediensten zoals burgerlijke bescherming en brandweer nog behoort tot de nationale bevoegdheden, in casu deze van de heer Minister van binnenlandse zaken.

Het is mij derhalve niet bekend of er reeds een onderlinge afstemming tussen de Belgische en Nederlandse nooddiensten heeft plaatsgegrepen.

Het spreekt vanzelf dat de bevoegde ambtenaren van het bestuur leefmilieu Limburg van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu ter beschikking zijn om mee te werken aan de opstelling en uitwerking van urgentie- of noodplannen.

Vraag nr. 133
van 13 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Waterzuiveringsmaatschappij — Inning van de bijdragen in hun werkingskosten

Met mijn vragen nr. 1 van 22 oktober 1982 en nr. 71 van 2 februari 1983 heb ik u reeds deze problematiek gesteld.

Een zeer belangrijk aspect dat ik hier wens naar voor te brengen is het volgende.

De enige ondernemingen, die momenteel bijdrageplichtig zijn, betreffen deze die aangesloten zijn op de openbare riool of op een moerriool van de maatschappijen (art. 14 punt 4 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging).

Het is nu, sedert de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij haar activiteiten aangevangen heeft, duidelijk geworden dat er een onnoemlijk aantal ondernemingen zonder ook maar enige zuiveringsmaatregel genomen te hebben en zonder in het bezit te zijn van een wettelijke lozingsvergunning, lozen op allerlei grachten, beken, kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, enzovoort... en dit in vele gevallen omwille van het ontbreken van openbare riolering.

Deze situatie brengt mede dat er een even groot aantal potentiële rioolzoekers zijn.

Welke wettelijke maatregelen hebt u dan ook genomen (of gaat u nemen) om de waterzuiveringsmaatschappijen toe te laten de bijdrage in haar werkingskosten niet alleen te innen bij de effectieve, dan wel eveneens bij de potentiële rioolzoekers?

Welke maatregelen hebt u voorzien in uw aangekondigde AWP om deze toestand te saneren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Ondernemingen die zelf instaan voor de zuivering van hun afvalwater dragen niet bij in de kosten voor

beheer en werking van de waterzuiveringsmaatschappijen. De lozing van het afvalwater van deze bedrijven moet voldoen aan de strenge normen van de lozingsvergunning. Dit betekent dat deze bedrijven zelf op eigen kosten zuiveringsinstallaties dienen te bouwen en te exploiteren om aan deze normen te kunnen voldoen. Dit betekent ook dat door de waterzuiveringsmaatschappijen een streng toezicht wordt uitgeoefend op de naleving van de lozingsvoorwaarden. De technologische diensten van de twee maatschappijen hebben in dat verband een prioriteitenplan opgemaakt voor de systematische controle van de oppervlaktewaterkwaliteit in de verschillende stroombekkens. Dit prioriteitenplan kadert in de beleidsopties van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest.

Alle andere ondernemingen, die niet zelf instaan voor de zuivering van hun afvalwater worden bij wet verplicht bij te dragen in de werkings- en beheerskosten van de maatschappijen.

De modaliteiten voor de inning van deze bijdrage zijn vastgelegd in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en haar uitvoeringsbesluiten. Zo zal de Algemene Vergadering van de waterzuiveringsmaatschappijen van 1984, de bijdrage vaststellen op een forfaitair bedrag berekend op basis van de gegevens over het vorige jaar.

Vraag nr. 135
van 13 maart 1984
van de heer G. MARMENOUT

IVBO — Intercommunale voor vuilverwijdering en verwerking in Brugge en ommeland

De definitieve oplevering van de werken is thans achter de rug. De installatie werkt momenteel, wegens onvoldoende aanvoer, op één derde van zijn capaciteit. Waardoor de Beheerraad, ondanks verschillende saneringsmaatregelen, zich verplicht zag het tarief van het aangevoerde vuil te verhogen van 650 frank tot 1100 frank per ton.

Thans vernemen wij dat Knokke-Heist een aanvraag voor verbouwwerken aan zijn installatie heeft ingediend.

Uit een kostenvergelijking (zie bijlage) bij het al dan niet aanvoeren van het huisvuil van Knokke-Heist naar IVBO, blijkt overduidelijk dat:

1. de geplande verbouwwerken, indien zij moeten beantwoorden aan de normen voor rookgaswassing, zoals zij door OVAM worden gesteld, de kostprijs per ton voor Knokke-Heist (thans ongeveer 1800 frank) minstens nog met 300 frank zal verhogen.
2. bij aanvoer van het huisvuil van Knokke-Heist, de kostprijs per ton voor IVBO zou kunnen herleid worden van 1142 frank tot 990 frank, zodat alle aangesloten gemeenten-vennoten onmiddellijk van een voordeel van 150 frank per ton zouden kunnen genieten.

Concluderend kan worden gesteld dat het instandhouden van de installatie Knokke-Heist, de kosten

voor verwerking van huisvuil, voor alle gemeenten aangesloten bij IVBO en Knokke-Heist zelf, alleen maar kunnen doen stijgen.

Ik vraag u dan ook met aandrang, Mijnheer de Minister deze verbouwwerken, waarbij uiteindelijk niemand gebaat is, niet goed te keuren en het huisvuil van Knokke-Heist te verwijzen naar IVBO.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. De optimale verwerkingscapaciteit van de installatie IVBO kan bepaald worden op 150.000 ton per jaar, nl.
 - voor de maanden juni, juli, augustus, september : 14.500 ton per maand;
 - voor de overige maanden : 11.500 ton/maand. In 1983 was er 102.000 ton aanvoer, m.a.w. de installatie werkte op $\pm 2/3$ van zijn capaciteit.
2. Rekening houdend met de prioriteit alle bestaande verwerkingsinstallatie optimaal benutten, zouden volgende hoeveelheden door de IVBO-oven kunnen verbrand worden:
 - het huisvuil en het grofvuil van het IVBO-samenwerkingsgebied, bestaande uit de gemeenten Brugge, Zuienkerke, Blankenberge, Damme, De Haan, Jabbeke, Oostkamp, Zedelgem en Beernem;
 - het huisvuil en het grofvuil van het noordelijk deel van het IVBO-samenwerkingsgebied, bestaande uit de gemeenten Veurne, Alveringem, Diksmuide; Lo-Reninge, De Panne, Koksijde en Nieuwpoort;
 - het grofvuil gedeelte dat niet in huisvuilovens wordt verbrand komende van het IVBO gebied en van Knokke-Heist, Wingene, Ruiselede, Tielt, Lichtervelde, Torhout en Kortemark ;
 - het ambachtelijk vuil van het IVBO en van het noordelijk deel van het IVBO-gebied;
 - om de IVBO-oven optimaal te benutten zou een gedeelte van het huisvuil van Nieuwpoort te Oostende worden verbrand, maar zou een eventueel overaanbod van huisvuil uit het IVBO-gebied (gedurende de langere onderhoudsperiode van de Oostendse oven) in de IVBO-oven worden verwerkt.

Dit geheel zou een te verwerken jaaraanbod van 132.000 ton betekenen; d.w.z.

- a) dat de IVBO-oven voor 88% zou worden benut;
- b) dat met de huisvuilproductie van Knokke-Heist van ± 17.000 ton/jaar, een 100% bezetting van de IVBO-oven zou kunnen bereikt worden.

In welke mate dit de huidige verwerkingskost van ± 1.100 F per ton zal verlagen moet nog verder worden bestudeerd.

3. Aan de verwerkingsinstallatie van Knokke-Heist werd op 3 mei 1983 vergunning verleend voor 13 jaar met als voorwaarde dat binnen een termijn van 5 jaar de nodige aanpassingswerken worden uitgevoerd om aan de nieuwe verwerkingsnormen te voldoen. Het bedrag van deze aanpassingsinvestering dient nader geraamd te worden in functie van de normen; in ieder geval zullen deze aanpassingen de huidige verwerkingskost van ± 1.800 F per ton verhogen.

Uit bovenstaande zou men kunnen afleiden dat het economischer is het huisvuil van Knokke-Heist integraal in de IVBO-installatie te verwerken. Men moet echter rekening houden met het feit dat een dergelijke beslissing een aantal kostenverzwarende effecten met zich meebrengt. nl.:

- a) het transport van het huisvuil van Knokke-Heist naar de IVBO-oven betekent een meerkost;
- b) zelfs bij buitenwerkingstelling van de installatie van Knokke-Heist, zal het resterend aflossingsbedrag blijven doorlopen;
- c) in de mate dat het buitenwerking stellen van de installatie van Knokke-Heist contractbreuk betekent tegenover de uitbater, de NV Montenay en tegenover de afnemer van warmte, tuinbouwer Helsen-Vercammen, moet het bedrag van de daaruit voortvloeiende schade-eisen eveneens in rekening worden gebracht.

Het bedrag van deze kostprijsverzwarende elementen wordt momenteel onderzocht.

De resultaten van dit onderzoek zullen uiteindelijk leiden tot een verantwoorde beslissing inzake de verwerking van het huisvuil van de gemeente Knokke-Heist, wat dan het voorstel zal zijn in het ontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen.

Vraag nr. 136
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Uitbreiding van de technische vakken

Rij de klassieke zeevaart komen zeevaartrekenen en kosmografie nog steeds op het voorplan te staan. Bij de meer moderne zeevaart worden beide nog ernstig toegepast. Daarom bleven beide vakken een groot aantal uren toegewezen in het Zeevisserijonderwijs doch in het voorontwerp van programma zoals opgesteld door de onderwijswerkgroep in de Raad de verbetering van het Zeevisserijonderwijs stellen we juist een ernstige vermindering vast van het urenpakket zeevaartrekenen en kosmografie. Beide technische en zeevaarkundige vakken werden in het eerste verleningsjaar van het zeevisserijonderwijs samengenomen en in één enkel uur per week verwerkt.

Daar er plannen zijn beide vakken in de verdere jaren van het zeevisserijonderwijs te blijven onderwaarderen, vraag ik de geachte Minister de mogelijkheid te onderzoeken deze onontbeerlijke technische zeevisserijvakken verder in het programma uit te breiden en het aantal uren toe te wijzen welke ze voor 1 septem-

ber 1983 innamen op het programma van het zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De programmacommissie die binnenkort zal opgericht worden zal de nodige aandacht besteden aan het gestelde probleem.

Vraag nr. 137
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Leerlingen van de zeevisserij scholen — Anti-tetanus-injectie

Rekening houdende met het werk met gevaarlijke en verroeste materialen aan boord van het Opleidingschip 0.29 van de zeevisserij scholen, vraag ik de geachte Minister de mogelijkheid te willen onderzoeken om de leerlingen van de Belgische Zeevisserij scholen gratis te laten genieten van een anti-tetanus-injectie welke deze jongens gedurende hun opleiding zal behoeden tegen deze zeer gevreesde infectie.

Bij het schoollopen worden de leerlingen onderzocht door een PMS alwaar de sociale en voorbehoedende maatregel kan genomen worden.

Graag wilde ik de mening kennen van de geachte Minister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Uw suggestie omtrent de preventieve behandeling zal worden onderzocht.

De resultaten van het onderzoek worden rechtstreeks het geachte lid toegezonden.

Vraag nr. 138
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON

Reorganisatie van het zeevisserijonderwijs — Bekwaamheidsdiploma's

Bij de reorganisatie van het zeevisserijonderwijs komen ook de studiegetuigschriften en diploma's aan bod welke zullen kunnen behaald worden in het nieuw stelsel.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of onderstaande bekwaamheidsbewijzen nog zullen uitgereikt worden of zullen vervangen en/of gelijkgeschakeld worden aan andere:

1. getuigschrift scheepsleerjongen ;
2. certificaat van bekendheid;
3. diploma aspirant schipper;
4. diploma schipper 2de klas;
5. diploma schipper 1ste klas;
6. getuigschrift motoren tot 120 pk;

7. diploma motorist 275 pk;
8. diploma motorist 500 pk;
9. diploma schipper kustvisserij.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer H. De Croo, Minister van Verkeerswezen. Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Vraag nr. 139 van 15 maart 1984 van de heer A. LARIDON

Zeevisserij — Oprichting programmacommissie

Bij Executievebesluit dd. 28 juli 1983 artikel 6 voorziet u een programmacommissie voor het zeevisserijonderwijs.

Rekening houdende met het zeer specifieke en eigene aan de opleiding Eerste Hulp Bij Ongevallen wil ik de geachte Minister vragen de mogelijkheid te onderzoeken dringend uit ieder net minstens één leraar deskundig in verband met EHBO in de commissie op te nemen.

De heer Minister voorziet trouwens een eventuele inschakeling van deskundigen in de laatste regels van artikel 6. Dit zou eveneens moeten kunnen voor EHBO welke in het vernieuwd zeevisserijonderwijs zoals het nu nog voorzien wordt, een stiefmoederlijke toebedeling krijgt rekening houdende met de grote kelangrijkheid ervan in het beroep en het latere leven. EHBO bezit tevens een uiterst opvoedende waarde in het onderwijs.

Mag ik de mening van de geachte Minister weten in verband hiermee?

antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Mag ik het geachte lid er op wijzen dat de laatste regel van artikel 6 van het Executieve besluit dd. 28 juli 1983 enkel deskundigen inzake bedrijfsbeheer voorziet.

Wat het vak EHBO betreft wordt niet uitgesloten dat in de programmacommissie werkgroepen ad hoc worden opgericht en dat daar de specialisten EHBO aan bod komen.

Dat zal afhangen van de werkzaamheden van de commissie zelf, die is samengesteld uit mensen die allen deskundig zijn inzake zeevisserijonderwijs.

Vraag nr. 141 van 15 maart 1984 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Reorganisatie

Ik dank u voor uw antwoord op mijn vraag nr. 245 dd. 1.10.1983 waarbij u antwoordt dat er zich zeker

geen nieuwe maatregelen opdringen bij de reorganisatie van het zeevisserijonderwijs.

Mag ik hieruit besluiten dat de personeelsleden in het zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, benoemd zijnde voor 01.09.1983, hun verworven rechten betreffende de nodige en vereiste bekwaamheidsbewijzen in het zeevisserijonderwijs terecht behouden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983, betreffende de bijzondere organisatie van het lager secundair zeevisserijonderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, met uitwerking op 1 september 1983, werd wijziging gebracht aan het KB van 26 juli 1962 houdende vaststelling van de bevoegdheidsbewijzen, vereist van het onderwijzend personeel der rijksinrichtingen voor zeevisserijonderwijs. Deze reglementering geldt ook voor de gesubsidieerde zeevisserij-scholen (art. 22 besluit Vl. Executieve 28.7.1983).

Door dit wijzigingsbesluit van 28 juli 1983 werden aan de reglementering van 1962 voor het onderwijs van de onderscheidene vakken, verschillende nieuwe bevoegdheidstitels toegevoegd.

Als nieuw voorschrift werd ook gesteld dat de bevoegdheidstitels met de gevolgde afdelingen in overeenstemming dienen te zijn met de aard van het te geven leervak of anderzijds er een duidelijk verband mede moeten hebben. Er werden geen overgangsregels voorzien.

Op basis van art. 19 van het voormeld besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983 kan de Gemeenschapsminister, in uitzonderlijk gevallen afwijkingen op de voorgeschreven bevoegdheidstitels toestaan.

Dit heeft voor gevolg dat in de overgangsfase om de werking van het zeevisserijonderwijs niet in het gedrang te brengen, en in de mate van het nodige op basis van artikel 19 uitzonderingen kunnen verleend worden.

Er zal na de volledige reorganisatie uitgezien worden naar maatregelen die de leerkrachten benoemd vóór 1 juli 1983, statutair beschermen.

Het is geenszins mijn bedoeling de leerkrachten in dienst en benoemd vóór 1 juli 1983 in onzekerheid te laten verkeren.

Vraag nr. 142 van 15 maart 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Brochure „ Vlaams Milieubeleid ” — Gebruik van kringlooppapier

De brochure „ Vlaams Milieubeleid ” werd niet op kringlooppapier gedrukt.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Op hoeveel exemplaren werd deze brochure gedrukt ?
2. Wat was de kostprijs van het gebruikte papier en even t veel van het kringlooppapier ?
3. Werd voor de levering van het gebruikte papier een offerte uitgeschreven en in bevestigend geval werd ook in de offerte melding gemaakt van kringlooppapier?
Ingeval er geen offerteaanvraag is geweest, wens ik te weten waarom ?
4. Waarom werd er geen kringlooppapier voor deze brochure gebruikt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De brochure „ Vlaams Milieubeleid” werd gedrukt op 7.000 exemplaren.

De kostprijs van het gebruikte papier bedroeg 60.000 fr.. terwijl deze van kringlooppapier 79.600 fr. beliep.

De levering van het gebruikte papier was opgenomen in de offerte die de totaliteit van het te leveren werk bevatte gaande van het zetwerk tot de levering.

Uiteraard werd in de offerte ook een prijsopgave gevraagd voor kringlooppapier.

de offerte werd aan drie drukkerijen overgemaakt.

Voor de brochure „ Vlaams Milieubeleid” werd geen kringlooppapier gebruikt, omdat het in de eerste plaats aanzienlijk meer drukkosten zou hebben gevergd en ten tweede omdat de kwaliteit van de illustraties niet optimaal zou worden weergegeven.

Vraag nr. 143

van 15 maart 1984

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Waterzuiveringsinstallaties — Investering

Met een ootmoed die hem siert heeft de Gemeenschapsminister toegegeven dat de 65 miljard die vooral nog in Vlaanderen over de circa laatste tien jaar werden geïnvesteerd in waterzuiveringsinstallaties voor vrijwel niets hebben gediend. Alleen „ bevriende ” studiebureaus, aannemers en technologen zijn er beter van geworden. Dit is des te erger daar, in geactualiseerde franken, het totaal bedrag veel hoger is en wegens de crisis de beschikbare middelen nu veel schaarser zijn.

Tevens ligt er een ontwerp van milieu-heffing voor van 10 fr. per inwoner, wat voor de Vlaamse bedrijven die volgens het equivalent inwoner worden belast, een financiële catastrofe is.

Heeft de Minister enige reden om aan te nemen dat, met het door hem benoemde personeel van de twee milieu-maatschappijen, er thans weer geen miljarden gaan worden verkwist ? Zo ja, welke zijn die objectieve redenen om dat te geloven : precieze ervaring, bekwaamheid en wetenschappelijke vorming van de verantwoordelijken die de beslissingen gaan nemen ?

Waterzuivering is een snel evoluerende technologie. Wat wordt er gedaan om geen systemen aan te kopen en te bouwen die duurder-dan-nodig zijn om te exploiteren en die een resultaat sorteren dat in verhouding staat tot de kosten ?

De verplichting tot zuivering die iedereen in theorie aankleeft, wordt in feite doorkruist door het immobilisme, de onwil, de onberekenbaarheid of, gewoon, de dwaasheid van sommige ondergeschikte besturen en parastatalen. Is er enige kans dat daaraan een einde komt?

De Nationale Maatschappij der Waterleidingen heeft mijn inziens ten overvloede bewezen:

1. geen behoorlijke boekhouding te kunnen/willen voeren ;
2. geen voorraadbeheer te willen/kunnen doen;
3. geen afstand te kunnen/willen nemen van een Luikse (!) Intercommunale die haar computersectie beheerde of nog beheert.

Is er enige kans dat er eindelijk en in feite eens iets verandert in deze voor de Vlamingen onaanvaardbare toestand ?

Hoeveel decennia zal de liquidatie van de NMW duren ?

Antwoord

1. De twee milieu-maatschappijen die wellicht door het geachte lid bedoeld worden zijn de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) en de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ), respectievelijk opgericht op 16 juni 1975 en 28 oktober 1981.

Het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) voor het Vlaamse Gewest legt de structuur vast waarbinnen het waterzuiveringsbeleid in de toekomst zal gevoerd worden. Zo zal het AWP toelaten tot een meer rationele besluitvorming te komen zowel inzake overheidsinvesteringen, als inzake vastlegging van kwaliteitsdoelstellingen, afgeven van lozingsvergunningen en evaluatie van de genomen maatregelen. Hierbij zal rekening kunnen gehouden worden met alle elementen die betrokken zijn of invloed hebben op de waterkwaliteit.

2. De twee waterzuiveringsmaatschappijen (WZK en VWZ) zijn voor wat betreft de investeringen in de waterzuiveringsinfrastructuur gehouden de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten toe te gassen. Dit betekent dat zij slechts werken kunnen laten uitvoeren door fabrikanten en aannemers op basis van de regels die deze wet voorschrijft.
3. Zoals het geachte lid wellicht weet zijn sinds de oprichting van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij op het gebied van de waterzuivering, de ondergeschikte besturen, gemeenten en intercommunales niet langer bevoegd.
4. De Nationale Maatschappij der Waterleidingen is een parastatale instelling, die is opgenomen in de lijst van instellingen, die bij wet ontbonden of geherstructureerd zullen worden.

Het desbetreffende wetsontwerp is in behandeling in het parlement.

De gewestinstelling, die in Vlaanderen de taak van de NMDW moet overnemen, nl. de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) is reeds opgericht bij decreet van 28 juni 1983.

Ik kan het geachte lid dan ook verzekeren dat de liquidatie van de NMDW zeker geen decennia moet duren, maar op relatief korte tijd kan doorgevoerd worden.

Vraag nr. 144
van 16 maart 1984
van mevrouw W. DE MEESTER-DE MEYER

Deeltijdse leerplicht — Vormingsmogelijkheden

De wet op de leerplicht legt aan de jongeren van 15 tot 18 jaar, die niet voltijds wensen te studeren, een deeltijdse leerplicht op. Zij kunnen deeltijds studeren hetzij via het onderwijs met beperkt leerplan hetzij via deelname van vormingsopleidingen. Zowel de beroepsopleiding als de algemene vorming kunnen hierbij voorop staan.

Kan de geachte Minister mij in dit verband antwoorden op volgende vragen.

- Welke concrete mogelijkheden bestaan nu reeds binnen het raam van het departement om aan deze deeltijdse leerplicht te voldoen ?
- Zijn er plannen om deze mogelijkheden uit te breiden ?
- Aan welke voorwaarden moeten de kandidaat jongeren voldoen om van de geboden mogelijkheden gebruik te maken ? m.a.w. wie komt in aanmerking ?
- Hoeveel tijd moeten zij minimum aan deze vorm van deeltijdse vorming besteden ?
- Welke lonen, tegemoetkomingen, premies e.d. worden voorzien ?
- Wat is het sociaal-zekerheidsstatuut in ieder van deze gevallen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid gedeeltelijk behoort tot de bevoegdheid van de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur en gedeeltelijk tot de bevoegdheid van de heer D. Coens, Minister van onderwijs.

Vraag nr. 145
van 16 maart 1984
van de heer J. SOMERS

Igemo-project — Milieu-onderzoek

Het antwoord op een schriftelijke parlementaire vraag betreffende bovenvermeld onderwerp (1 november 1980) hield een belofte tot onderzoek in betreffende de intactheid van de putten van Cuykens en

de eventuele gevolgen voor de grondwatertafel in de omgeving bij het leegpompen.

Ook werd gezegd dat de toenmalige dienst welke met het onderzoek bezig was, gemachtigd was het eventueel leegpompen van de putten op eigen initiatief te begroten.

Kan de geachte Minister mij laten weten :

1. welke de resultaten zijn van bovenvermeld onderzoek;
2. waarom destijds die begroting voor het leegpompen van de putten niet werd uitbesteed;
3. of het zinvol is de firma Cuykens in te schakelen, gezien de beperkte mogelijkheden, vervuiling van het grondwater enz.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De oude ontginningsputten voor klei van de vroegere firma Cuykens vormen een ondoordringbare waterdichte kuip: tot hertoe werden doorlatende zandaders nog niet gedetecteerd.

Uit de gegevens blijkt dat de kleilaag in de putten minstens 35 tot 40 meter onder het maaiveld zit.

Uit de onderzoeken is eveneens gebleken dat de klei-put nog voldoende weerstand heeft op de waterdruk.

De geologische kaart wijst uit dat er onder de Boomse klei nog kleihoudend zand zit wat weinig doorlatend is: dit kleihoudend zand kan door zijn cohesie ook een aanzienlijke waterdruk opvangen. In het verleden werden de putten reeds tweemaal leeggepompt, zonder enig negatief gevolg, waaruit men kan besluiten dat zowel de bodem als de taluds stabiel zijn.

2. Het was niet opportuun de put vroeger leeg te pompen omdat hij enkel zal gebruikt worden na de bouw van een verkleiningsinstallatie. De Vlaamse regering heeft op 2 juni 1983 de vaste belofte van toelage gegeven betreffende de bouw van een installatie voor verkleining van huis- en ambachtelijk vuil.

Op het einde van dit jaar of begin 1985 zal men overgaan tot het leegpompen van de putten.

3. Het leegpompen van de put is voorzien in het aanbestedingsdossier, lot Burgerlijke Bouwkunde, dat door IGEMO SV voorbereid wordt.

Vraag nr. 146
van 16 maart 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Personeelsformatie

Geregeld doen de geruchten de ronde dat bepaalde plaatsen in de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij nog niet bezet zijn.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen of dit inderdaad het geval is?

Zo ja, zal men deze aanwervingen laten geschieden via aanwervingen, mutaties of mobiliteit?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de personeelsformatie van de VWZ 164 personeelsleden telt.

Op 13 februari 1982 en op 27 april 1982, werden respectievelijk via het Belgisch Staatsblad de in de personeelsformatie genoemde betrekkingen, in toepassing van het artikel 4, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1981, tot vaststelling van het administratief statuut van het personeel van de VWZ, vakant verklaard.

Dientengevolge zijn er 125 personeelsleden aangeworven. Het is de bedoeling, eerlang een aantal van de nog niet bezette betrekkingen opnieuw vacant te verklaren.

Het is de Raad van Beheer van de VWZ, die over de aanwervingwijze zal beslissen.

Vraag nr. 148

van 22 maart 1984

van de heer J. GABRIELS

Slibbekken van Ham — Exploitatievoorwaarden bij de recyclage van fosfaatafval

Op 11/08/83 ontvangt het bedrijf Limburg Chemie en Tessenderlo Chemie een vergunning om gedurende 3 jaar het bestaande slibbekken van Ham verder uit te baten en uit te breiden om restanten van fosfaatproductie op te slaan.

In 1979 hebben beide bedrijven een subsidie ontvangen van 9 miljoen frank om het onderzoek naar het recycleren van fosfaatafval te bevorderen.

Zonder meer zitten hier ernstige gevaren aan. Immers er bestaat een reëel gevaar voor bezoedeling van het grondwater.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Is er een studie uitgevoerd, in wiens opdracht, door het LISEC ivm bodemonderzoek?
Welk resultaat gaf deze studie?
Is er een tegenonderzoek geweest?
2. Is er een uitbreiding voorzien van het slibbekken?
3. Zijn er vlakbij winplaatsen voor grondwater?
4. Welke aanwending hebben de gelden voor onderzoek gehad ivm het recycleren van fosfaatafval?
Welk resultaat heeft dit onderzoek gehad?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag moge ik hem verwijzen naar het door mij verstrekte antwoord op zijn vraag nr. 130, van 9 maart 1984 met identieke inhoud.

Vraag nr. 151

van 22 maart 1984

van de heer J. GABRIELS

Limburgs bijscholingsproject jongeren — Financiering Europees Sociaal Fonds

In Lokeren, Westerlo en Leuven start een experiment dat bijkomende vorming wenst te verschaffen aan jongeren met een zeer beperkte vorming.

Dit is zonder meer toe te juichen.

Het Europees Sociaal Fonds zal in deze naar alle waarschijnlijkheid tussen komen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Ligt het in de bedoeling om deze projecten, na evaluatie, uit te breiden naar andere gemeenten?
2. Lopen er nog andere projecten, met gelden van het Europees Sociaal Fonds, die de vorming van laaggeschoolden op het oog hebben?
3. Acht de Minister het niet noodzakelijk om deze projecten uit te breiden naar de provincie Limburg, omdat hier een abnormale hoge jeugdwerkloosheid aanwezig is?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. Als de evaluaties gunstig zijn zal inderdaad uitgezien worden naar een uitbreiding van de experimenten.
2. Binnen het onderwijs van de Vlaamse Executieve zijn er geen andere initiatieven voor laaggeschoolde jongeren waarbij aanvragen bij het ESF worden gedaan.
3. Als de experimenten uitgebreid worden zal ervoor gezorgd worden dat het aantal experimenten verspreid wordt over het gehele Vlaamse land en dat er in de provincie Limburg, rekening houdend met de hoge werkloosheid meerdere projecten zullen georganiseerd worden.

Vraag nr. 154

van 22 maart 1984

van de heer J. GABRIELS

Belgische Geologische Dienst — Draagwijdte diverse studies

Door de Belgische Geologische Dienst worden een aantal interessante studies vooropgesteld die van belang kunnen zijn voor het leefmilieu in het algemeen.

Door de Belgische Geologische Dienst werden ondermeer kaarten tot stand gebracht over de krijtlagen die in zuid-oost Limburg voorkomen. Verder is er ook sprake van volgende studies.

- Studie van de invloed van de mergelontginningen op de kwaliteit van het grondwater;

- de invloed van de afvalstortplaats en de steenlagen van de steenkoolmijnen op de kwaliteit van het grondwater;
 - de omvang en de verplaatsingssnelheid van de verontreinigingswolken en de invloed van de toekomstige mijnexploitatie en mijnverzakingen op het grondwater en de grondwaterstromingen;
 - invloed op het grondwater door de omvangrijke zand- en grindexploitaties.
1. Wat is de relevantie van deze studie?
 2. Op welke termijn zullen deze studies uitgevoerd worden en wie is hiervan opdrachtgever?
 3. Welke onderzoeken werden tot op heden op dit vlak uitgevoerd door welke instanties of onderzoeksinstituten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. Deze studies kunnen de noodzakelijke gegevens en inzichten verschaffen voor een doeltreffend beleid inzake de bescherming van grondwater.
2. Deze studies worden uitgevoerd door of in opdracht van de Belgische Geologische Dienst. Dit is een nationale instelling, ressorterend onder de bevoegdheid van de Minister van economische zaken.
3. Een aantal studies zijn uitgevoerd door of in opdracht van de Belgische Geologische Dienst. De gegevens in dit verband kan men terugvinden in de jaarverslagen van deze instelling. Daarnaast zijn ook in opdracht van het Vlaamse Gewest een aantal studie-opdrachten uitgevoerd door universitaire of andere wetenschappelijke instellingen.

Sinds 1980 zijn in dit verband volgende belangrijke studieopdrachten uitgevoerd of zijn in uitvoering :

- Hydrogeologische studie van de Kalmthoutse Heide;
- Hydrogeologische studie van de Gentse Kanaalzone;
- Hydrogeologische studie van het Kempisch Plateau en de Limburgse Maasvallei (in samenwerking met het Ministerie van volksgezondheid).
- Hydrogeologische studie van het gebied van de geplande waterwinning „Ter Yde” te Koksijde en aanvullend de studie „Flora en Vegetatie van de duinen tussen Oostduinkerke en Nieuwpoort“.
- Opstellen van een hydrogeologische kaartenatlas van de Kalmthoutse Heide en de Scheldevallei.

Vraag nr. 155 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — „Hernieuwd regionaal beleid”

De zogenaamde expansiewetgeving met alle daaruit vloeiende wetten, maatregelen en besluiten heeft vooral de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen vooral op het vlak van tewerkstelling te verminderen ofwel volledig te doen verdwijnen. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's. In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar bekende voorbeelden van.

De socio-economische en sociaal-culturele uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dit verband van de geachte Minister vernomen.

1. Is de Minister ervan overtuigd dat een aantal regio's in Vlaanderen c.q. België een steeds grotere achterstand oplopen ten aanzien van de doorsnee Vlaamse c.q. Belgische regio?

Welke regio's acht de Minister het meest getroffen?

2. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
3. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
4. In hoeverre heeft u met collega-Ministers overleg gepleegd om een „hernieuwd regionaal beleid” tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik wens de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat zijn vraag niet ressorteert onder mijn specifieke bevoegdheden.

In verband met punt 1 en 3 van zijn vraag, zou ik het geachte lid o.m. verwijzen naar het unanieme standpunt dat de Vlaamse regering ten aanzien van het reconversiebeleid op 29 februari ll. heeft ingenomen. Op de VESOC-vergadering van 9 maart ll. werden de sociale partners van dit standpunt in kennis gesteld.

Ik wens eveneens de aandacht van het geachte lid te vestigen op de door de Voorzitter van de Vlaamse regering voorgelegde beleidsnota : „De DIRV-actie : Visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid.”

Rekening houdend met uitvoerige besprekingen in VESOC en in de commissie van de Vlaamse Raad, zal de Vlaamse regering een definitieve tekst van ontwerp-resoluties over deze aangelegenheid aan de Vlaamse Raad voorleggen.

In verband met punt 2 en 4 van zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat onder de leden van de Exe-

cutieve overleg aan de gang is, dat zal resulteren in een concreet actieprogramma ter verbetering van de algemene situatie in de provincie Limburg.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 6)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 156
van 13 maart 1984
van de heer J. VALKENIERS**

BI.OSO-schaatsbaan te Liedekerke — Inhuuldiging

Op 3 maart jl. werd in Liedekerke een BLOSO-schaatsbaan ingehuldigd die circa 140.000.000 kostte aan de gemeenschap. Ook de uitbating zal heel wat kosten zodat het nodig is dat er van hogerhand publiciteit wordt gemaakt voor het gebruik ervan.

Hoc verklaart u dat bij deze opening de RTBF wel aanwezig was terwijl er van de BRT geen spoor te vinden bleek? Hoc kunt u deze nalatigheid verklaren?

Voorlopig antwoord

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid heb ik onmiddellijk contact opgenomen met de BRT.

Het antwoord dat de BRT mij verstrekt is niet volledig zodat ik bijkomende gegevens heb gevraagd.

Van zodra die in mijn bezit zijn kan ik mijn antwoord formuleren.

**J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 31
van 27 maart 1984
van de heer J. DE MOL**

Sociale huurwoningen — Kosten van onderhoud

Heel wat huurders van sociale huurwoningen worden nog steeds verrast door ondoorzichtige en weinig controleerbare rekeningen. Dit heeft niet alleen te maken met een aantal kosten van onderhoud maar inzonder met de verwarmingsrekeningen.

1. Hoc denkt u de controle door de huurders te waarborgen?

2. Welke stukken moeten ter inzage van de huurders gelegd worden?
3. Welke procedure voorziet u bij betwistingen?
4. De betwistingen in appartementen waar men geen specifieke meters voor de verwarming heeft voorzien, zijn legio. De „verbruikmeters” aangebracht op de radiatoren geven geen juist beeld van het verbruik. Meent u niet dat de maatschappij in zulke gevallen verplicht moet worden om degelijke verbruikmeters te plaatsen?
5. In hoeveel appartementsgebouwen worden deze gebrekkige verbruikmeters nog gebruikt?
6. Hoe wenst u aan deze ongezonde toestand een einde te maken? Welke fasering wordt er voorzien?
7. Welk zal de benaderende kostprijs zijn voor het omschakelen naar doeltreffende verbruikmeters?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 31 van 27 maart 1984, die door de heer Johan DE MOL, Volksvertegenwoordiger, werd gesteld, dat ik de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting verzocht heb mij bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik hem mijn definitief antwoord mededelen.

**Vraag nr. 32
van 4 april 1984
van de heer J. DE MOL**

SM Volkswelzijn — Regeringscommissaris

Op 9 oktober 1983 deelde de regeringscommissaris bij de SM Volkswelzijn Dendermonde mee dat hij ontslag nam. Deze persoon was op 19 september voorzitter van de raad van beheer geworden. Hierdoor ontstond er een duidelijke onverenigbaarheid tussen zijn functie als regeringscommissaris en voorzitter van de Raad van Beheer. In normale omstandigheden neemt een regeringscommissaris pas ontslag nadat in zijn vervanging voorzien werd.

1. Welke houding hebben uw diensten ingenomen tegen dit ontslag? Waarom gebeurde dit ontslag — dat van rechtswege ingaat bij het bestaan van de onverenigbaarheid — pas op 9 oktober, alhoewel hij op 19 september 1983 reeds tot voorzitter van de beheerraad was gekozen?
2. Intussen werd door u nog steeds geen nieuwe regeringscommissaris aangesteld. Kan u ons meedelen waarom dit nog niet gebeurde?
3. Houdt het niet aanstellen van een regeringscommissaris verband met de zware financiële moeilijkheden van deze maatschappij?
4. Gedurende meer dan 7 maanden werkt de SM Volkswelzijn zonder enig toezicht van een regeringscommissaris. Hoe vangt u de toezichts-

controletaak van de afwezige regeringscommissaris op?

5. Werd de vorige regeringscommissaris, door u, reeds ontlast van zijn opdracht? Indien dit niet het geval is, welke motivatie werd aangevoerd? Indien u hem van zijn opdracht ontlast hebt, wanneer en hoe gebeurde dit en welke controle werd op zijn voorbije taak uitgevoerd?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer U te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 33 van 4 april 1984, die door de heer J. DE MOL, Volksvertegenwoordiger, werd gesteld, dat ik de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting verzocht heb mij bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik hem mijn definitief antwoord mededelen.

**J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS**

**Vraag nr. 134
van 13 maart 1984
van de heer N. DE BATSELIER**

Oppervlaktewateren — Lozingsvergunningen

Met mijn parlementaire vraag nr. 82 van 3 maart 1983 heb ik u het probleem van de lozingsvergunningen voorgelegd, die een afwijking inhouden in minder strenge zin van de algemene en sectoriële normen. U hebt me o.a. geantwoord dat vanaf de einddatum van de toegekende verlenging, of vanaf 1 mei 1982 de bedrijven moeten voldoen aan de normale opgelegde lozingsvergunningen. In ditzelfde antwoord citeert u uitvoerig de minder strenge lozingsvoorwaarden vermeld aan het bedrijf Bayer te Antwerpen, met vervaldatum 31.12.1982, omwille van „onbeschikbaarheid van de technologie van zuiverheid”.

Aan welke lozingsvoorwaarden moeten de lozingen van dit bedrijf op dit ogenblik voldoen? Is de lozingsvergunning uitgereikt met deze voorwaarden? Is de „technologie van zuivering” sinds 1.1.1983 wel beschikbaar? Welke saneringsmaatregelen heeft het bedrijf reeds genomen om zijn afvalwater te zuiveren? Welke controles werden er reeds uitgevoerd?

Wat waren de resultaten van deze controles? Werden de beschuldigingen door het Watertribunaal te Rotterdam in 1983, geuit tegen dit bedrijf, omwille van al dan niet vermeende PCB-lozingen reeds nagetrokken door de controlerende instantie?

Zo ja, wat waren de resultaten? Zo neen, waarom niet?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 140
van 15 maart 1984
van de heer A. LARIDON**

Lager secundair zeevisserijonderwijs — Leervak radiotelefonie

In het laatste jaar van de opleiding van het lager secundair zeevisserijonderwijs voorziet men voorlopig tenminste een uurtje radiotelefonie.

Dit vak wordt om begrijpelijke redenen gerangschikt bij de technische leervakken volgens het besluit van de Vlaamse Executieve dd 28 juli 1983.

Volgens mijn inziens zou het leervak bij voorkeur dienen onderwezen te worden door een leraar in het bezit van het bijzonder getuigschrift voorzien bij koninklijk besluit van 24 september 1963 alsook houder van het beperkt getuigschrift van radiotelefonist van scheepsstations uitgereikt door de Radio Maritieme Diensten (Regie van Telegrafie en Telefonie) Ministerie van Verkeerswezen bij dewelke houder zijn kunde heeft bewezen in verband met bediening van een toestel en de radioberichtgeving.

Mag ik de geachte Minister vragen of hij met mijn zienswijze akkoord kan gaan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 147
van 21 maart 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

A WP — Poekebeck — Tielt — Beleidsopties en timing

In het Algemeen Waterzuiveringsprogramma van het Vlaamse Gewest, niveau 2 werd een beschrijving, probleemschets en beleidsopties voorgesteld voor een waterzuivering van het Poekebeek-bekken. Hierin wordt o.a. vermeld dat de Poekebeek reeds bij haar oorsprong zeer zwaar gepollueerd is door huishoudelijke en industriële afvalwaters geloosd te Tielt. Nochtans wordt noch in de beleidsopties, noch op de kaart (kaart 6) ergens melding gemaakt van een aanpak (b.v. in de vorm van zuiveringsinstallaties) van de waterverontreiniging bij de oorsprong.

Daarom zou ik volgende vragen willen stellen:

1. Zijn er maatregelen voorzien voor wat betreft de vervuiling aan de oorsprong in Tielt van de Poekebeek?
Zo ja, dewelke?
Zo neen, welke is daarvan de verantwoording?
2. Zijn er in dit verband al contacten geweest met het Stadsbestuur van Tielt?
Zo ja, met welk resultaat?
Zo neen, waarom niet en zijn die niet gepland?

3. Is een waterzuiveringsprogramma van de Poekebeek mogelijk en/of haalbaar zonder een aanpak van de vervuiling bij de oorsprong?

Eveneens wordt in het AWP voor wat betreft de Poekebeek frequent melding gemaakt van bio-industrieën (varkensaal) als oorzaak van vervuiling: cf. ook de subbekkens van de Poekebeek (Wantebek. Uccrschuurbeek). In de beleidsopties wordt bovendien vermeld dat „er stellig moet vermeden worden dat afvalwaters van de plaatselijke bio-industrieën rechtstreeks of via grachten in de betrokken waterloop terecht komen”.

Uiteraard vind ik dit een goede optie, maar vermits ik in het ongewisse blijf over de manier waarop deze doelstelling dient gerealiseerd te worden wens ik hierover volgende vragen te stellen :

1. Op welke wijze zal deze laatste beleids optie gerealiseerd worden?
2. Welke timing en/of fasering gaat men hierbij hanteren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 149 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Waterwingebieden — Bescherming kwaliteit

De drinkwatervoorziening in Vlaanderen, vandaag en morgen, probeert de drinkwatervoorziening voor de komende tien jaar aan te geven.

Een nieuwe dimensie is het feit dat de waterwinning ecologisch verantwoord zal moeten zijn, d.w.z. dat de nieuwe winningen geen milieuschade veroorzaken.

Limburg heeft op dat terrein mogelijk reeds bedreigde gebieden, dit wil zeggen de vervuiling door zware metalen in Noord-Limburg, de kiezelwinningen in het Maasland: landschappen, vijvers, landbouwgronden kunnen er onder lijden.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Bestaan er momenteel waterwingebieden die reeds dermate vervuild zijn, dat oppompen van grondwater niet verantwoord is?
2. Op welke wijze wordt de ecologische weerslag onderzocht van waterwingebieden?
3. Op welke wijze wordt onderzocht dat grondwater in de Noorderkempen en in het Maasland niet vervuild is door menselijke ingrepen?
4. Zijn alle laboratoria-onderzoeken van het thans opgepompte grondwater positief?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 150 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Selectieve verwerking en hergebruik rof huisafval Vlaanderen

Het inzamelen van grof huisafval moet zoveel mogelijk op hergebruik gericht worden. Hergebruik van grof huisafval hoeft niet tot hogere kosten te leiden, wanneer de inzameling en scheidingsactiviteiten doelmatig zijn opgezet. Uit het onderzoek naar de samenstelling van grof huisafval blijkt dat metaal, papier en hout een belangrijk aandeel vormen. Vooral gemeentebesturen kunnen hierin een belangrijke rol vervullen bij het selectief verwerken van groot huisvuil.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Heeft de Minister enig idee hoeveel gemeenten in Vlaanderen bij het ophalen van groot huisvuil selectief te werk gaan'?
2. Op welke wijze worden de gemeenten gestimuleerd om inderdaad bij het ophalen van groot huisvuil selectief te werk te gaan?
3. Is er geen risico aanwezig dat bij het steeds meer oprichten van verbrandingsovens inderdaad stoffen als hout en papier zonder meer verbrand worden'?
4. Welke mogelijkheden zijn er aanwezig om de gemeentebesturen te stimuleren via bijvoorbeeld DAC-projecten ter zake de nodige stappen te ondernemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 152 van 22 maart 1984 van de heer J. GABRIELS

Giftig afval — Uitvoeringsbesluiten Overeenkomst van Oslo

Luidens de overeenkomst van Oslo, is België verplicht om zeer giftig afval in en door te laten voeren. België heeft de overeenkomst in 1978 getekend. Evenwel stellen wij vast, en dat geldt voor meerdere internationale overeenkomsten, blijven de koninklijke besluiten tot uitvoering hiervan achterwege.

M.a.w. België ontbreekt het aan wettelijke middelen om gifttransporten te beperken of te verbieden.

Blijkbaar kunnen privé-instanties, belast met transport, opslag en verbranding, gebruik maken van de onduidelijke bevoegdheidsverdeling op dat vlak.

Bovendien stelt zich het bijkomende probleem dat de producent van het afval al te gemakkelijk zijn verantwoordelijkheid kan afschuiven op de transporteur of de firma die de verbranding regelt.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Welke juiste bevoegdheden uw ministerie heeft op het vlak van invoer — transport — transit en uitvoer van giftig afval?
2. Op welke wijze overlegt u met nationale of internationale departementen c.q. organisaties in verband met invoer - transport - transit en uitvoer van giftig afval?
3. Welke stappen wenst u te ondernemen om een sluitend en volledig te controleren systeem tot stand te brengen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 153
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

TL-buizen met PCB bevattende condensatoren — Produktiestop

De zogenaamde TL-buizen bevatten in de daarbij behorende condensatoren vaak PCB's. Voor het milieu is dit zeer schadelijk. De meest efficiënte oplossing betekent een volledig verbod om deze PCB's nog te laten gebruiken in het productieproces.

Philips Nederland heeft sedert 1 januari 1982 geen TL-armatuur meer met PCB bevattende condensatoren. Onduidelijk is welke situatie in ons land bestaat.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Is de mogelijkheid niet aanwezig om in het kader van inzameling op het verkopen van TL-armaturen een vorm van statiegeld in te voeren waardoor de lampen na gebruik kunnen ingeleverd worden bij de leverancier of via een gemeentelijk depot?
2. Heeft Philips België in navolging van Philips Nederland het gebruik van PCB bevattende condensatoren volledig stopgezet?

3. Welke maatregelen overweegt de Minister om het gebruik van PCB bevattende condensatoren volledig te verbieden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 156
van 22 maart 1984
van de heer P. BREYNE

Uitkering weddetoelagen gesubsidieerd personeel van de muziekscholen 2de categorie — Stand van zaken

Met mijn vraag nr. 144 van 2 juni 1983 heb ik inlichtingen gevraagd over de stand van zaken in verband met de uitbetaling van de weddetoelagen van het gesubsidieerd personeel van de muziekscholen 2de categorie.

Vermits thans blijkt dat er nog steeds een achterstand is inzake betaling van deze toelage op basis van het KB van 26 maart 1954, zou ik graag van de geachte Minister vernemen :

1. het totaal bedrag van de nog uit te keren weddetoelagen per dienstjaar;
2. tegen welke datum de uitkering van de achterstallige bedragen mag worden verwacht;
3. hoever het staat met de in uitzicht gestelde wijziging van het KB van 26 maart 1954 waardoor de uitkering van de toelagen zou kunnen bespoedigd worden door een systeem van terugvorderbare voorschotten.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.